150

G

26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

~~152.~~
~~170~~
~~9115~~ bis

150
g.26
CA 775

bl. 8 ontbreekt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

[illegible]

Epiſtole Gaſperini

[illegible]

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Na 1483.

Deze letter ... gekaracteriseerd zynde ... met deselve in allen gevallen ... vertelt worden ... de Sermones J. de Voragine ... H. Paffroedt 1483 fo.

Ook deze letter niet van Paffr. ... zyn

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Overgegaan?

ff. 62

Compleet op
f. a. 8. na
die schijnt
te ontbreken

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Epiſtole Gaſperini

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Ab Cantor ais sedes ſixkez 4 et am
Procurtai valde certai Cn cantor ais
abs wone Sprictor
Ab Suppior ais ſt ver vadz et et am

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Gaſperini Pergamēſis clariſſimi oratoris epi
ſtolarū liber feliciter incipit

Audeo plurimū ac letor in ea te ſentē
tia eē vt nihil a me fieri ſine cauſa pu
tes Ego eñ etſi multoꝝ verebar ſu
ſpiciones ꝙ a me Semproniū ātiquū
familiarē meum reiciebā tamē cum
ad incredibilē animi tui ſapiētiam iudiciū meū re
ferebam· nihil erat q̄re id a te improbari putarē·
Nam cum ꝛ meos noſſes mores ꝛ illius naturā
nō ignores· non dubitabā q̄d de hoc facto meo iu
dicaturus eēs Non igit̃ has ad te ſcribo lrās quo
nouā tibi de reb9 a me geſtis opinionē faciaꝫ· ſed
vt ſi qñ aliter homines noſtros de me ſētire intelli
ges tu qui probe cauſā meam noſti· defenſionem
meā ſuſcipias Hec ſi feceris nihil eſt quo vlteri9
officiū tuū requiram· Vale

T ſi antea litteris et ſermone multoꝝ nō
ſatis ꝓbari factū tuū intellexiſſem ꝛ ꝙ ve
terē amicum deſtituiſſes ·tamē cum habe
reꝫ animū tuū multis indicijs perſpectū· nullo pa
cto induci poterā ꝛ vt in te temē quicꝙ a te factū
putarē Sed quā difficile ſit ꝓſertim in hac vrbe
nrā ex animis hoīm euellere eā opinionem que ſe
mel inciderit· cū ſis prudens nihil opus ē te admo
nē Ego tibi omne ſtudiū meū polliceor ꝛ q̄ntum
in me erit perficiā· ne quiſꝙ noſtroꝝ ciuiū ea re
tibi ſuccenſeat· ꝙ ſi vlla rōne his poterit pſuaderi
nihil omittā Si vero illos in ſētentia manere ſēſe
ro· ego vicem tuā dolebo· Tū tuū erit ꝛ non tātuꝫ
officium meū ex euentu quātum ex meo in te ani
mo ſpectare· Vale·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

· M · Erito amo te q̄ꝛ nõn (vt nr̄i homines ſolēt) res ipſas tm̄ ex aliorꝝ ingenio · q̄ntuꝫ ex tuo iudicas · quod niſi de te mihi certiſſime perſuaſiſſē vehementer dubitarem ne rumor qui de me pcrebruit paulo te alieniorē a me faceret Naꝫ cū p̄leri qꝫ admirarētur ꝙ tiberij claudij defenſionē nō ſuſcepperim · ⁊ ſūt q̄ vltro me accuſāt · et periniquū dicūt · q̄ꝛ veteris amici ⁊ neceſſarij tui cauſā patiar me ſaluo ac viuo ꝓ eē̄ deſertā · Ego vero cum non dubitarē multos homines eē̄ q̄bus animꝰ doleret ꝙ me ſumme amares · videbā non defuturos q̄ ad te ſcriberēt me nunq̄ꝫ bono amore in tuos fuiſſe Neqꝫ tm̄ amiciciā tuā · q̄ntum fortunā ſequutū Sꝫ cū te non ignorarē · horꝝ hoīm ſemper inſidias par uiſea · Volui āt ad te ſcribē ne te contēptū a me diceres Illud igitur a me h̄eto ꝙ ſi cā tiberij a me defendi potuiſſꝫ · ſalua ea opinione quā nos ōnes volumus in rēpublicā h̄rē ꝓ certe non minꝰ in eius periculo laboraſſem · q̄ꝫ ſoleo cū de capite ⁊ rerum fortūnis agitur Sꝫ nolui fame mee periculū facē Turpe em̄ eſſꝫ vt qui ſemper vigilaui pro cōmod reipublice nunc priuato officio hūc hoiem tuerer q̄ non ſolum multis iudicijs · ſꝫ etiā grauiſſimis teſtibus rēpublicam male geſſiſſꝫ hortor itaqꝫ te ac etiā maiorē i modū rogo vt ſicut tu facis · bn̄ de me exiſtimes · neqꝫ me aliū putes · q̄ꝫ cū ſūmo ſtudio olim familiares tuos defendebā · Scio nō lōge abfuturꝝ quin mihi grām h̄eas . ſi conſiliorꝝ tuorꝝ me memineris q̄bus me ſepe admonuiſti · vt cum amicis multa ꝯtuliſſē oīa ꝯſilia mea ad āplitudinē reipublice referrē · Vale ·

Q Vod tiberio claudio nō affueris · minime

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

officium tuū repħendo· Scio em̄ q̄ntū vnuſquiſqȝ
noſtrū reipublice debeat· nec dubito nrā neceſſi
tudine omnia dictur⁹ ac factur⁹ fueris · q̄ ſalua re
publica in tali cauſa dici ac fieri a te potuerint: ſȝ
temeritate ſua res in eū locum deducta ē: vt qui
reipublice bn̄ cōſultum voluerint· hunc ā oderint
aut deſertū eē patiantur· Nulla ergo mihi ſocietas
ē cū illo· neceſſarius meus fuit ⁊ amicus q̄diu no
ſtre reipublice alicui vſui erat cū vero male cepit
de publicis ꝯmodis ſentire· ego non alit̄ ac debeo
de hoīe illo iudico· Qđ vero ſcribis te conſiliū me
um in hac re ſequutū vehemēter gaudeo. ac tm̄ de
hoc te hortor vt nihil ſit ad quod te maiori ſtudio
hortari poſſim· Cū em̄ antea ꝓpter multa in me of
ficia tua maxiās tibi grās hrēm: nunc certe eo ma
iores hēo· ꝙ vniuiqȝ nrūm reſpublica dȝ eē chāi
or q̄ priuata· Vale·

MAgnas hēo nature tue grās ꝙ nihil ē quare
cauſe mee diffidam: · Cū enim in rebus iudi
candis ſūma prudentia ſis p̄ditus · video non poſſe
fieri vt q̄đ multis perſepe accidit· ipa legū noſtra
rū obſcuritas remoretur ſniām tuam: Tu q̄đ ſapi
entie tue cōueniat videbis Ego vero tabulas pub
licas teſtes ⁊ cetera adiumēta q̄ in huiōi litib⁹ ſo
lēt deſiderari ita parata hēo: vt non cauillationi
bus: ſicut nuper aduerſarij· ſed ipſa veritate pug
nare a te iudicet· Vale·

SI adiumētis de q̄bus ad me ſcripſiſti inſtru
cta ē cauſa tua: nihil ē qđ a te dubitari cen
ſeam· Ego em̄ q̄ntū ad me attinebit: perſpiciā ne
mea negligētia vllū ad te incōmodū veniat· Tuū
erit videē: vt cū optimā cām hēas · nō ipſe ī ꝺfuiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

videaris et p⁹rē iudicatā ꝺeias ne ē aliq̄d ſiłe eue
mat his q̄ ꝺ rebꝫ p̄teritis i ꝯſiliū ꝺeiūt ꝛ p⁹ tēpeſta
tē cogitāt: q̄ rōe poſſit occurri periculꝭ q̄ iā ſūt p̄te
rita· Cupio ei ē oīa ex ſnīa ꝺemire: q̄ ſaluis legibꝫ
pn̄t in cā tua meditari· ſed vbi aliud eq̄tas aliud
tua volūtas a me exigꝫ · nō dico tibi: ſꝫ nec parēti
q̄ꝺē meo ꝯcederē ſi mecū hoc pacto ꝯtēderꝫ vt ipſe
pl⁹ apꝺ me poſſꝫ q̄ꝫ leges ꝛ ꝯſuetudo iudicioꝝ · ve
rū ne te q̄ꝺeꝫ hoc a me exigē ꝓ tua ſingłari mode
ſtia ābitror Nō em̄ eo te igenio noui eē nec ea fai
lia· q̄ aliq̄d in nr̄ā citate poti⁹ iiuria q̄ꝫ iure a ſe im
petratū iri velit Cura ne ſepi⁹ ꝺe eaꝺē re te admo
neā: vt cū oīa ē pata ſint tu ip̄e ē ꝺfuiſſe iudiceris
Ni ſcirē ꝺe q̄ re ꝛ apꝺ queꝫ agerē: nō auꝺerē
ēte hoc preſti tpe ad te q̄c q̄ꝫ ſcribē· ſcis em̄ q̄ꝫ va
ne ſint hōim ſuſpicōes Et q̄ꝫ p̄rōptiſſiē lingue ad
maledicēꝺū ſꝫ cū ſūma cauſe mee eq̄tas ſit· ꝛ tu il
le ſis q̄ nihil poſſis n̄ equū facē· bono aīō cām meā
ē cōmēdo Nō dubito młtos hōies eē q̄ arbitrant̄
q̄ꝺā auaricia me ipulſū· vt ꝺ ātiqs ſedibꝫ et ꝺe aui
tis bonis veli· Q· fabiū pellē Ego vō ita inſtitut⁹
ſū: vt nulli⁹ hōis locupletari icōmoꝺ vn̄q̄ꝫ appeti
uerim· ſꝫ ꝺe iure ſuo alteri ceꝺē ꝓpt̄ hōim iuidiā· á
timidi hōis á ſtulti videt̄ eſſe Satis em̄ m̄ erit ꝙ ꝺe
re nō iniq̄ apꝺ iudicē eq̄ſſimū ꝯtēꝺā· Tu āt a ꝯſue
tudine et natura tua nō receꝺas Et ego nihil a te
n̄ qꝺ tua eq̄tate dignū ſit req̄rā· Vale
Si a nr̄is legib⁹ nō abhorrꝫ cā tua: bn̄ te ſperaē
iubeo Nō em̄ ſū ille quē rumor ꝑpłaris · á hōim fa
ma ꝯtra eq̄tatē ꝓmoueat· Nec ignoro veteri inſti
tuto magis oportē iudicē attēꝺē q̄ꝺ ſit iure pōitū
q̄ꝫ in opinīōe· ſꝫ vt ꝓbe ſp̄ caui: ne vn̄q̄ꝫ rumores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

aн̄ eq̃tatē ponerē. ita ꝓuidēdū tibi cenſeo ne aliq̄ culpa tua hec opīo de te ↄtracta videat̄· q̄cq̄d aūt īgenio meo ⁊ ſtudio ꝓuideri poterit vt ꝺ īuē tuo neimīꝓpter īuidiā cedas ·totū illꝺ me ſatis fc̄ur̄ꝫ ē pollicẽoꝛ Illꝺ v̄o pro tua ꝓuidētia cāuſpicies q̄ ſcꝫ rōe ⁊ fortunis tuis ⁊ nōi meo bn̄ cōſulas

Axia cā me īpulit vt hoc tpe ad te ſcriberē nā cū te maxīs rebꝫ detētū eē audiēri ↄte negociū meū aliud in tps diſtuliſſē:n̄ idipſū tale fuiſſꝫ: vt ſemel a me neglectū nulli⁹ hōis neqꝫ cōſilio neqꝫ auxilo poſtea corrigi poſſit· Fēs itaqꝫ me ſi te max īmas res agitātē īꝑpellauero· puto te mēoria tēre q̄b⁹ v̄b tyro vſus fuerit cū ꝓdie kalēdas martias vtꝛ̄qꝫ n̄ēm cōueniſſꝫ Nā cū ipſe bono aīo ſe mecū in grām rediſſe affirmarꝫ·neqꝫ ī ſe vllas oīno re liq̃as odn ſupeē dicerꝫ·tu me iuſſiſti nō ſolū eē e quo aīo:ſꝫ etiā ocioſo nec āpli⁹ q̄cq̄ȝ de te ſuſpicāi Ego v̄o cū illi⁹ v̄b ⁊ tue aucte magnā fidē hrēm̄ oēm mēoriā iuriaꝝ ac ſimultatū q̄ int̄ nos fuerāt ꝑitus ex aīo diſtulerā q̄d in̄ ſequutū ſit meli⁹ au dies de iſto quē ad te mitto cui nō ſolū lr̄ās dedi· ſꝫ etiā mādata q̄ ſup hac re ad te pferrꝫ poſtea em̄ q̄ꝫ a nob diſceſſiſti reb⁹ vt putab: int̄ me ⁊ illū cō poſitis intueint ſaturni⁹ hō: vt ſcis ·oīm ſediciosiſ ſim⁹is ōia pturbauit ⁊ tm̄ excitauit odiū vt fortu ne mee nūq̄ꝫ deteriori loco extiterit· Nā q̄d ī mor bis dici ſolꝫ:malū iſtud recrudeſcit aliq̄n aſperi⁹ q̄ꝫ incepit· q̄d a nullo certe alio medico ſanari p̄t q̄ꝫ a teipſo q̄re ſi me ſaluū eē vis ·ſi fortūas meaſ incolumes ·cura vt ad nos aduoles ·op⁹ em̄ ē ce leritate· ne vis eo me eē cōiectū vn̄ nl̄lo tpe non dico aīa ſꝫ nec ipa q̄dē ſal⁹ ⁊ ſi cupiat poſſit eximē

a iij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Vantã moleſtiã aīo percepe rim cognita ty
roms leuitate ex hoc potes cognoſcere: ꝙ ñ
reſpublica me ex ipſo itinere palã reuocaſſz · cer
te nõ has ſolũ lrãs conſequut⁹ eēm: ſz multo etiaz
illas añceſſiſſē · Si ergo fortuīs tuis vt oportebat
nõ affui · minime accuſab officiũ meũ q̃ cũ maxiē
cupere aīo ſatiſfacere tuo illa ipſa pꝛiã nrē char
tas ex medio curſu quo ad te tēdebã plane me īui
tũ reuocauit · Scripſi ãt ad tyronē q̃bz ṽbis opor
tuit · ac etiam eũ docui vt nõ putarz tm̃ ſibi ipſaz
rē tecũ habēdam eē q̃ntum mecum q̃ oim q̃ inter
nos ↄpoſita fuerunt · autor atqz ſponſor fuerã · hor
tatus etiã eũ fui multis rõnibus : vt rē integraz in
meũ aduentũ differrz concederetqz illđ amicicie q̃
vt pꝛimũ cum prē ſuo · ita poſtea cũ illo mihi fuit
Admonui eũ pluribus ṽbis vt plus apđ ſe rõnes
mee valerēt ⁊ reſpectus antiq̃ beniuolētie q̃z ſedi
tiones ⁊ odia ſaturnīj · Qđ ſi impetratũ ab eo fue
rit magnas ei me habituꝝ grãs polliat⁹ fui · Siue
ro ſpē meã improba cõſilia hoim ſediciosoꝝ vicaſ
ſēt determinaui nihil omiſſuꝝ qđ ad defenſionē tuã
⁊ extimationez meã pertinerz Puto illũ mihi pluſ
crediturꝝ · q̃ꝫ ſaturnio q̃ res ſi cõſiliũ meũ fefellerit
faciã vt illũ facti ſui peniteat · expecto indies lrãs
ſuas Si q̃d iterim ab eo geſtũ fuerit · qđ tibi incõ
mode accidat tu me certiorem facias · Vale ·

On parua res ē nez īuſitata de q̃ iã dudũ ad
te ſcriberem · ↄſtituti hoies em̃ q̃bz in proui
cia nrã curã tuaꝝ reꝝ ⁊ eoꝝ q tuis reb⁹ fauent cõ
miſeras videt̃ a te magis ac magis īdies abaliēã
ri · q̃runt̃ ões vt rem ipſã vno ṽbo dicã ꝙ lupos
ouiũ cuſtodes feciſti · Spera⁹ q̃dem nos q̃ h̃ tui ſu

m9res tuas ac tuoꝝ profligatū iri nō poſſe: ab his
q̄ ſēper cōmodis tuis aduerſati fuerūt· ſi procura
tores tui: vt oportebat; aduigilaſſent: ſz inde peri
culū fcūm eſt· vn̄ pſidium expectabam⁹ nā hi boni
viri· pmo per inſidias deinde palā nō ſolū ad eos
q̄ nō bn̄ tibi volūt ceperūt inclinare· ſz etiā ſe illo
rū duces profitētur· Op⁹ eſt itaz maturatiōe: dū
adhuc res pt curari: ne tibi accidat id qd ſolz eue
nire q̄ mortuo medicū acceſſiūt· Vale·

Vāq̄ꝫ maxime in curſu erā: ac in ipſo itinere
veniēdi ꝓpt eos rumores q̄ crebri de reb⁹ me
is afferebātur: tn̄ cum forte mihi occurriſſz tabel
larius tuus cū lr̄is tuis q̄s illi reddēdas mihi tradi
deras· nolui ipſū ſine meis lr̄is ad te redire· Sz vt
ad ea veniā: q̄ ⁊ fortunis meis ⁊ meoꝝ eminē per
fidia ⁊ ſcelere procuratoꝝ meoꝝ ſcripſiſti· oīa p⁹
cognoueram ita ſe hr̄e maturaſſemq̄z maiori cele
ritate diſceſſum meū· niſi fuiſſē maximis rebus de
tētus Nihil vero volui ad te rn̄dere q̄ quotidie mi
hi nūciabātur: ne forte proderētur ꝯſilia mea his
q̄bus minime illa nota eē volebā· Nūc vō cū tātā
hēam fidē prudētie tue ſummeq̄z in me beniuolen
tie quātam poſtea nemini te etiā atq̄z etiā hortor
ac moneo: vt eos q̄ ptes meas ſequūtur ſapiēt:
vt ſoles de meo aduētu certiores facias pſuadeaſ
q̄z illis me nō pus ō bonis meis rōnē repetituꝝ q̄
eos in integꝝ reſtitutos videro· plura ad te ſcri
berē n̄ ſperarē ꝓpediem apd te eē tabellariū tu
um me celerit conſequuturū· Vale·

Vod a te ſcribo tale ē: vt id maxime ad rez
tuā pertineat nā ⁊ ſi hoc alienū a te videat·
tn̄ ncc̄e ē vt ſi rēe cuātū fuerit· mag glā ad te puē

Ite Arresso sine arresto
t thorissey

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

tuta ſit· M: em̄ āthonius et A· horteſiꝰ hoīes āpliſ
ſimi iā dudū int̄ ſe: vt noſti· ad mltū odiū diſten
dūt ꝓptea ꝙ nr̄is ciuibus adhuc fuit difficile vtri
ꝗ illoꝝ placē· dū gͦ ſtudio ptiū nrā cītas diuiſa ē
tot cōtētōes in vrbe oriūt̄ vt res iā plāe ſpcāē ad
bellū ciuile videat̄ ꝙ etſi mlti nō arbitrāt̄ hoc poſ
ſe fieri· ego tñ alit̄ iudico: ſꝫ poportunū acceſſiſſe
tps tollēdi hꝰ cemōi picl'ia ōmū hoꝝ maloꝝ cām
intelligo: ſi tu· q̄ mltū ⁊ ſapiā vales et induſtria·
volueris hoc onꝰ aſſuēre· noſti q̄ntū ciues nr̄i t̄ cre
dāt cogita ſi ciuitas nrā ctior fcā fuerit d̄ cōſilijſ ⁊
ſtudijs tuis in hac re incredibil' oīꝫ bōꝝ cōuerſus
ad te fiet trahetqꝫ in ſmām tuā maiorē partē vrb
⁊ futuꝝ video: vt· M· āthonius et A· hortēſiꝰ ſeip
ſos t̄ cōmittēt ac vltro velint a te finē his ōibus
ſuis diſſēſiōibꝰ impōi· ſuſcipies igit̄ hāc expeditio
nē t̄ hōeſtā ⁊ reipublice necāriā: Judicabqꝫ nihil
poſſe magis ad laudeꝫ tuā accedere· ꝙ ſi rē iſtā cō
 J meo aliquo officio   ſilio tuo pfeceris
poterit ſedari odiū· M· āthonij et· A· hortēſij nl
lo cte meo periculo ac labore deſinā donec oīa cō
poſita ſint et q̄eta· Video em̄ hāc rē totā conflatā
eē paucoꝝ hōim vitio q̄bꝰ ciuitatis ociū diſplicet
Tm̄ vo ill' oībus ciuibꝫ bñ eē cupio· vt nō magiſ
d̄ſiderē me eſſe incolumē ꝙ illos ſaluos· Nō nihil
etiā mouꝫ me reſpcūs anthonij et hortenſij qucs
tū reipublice cā tū ex antiq̄ fāiliaritate chariſſiōſ
hēo· Cōſeq̄r ergo has meas lrās celerit̄: et quicq̄d
poterit a me vllo ſtudio ā cura fieri totū id libēt̄
ſuſcipiā ſatiſfaciāqꝫ exptācōi oīm illoꝝ ciuiū· Sa
tis āt pmij cōſequutū eē me arbitror: ſi meo aduē
tu cognouero tm̄ incēdiū extinctū eē· Vale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Oñ de re vulgãi ac negligẽda: ſʒ publicis cõ
modis ad te ſcribo· Pudʒ em̃ me hoꝝ tẽpoꝝ ⁊ nrẽ
reipublice miſerʒ q̃ cũ oliʒ cõſilio eoꝝ hoim regere
tur q̃bus ipſa ſe cõmiſerat· nũc ad paucoꝝ manꝰ
peruenit q̃ illã omino tenẽt cõpſſam· Nihil em̃ i cõ
ſilio ↄtra efferebať ñ qđ ad oim vtilitatẽ ptinerʒ
Nemo erat q̃ nõ libẽ dicerʒ q̃cq̃d reipublice cõdu
cere arbitrareť· Nec erat gue nec moleſtũ his q̃ i
tra illos parietes ꝟſabãť audire: orõez eoꝝ q̃ ↄtra
ſe dicerẽt· Et q̃ maiorẽ hrẽnt locũ ⁊ pꝛie roẽz iudi
cãdo q̃ꝑ rei ꝑuate· Si q̃ hodie ſũt q̃bꝰ indig̃ videã
tur ea q̃ quotidie neq̧ more maioꝝ neq̧ legibʒ ſi
unt· nllũ hñt locũ ⁊ pꝛie rõez in iudicãdo. ex quo
ſit· vt alij qđ rẽe ſẽtiũt in ↄſultacõibus nõ audeãt
dicẽ Alij ꝟo q̃ſi oĩa in ptãte eoꝝ ↄ̃ſeãt de nlla re
volũt ꝺliberationẽ hrẽ· ñ illa cũ ſuis ꝑuatis rebus
ↄſẽtiãt· q̃re mihil miꝝ· ſi oĩa cõfuſa ſũt ⁊ ſi rebʒ pa
cis et belli mihil a noƀ his ãnis ſatis cõſiderate vel
dcm̃ ł factũ fuit Vñ ꝟo hec tãta icõmoda reipub
lice acciderint· aliud nõ iudico ñ q̃ꝑ vnũ aliqđ nõ
hẽmus caput ⁊ ꝑncipem q̃ de nrã bñ republica ſẽ
tiat ⁊ quod ſẽtit ad coẽm vtilitatẽ referat neq̧ ⁊
grã alicuius ipediať ⁊ frãgať metu ne oĩa audeat
q̃ ſibi bõ et honeſta videãtur Sʒ nullus ẽ q̃ ſe velit
laboribus et periculis ꝑ pñia offerre· oẽs patiunť
rẽpublicam eẽ ꝺſertã ne in aliquod ꝺſcrimẽ rerũ
ſuaꝝ ꝟtantur Tu ꝟo et ſi gubnatione et cura eiꝰ
odio maloꝝ diſceſſeris · tñ proſpicies q̂d ad tuaʒ
ꝟtutẽ pertineat· Illud ãt moneo atq̧ etiã hortor
vt potiꝰ velł ſi rẽpublica req̃rat ꝑ illa perire· q̃ꝑ cũ
ea oẽʒ dignitatẽ tuã et eſtiatioẽ amittẽ·

Vantũ cupiã rẽpublicam nrãm ſaluã eẽ: et

illā videre aliqñ in ſedibus maioꝝ nrōꝝ repoſitā·
nemo pt melius q̄z tu iudicare· Neqȝ certe vnq̄z
ceſſiſſē improbis á abdicaſſē me ab ea ſi ſperaē po
tuiſſem plus mea cōſilia in cōſeruatione illius· q̄z
vim quorūdā ciuiū ad euertēdū publicū ſtatū va
lere· Sz cū iniquoꝝ perfidia magis in publicas cōſi
lijs poſſz q̄z ego ſolus valerē tūc reſiſtere· nec eēnt
q̄ ſe tūc defēſores publice vtilitat̄ ꝓfiteri auderēt
putaui ad tēp⁹ huic tēpeſtati cedendū ⁊ aliquo mi
grandū: vbi ſecure mihi viuere liceret· Quāta po
ſtea licētia ⁊ īpunitas peccādi fuerit· tu q̄ inter flu
ctus illos ⁊ ꝓcellas ſepe agitat⁹ fuiſti. melius po
tes ꝑ te cogitare q̄z ab alio audire· q̄re min⁹ admi
ror· ſi nēo ꝯpit̄ q̄ audeat libē ī nrō ſeātu orare ⁊ ea
dicere q̄ bñ de republica ſētiat· qꝫ āt me ad gubna
tōez e⁹ reuocas· arbitror te id facē magis quodā
īmēſo ī rēpublicā ſtudio q̄ꝫ aliq̄ certa ſpe liberādē
a me p̄rie· Nā cū nihil adūſū maloꝝ vi potuiſſē ꝓ
ficē: nec ei opitulari dū adhuc ſtāe videbat̄ ⁊ aliq̄ꝫ
ūbrā ſeu ſil̄itudinē ātiq̄ libtatis retinē· q̄d erit qꝫ
illi me putares poſſe auxiliari· quā nō mō expirā
tē· ſz etiā oīno iā extinctā ac mortuā viderē· vellez
ſaltē me ad eā vōſſes cū aliq̄ ſpes h⁹ recupādē ſupere
rat· Nūc vō ad fun⁹ e⁹ ⁊ ad ſepulcꝝ me credo iui
taſti vt cui nō obtigerit ꝓ illa mori· ſaltē cū ea fu
neraret· Sz nō puto ſapientis eē cū nihil poſſz p̄rie
ꝓdeſſe malle ſecū pire q̄z ſine illa viuē Nec tm̄ int̄
eē iudico e⁹ q̄ bō⁹ ciuis ſit obijcē ſe morti á picul̄ ꝓ
his q̄ liberi eē neſciāt á nolit· q̄ntū ſuā icolūitatē
tueī ⁊ ſeꝛ̄uáe dōec á hōeſtī⁹ mori pro p̄ria poſſit·
á tps vidat quo ñ fruſtra labores ⁊ picl̄a ꝓ ſuis ci
uib; ſuſcipiat Si g° caſus tulerit vt ſīna ea poſſe a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

6

me fieri q̄ patrie cōducāt. faciā intelliges me de reſtitutione publice libertatis maiorē curaȝ q̄ȝ de mea ſalute agē. Aliud interim nō hēo. qd̄ hoc tp̄e poſſim nrē reipublice p̄ſtare niſi lachrimas q̄s ſepe ꝓ miſero ſtatu illius effundā. Vale

Vid de me ſētias facile ↄiecto ex turpitudine hoīs ⁊ infamia eꝰ q̄ animū tuū a me alienare voluit. Quāuis enim cauſa mea a te nō ſatis ꝓſpecta eſſȝ: tn̄ ex vita hoīs eius q̄ me apd̄ te falſis criminibus inſimulauit. potes intelligē famā bonoꝝ non ſolē niſi ab improbis tētari. Nō ergo ſi q̄ de me diſſipata ē fabula. commouēi te opȝ. ꝓpterea ꝙ nullius hoīs adeo ſpectata ē vita quin aliqd̄ crimē confingi poſſit. Illd̄ ſatis erit mihi ita in oculis hoīm viuē: vt nemo me iuſte criminari poſſit Sȝ q̄d plā de hac re ad te ſcribā: cuȝ ipſe exptus ſis in nr̄ā ciuitate ſemꝑ hoīes fuiſſe q̄ alioꝝ fame inſultēt ⁊ ipſe putēt eo ↄmendabiliores fieri: quo pluribus ab eis d̄tractatū ſit. Sȝ tu ꝓ tua prudētia nō ſolū cōſiderabis de quo aliq̄d dicat̄. ſȝ etiā a quo hoīe ne cꝰ vita iprobata ſit. eꝰ orationi fidē habeas. Vale.

Atis ſpectata ē mihi integritas tua: nec vllo tp̄e putaui de vita tua dubitandū. Si q̄d āt de te mihi narratū fuit qd̄ ad famā tuā ꝑtinēt non tn̄ mutaui iudicium meū. Amo em̄ te ⁊ forte magis q̄ꝫ credas n̄ ꝙ mag̃ faīliaritas int̄ nos fuerit. ſȝ qꝛ nūq̄ꝫ de te alit̄ q̄ȝ d̄ optiō ciue iudicaui Illd̄ āt ſciebā nēinē tāta modeſtia eē ā tā frugi cꝰ vite n̄ iuidēt̄ ⁊ maxīe ab his q̄ paēs ipſ nl̄la i ꝑte v̄tutis eēnt. hoꝝ hoīm vt etiā ſꝑ iꝓbaui ita n̄q̄ȝ ↄ̄oī eoꝝ fidē hūi Maxīe ei puto boi hoīſ eē n̄ facile

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

de alio hoie credē quod ipſe non audiuiſſz ē ei orō
eoꝝ ſuſpecta q̄ prompti ſūt ad maledicendum de
alio· cū vel inuidia id facere vel aliquo alio dolo
et ſi non veꝝ: tñ ſimile veri ſit· Scio q̄ntum inter
hoies interſit nec te ignorare ſcio: Satis hoiem de
quo ſcribis cognoſco· Viuim⁹ em̄ in ciuitate in q̄
vita nroꝝum ciuiū omnibus inter ſe nota ē ⁊ quo
q̄ſtu quis vtatur ⁊ quibus moribus ſit· Nemo eſt
q̄ neſciat qꝫ ad tuā rē ptineat· Reiecī hoiēm a me
et iā multo anteq̄ lrās a te recepiſſē ſi quid erit ī
quo poſſim meo officio tibi placere cognoſces me
ita rebus tuis amicum eē: vt beniuolētia nemini
tuoꝝ cedam· Vale·

Si tibi non ſatis perſpectus ē anim⁹ e⁹ qui tē
mihi inimicū reddere voluit: nūc primum ex
me cognoſces: vt atroci iniquitate hominis illius
cognita· melius poſſis iudicare quanta ſit ei fides
adhibēda· Sic em̄ de hoie hoc habeto ita vitā illū
ab adoleſcētia inſtituiſſe vt poſtea etate creſcēte
a nullo ſit paſſus aliquo in gnē flagicij ſeuinci Cū
em̄ loco ſatis illuſtri nat⁹ eēt ⁊ in ciuitate florētiſ
ſima in q̄ facile ſibi erat maioꝝ ſuoꝝ gloriā ⁊ di
gnitatē cum laude tueri· Maluit apd̄ alios turpiſ
ſimā vitam agē· q̄ cum omni libidine ⁊ intēperan
tia opes maximas breui tpe conſumſiſſz: ad has de
niqz artes ſe ꝯuertit: vt ſcꝫ fortunis alioꝝ inſidia
ret· hunc igitur q̄ſtū ſibi miſere inuenit vt ſicut ā
pliſſime opes alius cū adhuc eis abundarꝫ nemini
bono vſui fuerūt: ita mō e⁹ inopia multis grauis
ē· Suadere tibi ac plane rogarē ne huiōi hominez
audires cum aliq̄d male de me refert· niſi te optiē
ꝯgnoſcerē: cu non pñt niſi frugi hoiēs placē: ha

tiquũ morem ſuũ redeat· Speratq; poſſe beniuolē
tiam facile ſibi cōparare· ſi ſe inimicum his oſtēde
ret quos ille tuos hoſtes affirmarꝫ· Multa de iniſ
dꝫs publicꝫ de vita ꝛ libidine ſua expoſuit. ꝛ tamē
cum hoc dicat: nullo teſte niſi ſeipſo vtiť· Nullā af
fert certā coniecturā nullũ ſignũ quod in queuis
nō poſſit cadē· Vna res illi audaciā ad accuſandũ
facit: q; is q̃ accuſať nō eſt tibi ſatis notꝰ ꝛ ſic te i
pediri dolore ꝛ iactura tuaꝝ reꝝ facile putat· ne ō
nem rē velis ab ipſo initio ɔgnoſcere· Sꝫ niſi caue
as hũc ludũ tibi faciet quem ſepe nos magno ma
lo noſtro experti ſumꝰ Eſt enim homo peſtifer ꝛ ō
nis malicie artifex ac fabricator· Omnes tibi ex ai
cis inimicos faciet nec conquieſcet donec periculũ
quod a nobis ɔpulimus ꝛ vrbi tue: ꝛ omnibus ſe
natibus intulerit· Quare ſi ſapis non ſolũ ei nl'lā
fidem habebis · ſed nrō exemplo id ages cum tu ſ
ciuibꝰ vt hũc hominem non aliť q̃ꝫ aliquā publicā
perniciē a vobis exterminetis Hec ad te ſcripſi
nō paſſione aliqua ā odio in ſergium nec beniuo
lentia vlla in Quintũ publicum· ſed omnia recto
cũ iudicio feci· Et quia te valde amo facies quod
tibi viſum fuerit· Sꝫ vbi cōſiliũ meũ ſeq̃ volueris
nihil temē de publio credes· iudicabiſq; illũ nullo
odio tuo dignũ· niſi etiā alio accuſatore ꝛ alijs te
ſtibꝰ quoꝝ vita honeſtior ſit· illũ eadē admiſiſſe di
dicetis Vale

Ve de vita et moribꝰ ſergij admones ma
gnas tibi gratias hēo Volo eñ magis hoc
patnũ mandatũ videri m̃· q̃ꝫ cōſiliũ· ſcio
te nunq̃ꝫ inductũ fuiſſe vel odio ſergij l' beniuolen
tia publij: vt hec ad me ɔſcribēs cum alť ſit iā pu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

blice a vobis emiſſus Alē vero nec familiaris tibi e
neqꝫ notꝰ· Nihil ergo te ad ſcribendū ipulit· ꝙ il
la tua egregia volūtas et beniuolētia tū in meip
ſū· tū in nrām rempublicā· Sꝫ(vt noſti·) nihil diffi
cilius ꝙ internoſcere quo ꝗſqꝫ aīo in nos ſit· pſer
tim cum in amiciciā aſſumūtur hoies · q̄ in ciuitate
nō habenē: nihil em̄ p̄ter verba percipimꝰ qbus
ſepe maximi aīoꝝ motus ⁊ vicia teguntē· Fit ergo
vt facile ab eis fallamur· ſꝫ nunꝙ magis ꝙ dum
aliq̄ paſſione īpedimur· Cognitos āt nō fugē⁊ nō
recedē· longe vt ab omni eoꝝ ſocietate et ꝯuictu
ita etiā ab orōe· hoīs ē (meo iudicio) aut amentis :
aut furioſi· Nō negabo me vbis ſergij allectū eſſe
videbatē q̄dem: et in geſtu modeſtiā: et in oī ſmo
ne eius grauitatem ꝓferre· Eſt etiā: vt ſcis: grā
q̄dā his q̄ externi ſunt: et ſe nobis tradunt aut ꝙ
vt dr noua hoībus placēt· Et maxime quo magis
ad humana ſtudia accedūt: aut ꝙ natuālit his af
ficimur quos in res noſtras affectos eſſe credimꝰ
Quibꝫ rebꝰ permotꝰ citius oīa admiſi· q̄ tāto ille i
genio fingebat· Conciatatꝰ q̄dem nō paruo odio
in publiū fuerā: neqꝫ ad vindictam tm̄ mihi volū
tas aberat quātū facultas ꝙ ſi ſors tuliſſꝫ grauiꝰ
fortaſſis in eum vltus eēm· ꝙ ille forꝫ meritus Sꝫ
bn̄ ſe hꝫ ꝙ mihi omnes mores eius dtexiſti· pūſqꝫ
tempus mihi aptum ad nocēdum fuerit· Nō com
mittā poſthac vt me hoī tā perfido credam· nec p
mittā vt ciues meos aliq̄ huiuſmodi ſimulatione
decipiat Faciā intelligꝫ q̄d ſit doloſeꝰ eos dludē a q̄
bꝰ phūane tam comit exceptus ē· de tua vero illa
in nrām rēpublicā volūtate egregia ſcito iā me in
ſenatu retuliſſe: et expoſuiſſe lrās q̄s ad me ſuper

te ꝺdiſti· mirum ē quātas omnes tibi grās egerit
et quanta beniuolētia te complexi fuerint· lauda
bāt in primis animū tuū quo te eē i colenda ami
cicia cognoſcebāt ꝺinde multomagis te amabāt
ꝙ noſtro periculo tāq̄ alicui communi patrie cō
municaueras Ego vero omnia que ab his dicebā
tur· non ſolū probabā: ſed quā quiſqȝ de te dixe
rat ſnīām valde augebā· Sic ex curia diſceſſum ē
vt publice mihi oēs hoc officiū iniungerēt· vt ti
bi pro ſe oibus grās ingētes dicerē: Sȝ cum ego
multo maiores pro cā tibi mea ꝺbeā· ita pro vtro
qȝ tibi grās vt nunq̄ȝ vel pro volūtate mea vel ꝑ
tuis meritis ſatis cumulatas poſſe tibi etiā ferre vi
dear· Vale

On verebor tacitū tuum iudiciū· ꝙ euȝ re
ſtituē in grām tuā ſtudeā: quē tibi vehe
ment ſuſpcūm hēs · Non certe cum te ma
ximē diligā potuiſſē induci ad hoc officiū: niſi tua
plurimū intereē arbitratus eēm ⁊ rebus tuis: bn̄
conducere· Video eq̄dē opera ⁊ manu factū: Sex
ti ruffi· qui ciȝ te alienū redderȝ a quintilio ꝑ quo
ad te ſcribo male cogitabat q̄d de eo ſi aīm aduer
tiſſes ꝑus a tē iudicandū eſſȝ Sȝ vt puto te alia re
offenſū ⁊ ꝑturbatū inuenit Facilē ergo aditū ſibi
ſperauit ad ꝯcitandū aīm tuū atqȝ inflāmandum
cōtra illū· Ego vͦo q̄nq̄ȝ difficile ſit de altero affir
mare: ⁊ maxīe cū de amore ⁊ odio agit· tn̄ nō du
bitabo fidē tibi de vtroqȝ facere Eſt em̄ alt iam ꝑe
ne mihi notior q̄ ſibi· ꝑpt antiquā familiaritatē ⁊
ſocietatē i mltis reb9 de altero vͦo ſepe id a : : prē
tuo cum optiō audiuiſſemei nūq̄ maiores e9aicos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ſibi fuiſſe Illud addebat ita inueteratū eē odiū
vt iam nulla rōne ſperarꝫ a ſe illud ſibi tolli· Ma
ius em̄ dicebat excitatū eē incendium· q̄ꝫ vt vlla
aqua extingui poſſit· Cogita ergo quātū huic hoī
credēdum ſit q̄ maiori odio q̄ꝫ grā dign9 ſit· hec ti
bi vellē ꝑus nota fuiſſe· Nūq̄ꝫ eſſꝫ huc puētum: vt
vel antiquū amicū a te reieciſſes: l' inimicū tibi aſ
ſciuiſſes Sꝫ ꝑmitte q̄ſo te a me exhortari Et pl9 m̄
vmi credas q̄ oīa perſpecta hēo et te ſumme diligo
q̄ꝫ homini iſti q̄ non ſentit qđ ſit rectū: nec a vete
ri odio diſcedit· Si intellexero te aīm tuū q̄ntilio
reſtituiſſe ꝯfirmabis meā in te beniuolētiā et ani
mos oīm q̄ te amant: nec aperies audaciā his hoī
bus q̄ ſibi viā nō ſine tuo incōmodo ad te maledi
cēdo affectāt aliud nō ē ꝑmiū qđ maius a te ꝓ no
ſtra amicicia expectē· q̄ꝫ vt intelligā ea me poſſe fa
cile apud te conſeq̄ q̄ ſunt honeſta· Vale

QVanq̄ꝫ de tuo in me ſtudio ac beniuolentia
nunq̄ꝫ dubitauerim tamen mirum ē q̄ in te
ſemper amor meus indies creſcat· Non putabam
fieri poſſe q̄ mea beniuolētia cumulatior eſſꝫ ſꝫ ef
fecisti· vt nullo tp̄e viſus ſim a te amari: niſi hodi
erno die cū ei nulla occaſio olim intueniſſꝫ cur me
ab aliquo errato deterrēs· nunq̄ꝫ potui in leta ma
teria certū experimētū amoris tui ſumē q̄ ā̄t nūc
me admones· nec pateris me in amicicia peccare
Et ſi oēs magis laudib9 q̄ꝫ correctōe dlcemur tn̄ n̄
aliē rephenſio tua m̄ ē iocūda· q̄ꝫ vt intēdū amara
intēdū dulcia dlectant· Nō q̄ro dfenſionē aliq̄ꝫ apđ
te ē em̄ hoc ꝑtinacie viciū: ea velle tueri q̄ emēdāi
oporteat· Si tn̄ quintilius ea modeſtia vſus eſſet·
qua poterat certe hoc malū ſerpē dſiſſꝫ Sꝫ cum ini

quo animo fert noſtram conſuetudinē eē intermiſ
ſā id egit vt non ſolū eam confirmaret ſuſpicionē
quam de ſe cōceperam· ſed etiā multomagis auge
ret· : Accidit ergo quod ſepe in magnis incendijs
videmus q̄ vbi neglecta fuerunt· etiam ſi minima
ab ipſo initio extiterint· tñ ad ſummū conſurgūt·
Nunc vero quod inſtat agatur· Ego quantū ē in
me operam dabo vt illū chariorē aliquanto habeam
q̄ ſi nullū odium intercessiſſ; Sepe amor intermiſſus
acrior conſurgit· q̄ ɔtinuatus Nō te admoneo: cū
ſis prudentiſſimus q nihil in iſta reconciliatione a
te agatur· pter eam opinionē: q̄ de me homines
faciunt· poſſz enim leuitatis mee videri: aut timidi
animi· q vltro meū animū ſibi reſtituiſſē· Scio fa
cies omnia pro tua ſapia· q̄ ad honorē meū ſpecta
bunt· Vale·

SCribo ad te de pace et concordia q̄ nup ma
gno cōſenſu ōmū ciuiū noſtroꝝ inť ſe ce
lebrata ē· cui enim bella ciuilia tantū ex
arsiſſent· q iam ſemel ac iterꝝ partes inť ſe cōcur
riſſēt magnis viribus Viderēturq omnes non de
pda· ſz de vita atqz ſanguine certare ſtatim q̄dam
vis diuina· vt ego arbitror mētes omniū adeo in
flexit· vt nemo eſſz q̄ nō ſūmme pacē et concordiā
affectaret· legatis itaq vtrimqz ſup hac re miſſis
ſtatim placuit ōmbꝰ: depoſitis odijs · renouare le
gē aureliam: quam olim athenieſes · ꝯduce traſi
bulo ꝯtulerunt ne vlla ōmno memoria offenſatū
extaret: illa eñ ob obliuionē neſcia iniuriaꝝ inter
ptať· Orta ē ergo tanta q̄es in ciuitate· vt nulla
vſq̄ belloꝝ veſtigia appareant· hec ſibi ſignificaē
volui· vt q̄ ſēper bella ciuilia execratꝰ fuiſti· nunc

tanta pacis tranq̄llitate q̄nta neſcio an vnq̄ꝫ lege
tis plurimū gaudeas et nr̄e fortune ꝯgratuleris q̄
niſi maior cura te d̄tineat· q̄ſo accedas vt nō iam
per lr̄as ſed in p̄ſn̄tia hoc tanto bono ſciēs et vidēs
nobiſcū fruaris · Vale·

R Em mihi nūcias gratiſſimā· Nam vt bella
ciuilia ſemp execratus fui· ita pacem om
nibus p̄tuli· q̄ porro p̄t eſſe patria cuius
res proſpere magis me oblectent: aut aduerſe ma
iori dolore afficiant q̄ꝫ tua in qua omnia fere com
munia h̄eo· Cum enim genus aliunde traxiſſez tn̄
plurima ornamenta atqꝫ adiumēta vite apd̄ vos
conſecut⁹ fui Multas q̄dem artes atqꝫ honeſtiſſiāſ
diſciplinas a veſtris hominib⁹ percepi ꝛ quod nō
in poſtrema parte locandū ē. plures amicicias: ac
ſocietates cū tuis ciuib⁹ contraxi q̄ꝫ ea ipſa patria
q̄ me genuit· Preteā incredibile ē quanto mero
re eē̄m cum audirē quotidie priuatis odijs et pub
licis oīa int̄ vos decerni. Merito ergo vr̄e fortune
gratulor q̄ quo magis inſperata erat eo mihi iucū
dior fuit· Quod v̄o me hortaris vt hoc tāto bono
videns ꝛ ſciens vobiſcū fruar: vtor enim v̄bis tu
is ꝑfacias amice quanquā adhortatiōe tua nō ege
rē ꝛ iā apud vos eſſem niſi fuiſſent maxīe occupa
tiones q̄bus nr̄e reipublice cauſa d̄tentus fui Sed
vt ſpero nō multos dies abero· Interim illud ci
pio tibi perſuaſū eē̄· neminem viuē q̄ magis vr̄is
reb⁹ ſecundis gaudeat· aut ex vr̄ā ciuili concordia
maiorē voluptatē ſentiat

M Agni honores his dieb⁹ delati ſūt ad āth
nium ciuē noſtrꝝ hominē certe ſapientiſſi
mum quibus nemo noſtrum ē qui non ſū

ne letari debeat. non enim fieri pōt' vt ſua gloria etiā noſtra non ſit. Eſt ꝑtea non parua ſpes nobis omnibus iniecta bn̄ ſperandi de noſtra republica et poſſe aliquādo ſimili bn̄ficio vti. Si q̄d enim ali ud ē quod facit animos noſtros erectos ad virtu tes hoc in p̄mis arbitror eē poſitum in ratiōe hono ris et glorie. Que ſi magis virtuti quā fortune cō fertur. videmus omnes vegetiores atq3 alacriores ad magnas res confirmandas tendē. hortor itaq3 vos ac diu oro: vt noſtre reipublice per lr̄as ↄgra tulamini. q̄ ſepenumero cōferendō iuſtos honoreſ his qui egregie de ſe meriti ſunt multos duces ſū mos et optimos ciues fecit. nō dubito pro veſtro in rempublicā amore vos in bonis veſtris hr̄ē quic quid honorib9 ⁊ dignitati huius hominis acceſſit: ſ3 hoc animi veſtri iudiciu3 gratius erit. ſi vt dixi, per lr̄as veſtras et reipublice grām ⁊ op timis hui9 viri factis dignam gratulationē habe atis Vale

N Vlla re ſcito nos multis annis maiorē vo luptatē cepiſſe q̄ȝ poſtq̄ȝ renūciatum ē no bis de honorib9 delatis ad anthoniū. Non em̄ ſum9 illi quib9 oculi doleāt. ꝙ eos videamus in republica magnos eē q̄ ſua virtute ⁊ modeſtia bn̄ meriti ſunt de illa. ſed hoc vnū male nos hab3 ꝙ qui virtute pares ſunt honorib3 ⁊ dignitate in feriores exiſtāt. licet enim tecū 3 omnia loqui libe re ⁊ debem9. cum te adiutore ⁊ ſocio ſēper vſi fue rimus Vna tamen res nos vt ſcribis. melius hor tatur ſperare. ꝙ reſpublica ſe illis committit qui bus debet. Non enim putam9 eos immunes futu ros bn̄ficiorum eius qui aliqua ꝑlatione virtutis

excellūt· ſꝫ plura alia de hoc ſcribimus. q̄bus v̄bis
opꝫ patribus conſcriptis· ⁊ grās agimus ſue ſapie
q̄ oēs ciues bonos ad bn̄ cogitandum excitauit· ā
thomio v̄o ɔgratulamur· ꝙ virtuti ſue fortuna cō
iuncta ē· Tu v̄o nos ɔmēdabis illis ⁊ hortabēis :
vt ſi quo loco videbūt eos reipublice auxiliari nō
laboribus nō periculis nr̄is parcāt Sum⁹ q̄dem illi
q̄ non patiemur vos aut ſollicitudine: ā fide ab a
liquo nrō ciue vinci· Vale·

Gratulor illud tibi ex ſn̄a optimatuꝫ ob
tigiſſe· quod tua reſtitutione in patriā
ſemp optauerā. Curaui āt an̄ omnes rē
totam ad te pſcribē vt intelligēs hoc meo officio
neminē eſſe q̄ te pūtem magis affectarꝫ Cū em̄ ſe
natus de ſūmis rebus freq̄ns in curiā veniſſꝫ · mlta
qꝫ int̄ ſe agitata eēnt: q̄ ad ſalutē ciuiū ptinerēt·
poſtremo ɔmemorata ē cā tua· Fuit aūt in ea con
ſultatione incredibilis de tua reſtitutione oīm pa
trū ɔſēſus q̄ locus multa de animi v̄tute: de aī mo
deratione ac d̄ indignitate fortune tue honorifice
dicta ac rn̄ſa habuit· necnon multa poſt ex cōmu
ni ſn̄a placuit rogationē de hac re fieri· ſenat⁹ er
go ɔſultū eodē die cōſcriptū fuit· ꝙ nō ſolū patriā:
ſꝫ etiā bona tua ⁊ dignitatē reciperares Ego vero
vt ſtatim dixi: nō expectaui· vt hec patrꝫ ſn̄a ad
te ferretur: ſed anteedere volui· vt q̄ amore ⁊ beni
uolentia p̄oꝛ erā citius tibi de oībus reb⁹: a nobis
geſtis ɔgratularer

Vo min⁹ expectate lrē tue de mea reſtitu
tiōe fuē eo gratiores m̄ extiterūt Video
eq̄dem ꝙ amor tuus vndiqꝫ ſe expandit· nec faci
e dicā q̄ res maiore voluptate me affecerit: an ꝙ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ſenatus conſultū de meo reditu promulgatū ſit an
ꝙ tu illud mihi ipſius nūciaſti Cū enim omnia pa
trib⁹ conſcriptis debeā q̄ mihi illū optatiſſimū pa
trie conſpectum q̄ opes q̄ dignitatē reſtituerunt
plura tn̄ videor tibi dēre: q̄ neqꝫ in exilio vnq̄ꝫ dſiſti
me conſolari · ⁊ de mea reuocatione in vrbē ita at
tētus fuiſti · vt omnes neccārios meos ⁊ ipſam rē
publicam q̄ me reſtituebat hoc officio hac humāi
nitate vinceres Sꝫ cupio ꝑ te certior fieri · vtꝝ mi
hi liceat ꝓpter inimicos meos tuto eē in patria eti
am meo more priſco ⁊ cauſis amicoꝝ ⁊ reipublice
verſari · Scis q̄dem quot inimicos ea res mihi fece
rit dū reſiſto potētie illoꝝ q̄ putant ſe nullis á le
gibus á eq̄tati ſubiectos eē vnde ōmium meoꝝ ma
loꝝ origo fluxit · Mallē āt: vt aſſueui · vitā in exi
lio agē · q̄ꝫ totiēs in eoſdē fluct⁹ ac ꝑturbatioēs re
uolui · Spero tn̄ ea ſapiā ac moderatiōe patres cō
ſcriptos eē · vt nihil dcretum ſit ab his qd nō velint
ꝯſtant ⁊ bn̄ tueri · ſꝫ magis ſecuro aīo ero · ſi ꝑus a
te oīa explorata eē intellexero ·

Vlla res ē q̄ te perturbare dēat ſi eo tpe de
pace agitur quo maxime de victoria tue ꝑ
tis oīa permittē ⁊ ſperare videberis · Maiorē cre
de mihi modeſtia tua laude: referes q̄ꝫ tuliſſes glo
riā ex victoria · hꝫ nō nego · q̄d magnificū ⁊ admiā
bile in oculis hoīm fama belloꝝ multaqꝫ ſepenū e
ro ipſa diſciplina militaris magna reipublice ad
iumēta ingnauit q̄ niſi ſuſcipia⁹ ⁊ ſingulari q̄daꝫ
laude ꝓdicem⁹ · cre vel inuidi ꝉ inſueti reꝝ maioꝝ
videbimur · Sꝫ caue q̄cq̄ꝫ ex his · q̄ repoſita ſūt ma
gis in fortuna q̄ꝫ in vtute poſita tu vel minime cō
pares Nullius em̄ imperatoris á ducis maximorum

exercituũ laus et gloria tanta fuit quũ ⁊ centurio
nibꝫ cõis eſſꝫ et his qui manu fortiť cũ hoste cõfli
xiſſent. Modeſtie vero. hũanitatis. clementie ⁊ ce
terarꝫ virtutũ neminẽ is habꝫ ſociũ vel participem
qui illis rcẽ vtitur. Quare tibi perſuadeo nullã ex
tuis laudibꝫ maiorẽ ꝙ ſi publicas ↄmodis inſerui
es et paci ſtudebis que ſi recta ſit õni bello melior
ſẽper fuit. Vale.

On ignoro de pace ſẽper auide audiendũ
eẽ. etiam ſi muros :vt dicitur. aries per cuſ
ſerit:ſꝫ illã non arbitror pacẽ eſſe dicẽdã
q̃ plus habitura ſit inſidiarũ q̃ꝫ beniuolentie ſcio
a te oĩa bono aĩo a te dici. ſꝫ plus puto:non ſatis
attendis q̃ cauſa ad pacẽ hostes meos impulerit.
Cũ enim ſe ↄ̃ſtitutos omni p̃ſidio viderẽt ⁊ iam õ
nia ↄ̃ſperata. cogitauerũt qua ratione poſſent ali
quod ſpaciũ reſpirationi dare non vt ſibi ꝑpetuũ
eſſꝫ quieſcendũ. ſꝫ vt acrius bellũ poſſẽt reſtituẽ
Nemo quidẽ naturã eorꝫ melius nouit:q̃ꝫ ego ipſe
qui ſupioribus tẽporibꝫ ſepe de fallacia eorꝫ doct⁹
fui. de hinc pſuadẽt vt te ſponſorẽ pacis pro ipſiſ
p̃beas:nec proſpicies ꝙ non tã animo pacem op
tent:ꝙ vt tẽpori conſulant. nollẽ ſapiens eẽ meo
periculo vt hãc animi modeſtiã tãtifacerẽ:ꝙ illã
victorie quã in manibꝫ hẽo auferam. Quare nihil
aliud habeas noli m̃ ſuaſor eẽ in ea re q̃ mihi poſ
ſꝫ plura q̃ꝫ credis non ſolũ incõmoda. ſꝫ etiã vite
mee picula afferre

I optas a me ſcire q̃d a te maxie velim
ſũma ẽ ne minoris aĩciciã meã facias q̃ꝫ
ego tuã. ſcis quãtũ amaui te ⁊ q̃ntũ ex
coluerim. nuq̃ꝫ vlluꝫ fuit tantũ in re mea commo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

dum: quod pro tē nō̄ intelligerē: nēc incōmodū
quod pro te nō ſuſciperē · vbi hoc vſui tuo accede
re intellexi · Neſcio quo alio officio: aut q̄bus ſig
nis maioribus tibi ↄclarare potuerim quantū te ⁊
diligerem ⁊ obſeruarē · Tu niſi me ames ⁊ chariſ
ſimū hēas: neſcio quā cauſā ſatis idoneā afferas
Cum enim ceteris in rebus ſemper optauerim ali
os vincere · certe in hoc vno ⁊ ſi a te non vellē in
amore ſuperari · tñ pacē te mihi eē maxime cupio ·
Vale

Littē tue magnā mihi attulerunt mole
ſtiā Amo em̄ te ex animo ⁊ valde obſer
uo · Tu vero mihi videris amiciciā meā
ſubaccuſare · nec ſatis intelligo quorſuꝫ hec verba
tua pergant · vellē poſſem animo imperare: ⁊ rñde
re mihi modeſtius Sꝫ poſtquā nec cogis · cū bona
venia tua · vellem rñderes mihi quādo tibi in amo
re non rñderim immo quando te amando non an
ceſſerim · Aut em̄ vim amicicie ignoras · aut male
ab alio audiuiſti · Nō nego te nullū in amicicia no
ſtra officiū p̄termiſiſſe: nec erat iſta ↄmemoratio
tua nccāria: niſi me plane vis: vt mihi videris ꝓ
ingratū in te dicere · poſſē hoc in loco m̄ niſi pudor
eſſꝫ īpedimēto · mlta narrare q̄bus agnoſceres nū
q̄̄ me tibi vllo officio ā beniuolētia ceſſiſſe: ſꝫ non
ↄmittā: vt bñficiorꝫ meorꝫ videat maiorē rationem
habē quam amicicie Nihil enim mihi videtur mi
nus amantiū eē · quam ſui officij meminiſſe ⁊ alie
ni obliuiſci Vinceris ergo me amādo · nullo te nū
q̄̄ bñficio affecerim quin fueris ſemp in his rebꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

attētiſſimus q̄ vſui meo accederēt· Nullū ergo pro te laborē nullū piculū pro tua ſalute ſuſceperim· q̄d ē quod a me velis· in quo me accuſas· cupio ō mia a te ſcribi ⁊ ē. vt dicit, amicoꝝ ꝓpriū ōmia in ter ſe aperta hrē. Si q̄d erit quod a me ſit corrigē dū. dabo operā: vt quo tardius te amando proſe quutus fui· eo celerius nō ſolū hanc mo.ā ꝓſequē do corrigā· ſꝫ aliq̄n etiam an̄ceda

On putaui id te laturꝝ tam iniquo aīmo qd̄ ego eq̄ſſimo certe ſēper ad te ſcpſerā· ſꝫ poſt q̄ res iſta: q̄ ſine lite erat fuit in cō trouerſiā ddueta· ⁊ amicoꝝ ꝓprium eē dicis: ōmia int̄ ſe hrē aperta· ita reſpondebo tibi. vt nōputeſ me ad te ſine cauſa ſcripſiſſe Sepe ad me· Chaius celius q̄relam dtulit· quod nihil ſumma familia ritas quā mecū hꝫ ſibi apd̄ te profuit· quin ſemel ac iterꝝ te admonuiſſē nullū ex omnib⁹ officijs tu is poſſe maius eē· quam ſi mea cauſa illū recōmiſ ſum habuiſſes· nec pateris ſibi a tuis iniuriā fieri nunq̄ꝫ tn̄ adduci potuit: vt verbis eius fidē hrēm· donec ſermone ⁊ lrīs multorum idem afferri mihi intellexi· Scripſi ergo ad te ⁊ qua potui modeſtia vſus fui Satis mihi erat cōmonefacere te: ne ego minus a te amarer· quā tu a me diligebaris q̄res vt video· tibi permoleſta fuit· ſꝫ liceat his qui ſe amant· Aliquid inter ſe expoſtulare liceat· etiam accuſare iraſci· Modo illud putent altiores eſſe vere amicitie radices: quā vt leuiſſimis cauſis tol li debeant Si placet· facile concedā tibi me ſupe ratum eē a te non ſolum beniuolētia· ſꝫ etiam om ni officio ⁊ dilgētia in me ⁊ in eos omnes qui mei ſūt· Ero inofficioſus etiam: ſi vis· ⁊ cōtumelioſuſ

in te ōmia tibi conċedā· ſi illud m̄ ɔſtabit n̄ te pu
tare alio nunc me eē in te aīo quā olim cū te iudi
cabis maxime a me diligi·

vod in me fueris equo animo: hoc tue mode
ſtie fuit: Sʒ cum ignorarē cauſam cur me ad
mouēs: illud ego iudicaui non fuiſſe amicicie tue
p̄ſertim cum nullius errati conſcius fuiſſē· Sʒ non
concedā caio cecilio quod iure poſſit aliquo loco
dicere ſe nullū officiū meū neglexiſſe· Si vero q̄c
quā a me optauit qđ minus quā equū eſſʒ ipſe po
tius ſibi imputʒ Nihil eē puto quod amicoꝝ cauſa
p̄ter honeſtū ſit agēdum: ꝙ niſi videro me facile
paſſum eē a necc̄arijs meis ꝗ vt ipſe dicat ꝰ iniuriaʒ
ſibi fieri· illud videat ne verius poſſit a ſe dici nolu
iſſe me rationē nec̄arioꝝ meoꝝ negligē cū vltro in
uectus eſſʒ: iudicaui q̄d ē non minus a te diligi q̄ʒ
hunc hominē qꝗ vt video ꝰ vult amicicia tua abu
ti· Qui āt lr̄is ⁊ ſermone alioꝝ idem intelligēs nō
maiorē fidē oportē illis haberi: quā ſibi arbitror
Sunt enim oēs á inimici: aut inuidi Sʒ hic ſit finis
Quantū me ſis amaturus in te erit· Spero ꝙ ſum
ma beniuolētia me ꝓſequaris · Ego oīa pro te ſu
ſcipiā: q̄ digna ſunt nr̄ā amicicia

Iſi de tuo in me animo ſatis perſuaſum
hērem dubitarē ne tibi moleſtus fuiſſē·
cū his diebus cām lucretij apud q̄ſtoreʒ
noſtꝝ contra neceſſarium tuū ꝺfendi· : Sʒ cū supe
rioribus temporibꝰ nihil a me geſtum in amicicia
nr̄ā cognoſceres qđ a veteri eſtimatione nr̄ā alie
nū eſſʒ Putaui in hoc facto meo te nō pmutatū
fuiſſe iudiciū meū: neqʒ ea de re ad te nō ſcp̄ſi· qꝛ
te negligerē· ſʒ partim occupationibꝰ meis · ptim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

quia iudicarẽ ita te ſentire· vt nihil a me ſine cã i
tuos eẽ factum credẽs Quare a te maxime velim
vt ſicut facis: plus mihi credas · ſi forte aliꝰ de ea
re ſcripſiſſ; quã de his hominib9 · q̃ inter nos diſci
dium optãt· Niſi em̃ ſperarẽ ꝓpediem apud te eẽ
diligẽtiſſime iã omnem cauſã ad te ſcripſiſſem In
terim hoc ꝺ me iudicabis nl'lo tẽpore amicicie tue
reſpectũm maiorem me habuiſſe· quã dum cauſam
iſtã honeſtiſſimã cum ratione contra hominẽ tibi
neccãrium ſuſcepi

Ene ẽ ꝙ: vt ſoles: de meo in te animo iu
dicas Cum enim te valde amarẽ: aũferrẽ
ꝙ omnibus quos poſtea notos habebam
non poterã cogitare quin idem tibi de me accideret
perſuadebãqꝫ nihil a te geſtum in ꝺfenſione lucre
cij quod non officio tuo alienũ eſſ; · Gaudeo tñ
ac plurimũ letor· ꝙ his cogitationibus et conſilijs
meis acceſſerunt lrẽ tue· q̃ illius veteris beniuolẽ
tie tue q̃ in me et neceſſarios meos perpetui amo
ris teſtes eẽnt· Quod aũt in iudicio contra neccã
rium meum ſteteris: nec rephendo nec accuſo·
Scio enim id a te: vt ſcribis ꝓ honeſtiſſima ratõe
factũ Plus ego vni tibi ꝙ õmib9 alijs credo· Noui
enim modeſtiã et antiquã conſuetudinẽ prudentie
Si q̃d vero in hac re culpa neccãrij mei contractu;
id ẽ velim ſcias mihi omnino diſplicuiſſe Tu q̃d
ad officiũ tuũ ꝑtineat videbis Ego vͦo iudiciũ me
um de te nõ mutabo·

Vpis a me ſcire quo in ſtatu res nrẽ ſint
caput ẽ· ꝙ ſi oẽs in exidiũ noſtrũ coniu
raſſent vix ꝺteriori loco poſſem9 eẽ· Con
flictamur enim bellis non ſolũ exteris · ſed etiam

qd̓ ſume ɔteſtandū ē: ciuilibꝰ et inteſtinis Foris
vagāt̓ hoſtes · paſſim agri diripiunt̓ rura hoſtili ī
cēdio flagrant̓ · hoīes cedūt̓ · Intra menia vero int̓
ciues male ɔueniūt̓: Nemo ē q̄ publice vtilitati ſer
uiat · Quiſqꝫ vult in ciuitate ṕmus eē · nullus pu
dor nulla reuerētia legum in vrbe ē · Iā palā ſedi
tioēs parāt ciues Nihil mali ē qd̓ āplius reſtat: ni
ſi ipſa captiuitas q̄ nos oēs hoſtili ferro: ac ſeruitu
ti ſubijciat · Eo q̄dem ꝑuentium ē · vt minimū ma
loꝝ mortē ipſā iudicē Vides q̄ ſit patrie nr̄e fortu
na · q̄ tolerabilior aliq̄nto eſſꝫ niſi vt nos ſpes oīs
iā dereliquiſſꝫ · Vale ·

Tſi rumor ſiniſter de rebꝰ veſtris aduer
ſis ad me ɔlatus eſſꝫ · non tn̄ putabaꝫ ō
nia apud vos ɔſperata eē · Plura ergo
q̄ꝫ venire m̄ in mentē potuiſſēt · vobis acceſſerunt
Sꝫ omnia vobis ab extimis hoſtibꝰ aduerſe cecide
runt · ṕmat bellicꝰ tumultus: et circūſonat menia
vr̄a · Tolerāda ſūt oīa et fortit̓ ferēda q̄ ab illis vo
bis īminēt · Illud magis viſum ē m̄ miſeꝝ quod de
ſeditione et odijs ciuiū ad me ſcripſiſti · Que res
niſi de cōſilio et auctoritate eoꝝ q̄ bn̄ volūt reipu
lice cōſultū eē inſtiget̓ plane m̄ diuinare videor ō
nia futura que etiam tu maxime times · Non ſatis
admirari poſſum que amentia ciues tuos in hāc di
ſcordiam traxerit · niſi forte aliqui ſunt qui ſe pu
tāt reꝝ dominio potituros · ſi omnia in poteſtate
hoſtiū veniāt · Et ē timendū ne inimicoꝝ vr̄oꝝ do
lo peſtis iſta ɔtracta ſit quo faciliꝰ illi victoria po
tiāt̓ · Mallē hoc loco poſſe a vobis hoc malum leua
re hoc meo preſidio quam eo tempore conſulere ·
quo veſtra reſpublica minime p̄ot cōſilijs iuuare

Sʒ poſtq̄ res eo p̄uenit: vt id q̇d potiꝰ volebā nō
poſſit a me fieri: non omittam vt non ad te ſcribā
q̄d de noſtre reipublice ſalute ſētiam Explorandū
ē ab ipſis q̄ rempublicā ſaluam volūt: quo q̄ſque
animo ſit ⁊ ſapient̄ ſollicitandi ſunt ōnes olim ſo
cij noſtri: vt fidei et amicicie veteris meminerint·
Preſidia ſocioꝝ ſunt a vobis occulte in vrbē reci
pienda· donec videritis vi poſſe cogi illos q̄ nō bn̄
ſentiūt de libertate veſtra· Nūq̄ aūt morbꝰ iſte cu
rari poterit: nec malū hoc q̇d iam īueterauit a vo
bis tolli: niſi abſcindat̄ ab ipſo corpore illa pars q̄
ē egra Spero ꝙ ſi meo cōſilio tua ciuitas vſa fue
rit· breui intelliges a vobis d̄pulſū eē oē periculū
quod in ipſis viſceribꝰ abundat· Sicut em̄ ego ſē
tio q̄d vos in re veſtra facturi ſitis etiā atqʒ etiam
prouidebitis Ego enim non minꝰ de veſtra ſalute
laboro· q̄ ſi omnia vobiſcum mihi eſſent commu
nia· Vale

n E d̄ſiderium tuū differam· ſtatim ſatiſ
faciā de eo q̇d maxime optas a me au
dire Abſolutꝰ es paribꝰ omniū iudicū
ſētentijs et lis ſcd̄m te data· Nunq̄ʒ vidi attentō
rē q̇ magis eruditum in cauſis agēdis: q̄ʒ ipſe eti
cui cauſam tuā mandaueras Ibi em̄ patuit quan
tū vis dicendi poſſʒ apud iudices Fuit q̄dē adeo
vehemens et acer in propulſādis criminibꝰ q̄ tibi
obijciebant̄: vt omnes iudices et tibi pl benignos
et aduerſarijs infeſtos redderꝫ · laudabant ōnes
ingeniū oratoris hꝰ Probabant cauſā tuā et eq̄ta
tē iudicū p̄ferebāt· Cum vero itū ē in ſentētiā· tā
tus oīm conſēſus fuit vt nō minus in rē congratu
lati ſint q̄ʒ ſi negociū cōe agētur Hec ad te volui

ſcribē vt animū tuū liberarē ea ſollicitudine qua
vt ſcio: multū afficiebaris · Vale

Habeo tibi gr̄as et magnas q̄dem · q͛ me libe
raſti ſollicitudine maxima ⁊ moleſtia · Sȝ nō
minori voluptate id me afficit · quod ad me ſcrip
ſiſti de patrono meo hoīe modeſtiſſimo ⁊ eloq̄ntiſ
ſimo: delector em̄ vehement̄ laude ſua ⁊ officiū eꝰ
ſēper magnifacio: Nā ⁊ ſi nūq̄ dubitauerim de mea
cauſa quin ſecundū me lis eſſȝ danda: tñ q͛ in iudi
cijs nō aliter q̄ in nauigādo ſepe iminiȝ periculū
niſi is q̄ gubernator ē peritus in arte ſit Semper
verebar ne eq̄tas cauſe mee aliā fortunā habuiſſȝ
ab ea quā optabā · Gaudeo itaqȝ me talē ſortituȝ
eē oratorem in quo neqȝ ſūma eloq̄ntia neqȝ ſtudi
um defuit · breui: vt ſpero: per meipſū illi congra
tulabor Interim ſignificabis ei me ſūmā eius ſtu
dijs atqȝ officijs hr̄e grām · Vale. 43

Quid de te ſētiant oēs et amici tui ⁊ ciues tui
ſignificari tibi a me d̄ſideras Omniū vna eſt
ſn̄ia · neminē ex equalibus tuis maiorē eſſe ingeio
Sȝ maxime verētur ne illo ſatis modeſte vtaris
Quare mi anthoni ſi fama bō te d̄lectȝ · ſi opio ho
minū quā nūc certe non paruā ſuſtines · vide ne
ceteris v̄tutibus tuis q̄ magne ſunt ſola modeſtia
d̄ficiat · Intelligo q̄dem te ſūmū in vrbe nr̄ā ciuē
futurū ſi ingenio tuo modeſte vti ſciueris Qd vt
facias etiā atqȝ eetiam rogo · Vale · 44

d Vm modeſtia a me d̄ſiderari ſcrib: ſcio hoc
vn̄ proueniat · ſȝ factū intelligēt oēs ⁊ ciues
et amici mei · ſi alia in me v̄tus ſit · nec iſtā deeſſe ·
Non pt̄ fieri q̄n iſta etas multa hēat · q̄ rep̄hendan
tur a ſenibus Et ſepe q̄les reperiuntur q̄ xp̄ē inui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

d'am· q̄ confingūt· aliq̄d· q̄ maiora vicia nostra fa
ciūt: ſi q̄s vel ingenio vel ſtudio prāre illis videat̄
Inde ſcio cām oēm proceſſiſſe· qꝛ hoīes cum oīa in
me laudauerint· ſubtrahūt m̄ opinionē modeſtie:
non permittā eos eē diu in iſto errore· Incumbaꝫ
in hoc vnū vt neqꝫ etate in q̄ ſuꝫ· neqꝫ labore ipe
diar· q̄n oīa faciā q̄ ad extēminationē hoīꝫ accedūt
tu me: vt facis· ad hanc rē adiuuabis· vt ſicut tu
is adhortationibꝫ ⁊ cōſilijs multo ardentioꝛ fcūs ſū
ad bonas artes· ita te beniuolētiā meoꝝ ciuiū con
ſeruaſſe p te intelligā· Vale

Vnq̄ꝫ alias de maiōribꝫ q̄ꝫ nūc rebꝫ ad te ſcp
ſi Tante enim ſunt vt non modo te ad legē
dum inuitare· ſꝫ etiam valde concitare hēant· Ma
ximi q̄dem apparatus agitātūr q̄les forte a noſtra
vrbe condita non fuerūt· Magni eq̄tatꝰ cōſcribū
tur· claſſes inſtructiſſime armant̄· fabricant̄ noue
triremes· apparat̄qꝫ bellum ingēs mari ⁊ t̄ra con
tra gentē ſup nobis inimiciſſimā Et ē oīm ſpes nū
q̄ꝫ tps fuiſſe nobis datū· quo melius de victoria ɔ
cipiēdum fuerit· quā ſi adepti fuerimus· et̄na eſt
pax vrbi noſtre futura. Oēs enim gētes: hac vna
excepta· q̄ nobis bellum inferre poſſent· q̄ nobis
amore deuicte ſunt· q̄ armis q̄ vi compſſe· Nihil ali
ud ergo nrē reipublice reſtat· q̄ꝫ vt etiam hāc na
tionē frenemus qd̄ nobis factu non erit difficile·
modo conſilijs noſtris celeritas adhibeat̄· hēmus
oīa q̄ facile pñt nrīs conatibus victoriā ſuppedita
re hoſtis improuidus ē· nos conſilio muniti Ille im
paratꝰ nos oībus rebꝰ necāriꝭ inſtructiſſimi· Ille
domeſticis ⁊ exteīs bellis iā fractus ⁊ debilitatꝰ
ē· Nos vero integri ⁊ nunq̄ꝫ alias potētiores Qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

plura· q̄z multe vrbes a ſide et ſocietate nr̄oꝝ auu
um d̄ſecerūt Nr̄e ā̄t vrbes quotidie viribꝰ nr̄oꝝ
ſociorum augenṫ· Nihil ergo ē cur nō plane iſtam
victoriā manuteneamꝰ· nihil deeē nobis volumꝰ
ſꝫ bn̄ etiā de ipſa maturatione ſpero· cum nūq̄z ad
huiōi rē ꝯficiendā prudentioribꝫ aut fortioribꝫ du
cibꝫ vſi ſumꝰ· Scripſi ad te vide ne q̄cq̄z eoꝝ ꝑus
efferas: q̄z reipublice interit· ſꝫ hoc nolui te igno
rare: vt q̄d maxīe te optare ſciebā· de maxīs rebꝫ
a nobis q̄ hic agitanṫ ꝑ me doctior fieres 46

Huiuſq̄ꝫ lr̄ās tuas recepiſſē· iam omnia de q̄
bus ad me ſcribis apud nos diuulgabantur
quod minime oportebat fieri· ſi mos antiquus in
noſtro ſenatu fuiſſꝫ ſeruatꝰ Nihil enim apud nr̄ōs
maiores cuſtodiebaṫ magis· q̄ꝫ ſilētium in delibe
rationibꝰ et conſilijs reꝝ q̄ ad publicam vtilitatē
pertinebant· Sꝫ de hoc ſatis ad te q̄ iſta n̄ ignoras
illud magis ad rē q̄ nunc agitur pertinē arbitror·
vtrū ſapiēter a vobis d̄liberatum ſit de bello ſuſci
piēdo· pro quo tantꝰ apparatus inſtruitur· Vide
ris quidem ſpondē certā victoriam patrie tue: ⁊
omnia bn̄ ſperare· Ego vero cū nihil magis incer
tū videam q̄ꝫ exitus belloꝝ ⁊ omnia q̄ agitatis pa
tefacta hoſtibus veſtris videātur eē· vereor ne vr̄ā
conſilia fallātur· Quare ſi potius de pace fuiſſꝫ d̄li
beratio vr̄ā ſūpta· ea res nō ſolū honeſtior· ſꝫ etiā
tutior vobis fuiſſꝫ Poteras em̄ exēplis aliaꝝ gētiū
vti ⁊ vidē ſepe mltas ciuitates bella ſuſcepiſſe· q̄
q̄nuis oīa expedita: ⁊ iſtructa habuerūt· tn̄ īfelicē
exitū ſortite ſūt· Cartago vrbs potētiſſima mltis ā
nis ꝯduce hanibale bellū geſſit cum romanis; et
quā q̄ꝫ vaſtitatē ytalie vidiſſꝫ et romam bn̄ captā

tñ exit⁹ non fuit victorie:ſꝫ captiuã tandẽ ſe vidit
a romanis legib⁹ ſuire Cyrus etiã rex perſaꝝ cum
annis fere triginta multa bella feliciť geſſiſſꝫ:bel
lũ ſcythis intulit ſperabatqꝫ illa gẽte victa ſe poſ
tea in ꝑpetua pace futuꝝ Quem aũt finẽ tanti co
natus eius habuerũt thompris regina ſcithaꝝ:ca
pto rege ⁊ ducentis militibus pſaꝝ ceſis :ſatis edo
cuit·hec a me nõ ꝯmemorant̃·vt bella q̃ a vob̃ ge
renda ſũt malũ exitũ habeant·ſꝫ dũ licet·aĩm ve
ſtꝝ potius ad pacem ⁊ cõcordiam q̃ꝫ ad bellũ ꝯuer
tatis·Ne ẽ aliq̃ res q̃ hec vobis diſſuadere debeat:
poterit em̃ maiore cũ glã totũ hoc negociũ confici
q̃ꝫ illud bellũ adminiſtrari·q꞉ cõtra hoſtẽ nõ imp
ratũ:vt ſcribis·ſꝫ prouidũ ac potentẽ bellũ ſuſci
pitis Et eſt timendũ:ne alie gẽtes ſe immiſcẽt·ne
ciuitates q̃ nũc metu potentie vr̃e cõiuncte adhuc
vobiſcũ ſũt ďficiant a fide·erit itaqꝫ ſapientie vr̃ẽ
oĩa iſta vidẽ:modeſtieq꞉ ⁊ hũanitatis·nõ auertẽ
animũ ab orõe eoꝝ q̃ pacem vobis perſuadent·Si
aũt i ſuſcepto conſilio vrõ manetis prouidete ne
in ſeãtu veſtro ďliberata fuerint ea·q̃ añ ad hoſteſ
perueniant:q̃ꝫ a vobis quicq̃ꝫ inceptum ſit·hec ad
te ſcripſi q̃ plurimum in r·p·potes :vt ſi tibi viſũ
fuerit·ſenatum de hac re hẽas et maturius de his
rebus inter patres cõdeliberetur·ego enim pro fi
de et beniuolentia mea in vos oẽs cupio·vobis oĩ
bus bñ cedere·Vale·

47 I vllo tpe de reb⁹ magnis ad te ſcripſi·Illd
profecto eſt ſũmũ ac maximũ oĩm·quo tan
ta mihi videnť mala rebus nr̃is impendere·vt niſi
deus aliquis a nobis hecipſa auertat·Facile poſſuꝫ
noſtraꝝ partium ďſolationem ac minas diuinare

bellū enim atrociſſimū ⁊ famē incredibilē ac peſtē
q̄lem nondū neq₃ legimus neq₃ audiuimus · tota
ferme prouincia iā dudū ē ꝑpreſſa neq₃ vis tāti ma
li aliq̄ ex parte adhuc remittit˚: ſ₃ malū hoc dietim
integreſcit ⁊ ſꝑ deterius h₃· Cogita ergo non diu
poſſe nos tātas clades ꝑferre q̄uo enim vſq₃ nūc ꝑ
tulimus Nūc vero ↄfeſſi patiēdo ſum⁹ ⁊ ſpes ipſa
q̄ donec aliq̄d potuim⁹ · nos aīabat ad hec ipā ma
la vł repellēda fortit˚ · vel ꝑferenda ſapient˚ ita re
miſſa ē: vt nullo oīno eē videatur· Quis ergo non
facile diuinare poſſ₃ non ſolū deſolationē verꝝ etiā
illā ipſā vrbis nrē vltimam interitionē: erit enim
temp⁹ in quo vbi nrē ciuitatis veſtigia fuerit· hoī
nes q̄rent neq₃ extabūt vlla ſigna hu⁹ olim poten
tiſſime ac florentiſſime patrie nrē · niſi deus irā ſuā
remiſerit ⁊ ceperit nos tātis malis feſſos iā tādem
propius aſpicē· Et qm̄ humana p̄ſidia res nrās de
ſtiterūt cogimur˚ q̄d in tēpeſtate ſepe nautis acci
dit ꝓ oīa conſilia nrā oēm ſpem ⁊ cogitationem ad
deū referre ad quā rem conſeq̄ndam nobis eris ⁊
adiutor ⁊ ſocius Quāuis de⁹ videatur auertiſſe ani
mū ⁊ aures a nrīs p̄cibus · tn̄ ſperamus clementiā
ſuam mutaturā eē in melius mala q̄bus conflicta 48
mur: ac pene conficiamur· Vale·

Ittē tue tantam attulerūt aīo meo moleſti
am: vt nullo tp̄e maiori in merore fuerī: Cū
enī eo perducte ſunt fortune nrē · r · · p · vt iā nihil
p̄ſidij poſſit ab hoībus expectare maxime timendū
ē: ne diuino etiam auxilio priuati ſumus qd̄ ſi nrō
aliquo errore nobis accidiſſ₃ · putarē oīa non ſolū
equo: ſ₃ etiam forti animo perferēda· S₃ cū₃ hij ſē
per fuerimus · q̄ pro libtate cōi: pro fide ſociorum

maxia bella magno cū periculo ſepenumero ſuſce
perimus · neſcio q̄ iniq̄tate fortune eo ꝑuētum ſit
vt diuino ſimul ⁊ humano ꝑſidio ꝑuati ſim⁹ nec ꝓ
cul abeſſe video mala oīa q̄ vrbi nrē euētura diui
naſti · Querēt: vt ſcribis · fortaſſis homines q̄ poſt
nos viuēt · vbinā fuerunt tāte vrbis fundamenta
⁊ tandē illa ipſa p̄rie nrē fama q̄ diu italia florui
mus · forte iteribit · poſtq̄ꝫ neqꝫ id extabit cu⁹ rei
grā noſtra glā ⁊ nomē duduꝫ ingēs fuit · Vna res
p̄t in tantis malis cōſolari · ꝙ hēmus exēpla clariſ
ſimaꝝ vrbium atqꝫ regnorum q̄ ſimilē exitū aliqn̄
habuerūt · ita vt nihil aliud ad nos q̄ꝫ ipſum nom̄
peruenerit · Plures vero ego arbitror ciuitates fu
iſſe q̄ ſuis temporibus gloria reꝝ geſtaꝝ inſignes
et p̄clare extiterūt cum q̄bus fama ſimul extincta
fuit ꝓpt̄ inopiam poetaruꝫ: ā oratorū · q̄ ſua geſta
ā oratione: ā carmine illuſtrarēt ⁊ non paterētur
earum rerū q̄ digne immōrlitate eēnt · memoriam
īterire Vtinā nrā · r · p · q̄ glorie auida fuit · ita ⁊ ho
mines conq̄ſiſſꝫ quorū eloq̄ntia ſempiterna eſſꝫ re
rum nrārum memorandarū ꝯmēdatio · Nū incipio
intelligē quāta dēat eſſe veneratio apud ōnes ciui
tates magnificas eorum · q̄ ſciuint egregia rōne re
rum vel pacis vel belli facta ꝯpleti quā maximam
oportunitatē defuiſſe nrīs hoībus nō ſatis poſſum
admirari cū iudicare poſſēt oēs ſuos conat⁹ ⁊ labo
res a te fruſtra ſuſceptos eē · ſi prouiderēt q̄ rōe
poſſēt immōrles fieri · ſꝫ de hoc hacten⁹: ꝯſilium vo
tuū quo ī reb⁹ extremis dicis eē vtēdum · ſuſcipio
et laudo quāquam ſerū ē: vt aiunt · tps placandi
ſuperos ciuꝫ magis necās quā noſtra volūtas facit
nos ſupplices Mallem hoc remedio vſi fuiſſemus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

cū nobis oīa erāt integra ⁊ ſignū fuiſſꝫ ea a nobis
fieri ex aīo: de q̄ plura nō ſcribo poſtea ꝙ̄ a nobiſ
corrigi nō p̄t. Faciāꝰ ergo qđ ⁊ ipſi naute in ſum
ma tēpeſtate faciūt: vtar em̄ libent̄ exēplo tuo iā
arbore fracta ⁊ caſſata naui. nrā oēs vota faciamꝰ
ſi dep̄datio noſtra exaudita fuerit. ne ingrati repe
riamur aduerſus numina. Si vō fata nl'la nrā pa
ce inflecti potuerint eo bono fruemur quo vtūtur
illi q̄ in ſuis rebus aduerſis nihil a ſe p̄termiſſū eē
intelligant. Vale 49

Aximā oīm laudē hodierno die ꝯſequutus ē
exercitꝰ nr̄. qui fortiſſima pugna eouſqꝫ in a
cie ſtetit contra hoſtes: vt pertinacit̄ pro defenſio
ne patrie moriēdo clariſſimam inde victoriaꝫ retu
lerit. Amotus ergo ē a nobis ille ingens metꝰ ac
ſumma totius vrbis trepidatio. Cum enim malu
imus ſemel patrie quam diuturna obſidione p̄mi
inſperatam victoriam cōſequuti ſumꝰ quo i bello
nobis certe viſum ē ipſum celum ac omnia nūina
pro nobis militaſſe talis enim huiuſcemodi maxī
conflictꝰ exitꝰ fuit: vt vix nullꝰ noſtroꝝ militum
in bello ceciderit. Quā vero fortunā alia ps habu
erit. ex hoc apparꝫ. ꝙ oēs tanꝙ̄ pecudes ad moriē
dū parati fuerūt Signa viginti militaria capta ca
ſtra oīno hoſtiū fracta ⁊ direpta ſūt: nemo in illa
pugna fuit q̄ á in ore gladij exceptꝰ nō ſit. á a no
ſtrijs copijs interceptꝰ. Cū aūt victor nr̄ exercitꝰ in
vrbē reuerteret̄ plurimis ac maximis hoſtiūꝫ tro
pheis ornatꝰ mirū i modū tota ciuitas nrā fuit ad
ſpectaculū effuſa: Nemo erat q̄ nō darꝫ laudes et
grās deo. Oēs vero nō rē hūanam. ſꝫ diuinam lau
dabāt Tāta vō leticia et exultatio oīꝫ fuit vt ñ iā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

multoꝝ hoīm· ſed vniꝰ facies eadē atꝫ idem aīmꝰ
videtur: Nulliꝰ vero hominis edes omnibus nō pa
tebāt· Paſſim nrā militia excipiebat̃· tāta largita
te ⁊ reꝝ oīm copia· vt nunq̄ꝫ in ſola ſumma fertili
tate agroꝝ maioꝛ fuerit· Volui hec tibi oīa nota
eē· vt qui periculoꝝ noſtroꝝ ſemꝑ ſocius fuiſti·
etiā publice trāquillitatis particeps fieres ⁊ fortu
nis nr̄is congratuleris· Vale

50 Vo minꝰ expectatū fuerit a me de liberatō
ne vr̄ā eo mihi victoria de q̄ ad me ſcribis ⁊
iucundioꝛ fuit etiā ⁊ gratioꝛ· Nō poteram q̄dem nō
magno dolore cōficı· cū audiebam vrbē vr̄ām ar
tiſſima obſidione cinctā eſſe dolebā: ⁊ plurimuꝫ ci
uitati q̄ diu caput nr̄e prouincie fuerat· debē in d
ditionem hoſtium venire· liberaſti ergo me hodie
maximo timore: quo pro vr̄a ſalute cōficiebar· ⁊
ideo tibi q̄s debeo grās· q̄ me participē feciſti reꝝ
que vobis proſpere ceſſerūt Intelligo q̄dē ex his
q̄ vobis diuinitꝰ contigerūt· q̄nte cure deat ſalus
vr̄a hominibꝰ eſſe· cū eadem iā dſperatis oībus· a
ſuperis immoꝛtalibus cōſeruata fuerit· Neminē arbi
troꝛ eſſe q̄ non iudicet iſta: vt ſcribis· numina ce
li pro vobis non ſolū pugnaſſe· ſed etiam viciſſe
Sꝫ aliō a vob̄ etiā atqꝫ etiā videndū eſt· ne animū
vr̄m nimiū in ſecūdis rebꝰ efferatis Et illō maxie
prouidendū: vt ſatis ꝓ vt victoriam vr̄ām potius
ad diuinā cām q̄ꝫ ad humanā referatis Sumꝰ enīꝫ
fere omnes in periculis nr̄is animo ſb̄miſſo ⁊ tunc
ſūme veneramur· ac extollimꝰ dn̄m deū· Neſcio q̄
iniq̄tate poſtea ingrati reperiamur· cum ſūma vo
toꝝ attigimus· deinde q̄runtur hoīes nullā felicita
tē eſſe perpetuā ⁊ fortunā accuſāt· Ego vero nul

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ſam aliā eſſe proſperam fortunā ꝫ ā aduerſā iudi
co· ꝙ diuinam prouidentiā· q̄ hōies nunc rebꝰ ad
ureſis exercet: nunc ratione corrigit· deinde aūt re
rum alia eſt rō: q̄ꝝ inſtabilitas ſepius vicio nrō·
ꝙ fortune nobis accidit· Nec ad te iſta nūc ſcribo
qꝛ putem a te ignorari: ſed vt ciues tuos cōmone
facias nullo tempore deū eſſe magis timenduꝫ· ꝙ
vbi maiora ab illo bn̄ficia ſuſcepimus Spero bn̄
de ciuibꝫ tuis nō: nihil tn̄ valebit apud eos autori
tas tua· ſi docueris nihil magis ·r·p· cōuenire: qꝫ
vt fortitudinē in bello· ita religionē in pace colē 51

Nihil eſt quod libentius faciā· ꝙ de maximis
et pulcherrimis rebꝫ q̄ hic fiūt te certiorē red
dere· Poſtea em̄ ꝙ nrā ciuitas hoſtili metu libera
ocio et paci ſe dedit· incredibile eſt quantū ſtatꝰ
ipſe reipublice reformari indies et quaſi renouāi
cepit Si q̄ erant veteres inter nrōs ciues diſcordie
ōes ſtatim ſublate fuerūt· Principes vrbis nouas
affinitates inieūt· Artes q̄ propter vim belloꝝ in
terierant maiore cultu quam patrio: ac maioribꝫ
opibus repetūtur: neqꝫ nunꝙ alias in tanto p̄cio
fuerūt Plurime v̄o leges antiq̄: et vetera ſtatuta
q̄ interierant: ·propt̄ nrām inſolentiā ac negligē
tiā mō renouātur· Et cōi fere oīm cōſenſu iā ap
bata ſunt: q̄bꝫ ſi obtemperatū fuerit nemo dubi
tat q̄n breui nrā in ciuitate ·is em̄ eſt ſtatus vrb
nrē· aliquando briores videamur· qd̄ diuturnam
calamitatem experti ſumus et fortit̄ perpeſſi: quā
ſi eadē: q̄bꝫ diu freti eramus ꝓ trāq̄llitateꝫ et ociū
ſemper habuiſſemus Gaudeo itaꝫ hec tibi cōia fa
cere· vt q̄ ſemper nrē glorie attentiſſimus fuiſtis
felicitatem nrām hoc tp̄e nō ignores Vale·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

52 E his q̄ ad me ſcripſiſti: magnā certe volup
tatem aīo pcepi. Cū em̄ ſemper continuo in
metu ſteterim: q̄diu fuit de vr̄ā ſalute dubitatū:
magna moleſtia me liberaſti: cū ſuperioribus lrīſ
tuis intellexi ciuitatem vr̄ām ab obſidione: q̄ op
ꝓmebatur, liberatā eſſe. Jllud āt tanta leticia me
affeat. q̄ m̄ renūciaſti nō ſolū vos grauiſſimo pi
culo eſſe exēptos. ſed etiā ipſā. r. p. quaſi nouā ali
ꝗ formā ꝛ beatiorē ſtatū dietim ſuſcipe. Gaudeo
medius fidius ꝛ plꝰ ꝗ credi poſſz. felicitate vr̄ā le
tor. Video eq̄dem illa egregia maioꝝ vr̄oꝝ in rem
publicā fundamēta magno ſtudio a vobis excita
ri. Nā cū leges in q̄bus vr̄ē ciuitatis ſalus erat po
ſita: quaſi in obliuionez vr̄ām veniſſent: nec mos
antiquus in vrbe ſeruaretᷣ. nihil miꝝ fuit ſi patria
vr̄a ad obſidionē pducta fuit. Nunc vō reſtitutus
legibus ꝛ repetita oī bona conſuetudine. ſpero nū
ꝗ ciuitatem vr̄ām ampliorem: ā opulentiorē fuiſ
ſe. ꝗ breui tpe futura ſit. mō in medio curſu non
deficiatis. Sz vbi quiſqz ꝓuate potentie magis quā
reipublice inſeruiat. timendū erit: ne hac noua li
btate fruſtra gauiſi ſitis. Retinenda ē ergo inter
vos cōcordia. nec cōfirmāde ſūt leges antiq̄ ꝛ eden
da ſunt noua inſtituta: nec permittendū eſt vt q̄ſ
ꝗ plꝰ poſſit in ciuitate. quā eq̄tas quā iuſticia. q̄d
ſi a vobis perfectū fuerit. plane video. r. p: vt ſcri
bis. in tota ꝓuincia eſſe futurā. et vos impatoreſ
his gentibꝰ q̄bꝰ aliq̄n ſeruiuiſtis. Vale

53 Cio te nouaꝝ reꝝ cupidū eſſe ꝛ accuſ. re me
ſepe q̄d nunq̄z ad te ſcribo de his rebus: q̄ h
fiunt faciā hodierno die ne deinceps poſſis crim. ā
ri negligentiā meam. Jmplebo te non vulgarib

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

vt multi ſolent: neq̃ falſis mēdacijs · ſ; magnis
et de q̄bus certos auctores h̄emus · Nuper ex egyp
to q̄dā in vrbem nrām nauigauerūt a q̄bus cum
nr̄i ciues diligēter percūctati eſſent · de ōibus reb;
retulerūt primis diebus nauem: vn̄ ſoluerāt mul
tas nationes orientis ac plurimas gētes auſtrales
cōfluxiſſe · Aiebāt āt regem ipſū nihil tale ſuſpicā
tem · ſe effudiſſe ex vrbe regia in occurſū hoſtium
q̄ cū toto exercitu inſidijs inimicorū interceptus fu
it · Nec multo poſt ſig̃ hoſtilia fuiſſe ad vrbem ale
xandriā mota: q̄ trepidatione fuga ex ōi pāte per
cepta eſt agitari · Alij mare rubrū petebāt: alij ve
ro libyā Quiſq; eo ferebat̄ · quo metus eū impelle
bat Quid deinde ſequutū ſit dicūt ſe nihil certum
hr̄e · Nā ſēper ventis ad puppī flātibus · proſperum
curſū magna celeritate ad nos tenuerūt hec ſi vā
ſūt · multū arbitror illa ad ciues nr̄os pertinē Agi
tur enim de pūata pecunia noſtrorū hōim qui ſe in
partibus illis exercent Si quid ē quod ad te pertiē
at · curabis et nunq̄; nimio detrimento fieri poteīt
tranſigantur a te ōnia idem et ego facturus ſum
Aliud ad pn̄s non h̄eo quod ad te ſcribam · Si alij
curſū ex ea regiōe ad nos habuerint: faciā te d̄ oī
bus rebus certiorē · Vale 54

On puto dubitandum ex his q̄ ad me ſcri
n bis quin veſtri homines qui in egypto ver
ſantur paſſuri ſint maxima d̄trimenta · niſi
rationes ſuas: inter initia rerum nouarum in ali
quam regionem tutam contulerunt Multa enim
ſunt: que me in maximum metum conducunt: nā
ſi ciuitate alexandrie ille nationes barbare potite
fuerint · eadem ruina ſepe trahent: non tantum

egyptiorꝝ opes· ſed etiā oīm q̄ ex multis partibus
negociādo ibi v̄ſantur· Si vo diu in obſidioē ma
nēdum erit: timēdum ē· ne pecunie mercatorꝝ in
ſumptū belli ꝓus exhauriātur· q̄p ſuo ere publico
ā priuato vtātur· Quid futurꝝ ſit· nihil poſſū rebꝰ
meis diuinare Nā cum ſupioribus annis ōnem pe
cuniā meā eo loco comieciſſem· video vna die oēs
fortunas meas eē conſūptas· ni procuratores mei
tēpeſtiue vſi ſunt cōſilio· Cupio ergo de oībus re
bus certior a te fieri· Si q̄s forte ex oriente ad vos
nauigauerit· curabis vt quamcunqꝫ fortunaꝫ res
noſtre ſubierint· nihil ſit qd̄ ꝑ te me latꝫ Vale·

55 Vlta ex finitimis regionibus ad nos afferū
tur quotidie noua de īcredibili apparatu va
lidiſſimi exercitus regꝫ oriētalium contra ciuita
tes ac t̄ras noſtri imperij· Nihil adhuc tn̄ certi h̄eꝰ
Miſimus āt in varias partes percunctatores nr̄os :
qui ſagacī edocerētur omnia hos em̄ indies expe
ctamus Sumus animo ac viribus intenti· q̄ ratioē
a nobis atqꝫ ſocijs piculum illud propulſemꝰ Mlt̄
tas ad hanc rem vias h̄emus Conſtituimus enim
ſi nobis ita: vt fama eſt· renunciatū fuerit ab his
quos pmiſimus ſup hoc negocio: legatos noſtros
in orientem mittē· qui cum hiſdem regibus de pa
ce tractent· q̄ res ſi agi poterit· mandata illis dedi
mus: vt neqꝫ pecunia neqꝫ pollicitatione vlla: dū
modo res qua ab illis poſcatur, a pactio ne diſce
dant· Qd̄ ſi infecta re iudicāt redeundū eē: tūc hiſ
artibꝰ vtanť: q̄bus facile barbari vincunť· Serāt
int̄ ipſos diſcordiā Fingant ſimulēt atꝫ diſſimulēt
omnia· deinde attētent q̄bus illorꝝ odia int̄ ſe inflā
mari poſſint· Exercitus diſſipetur: nec vllum fineꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

his rebus faciant. donec añ illypsi exercit⁹ dissipe
tur ā bellū quod nobis cōminabant᷑ in se ꝯuertāt
Si vero hec nrē cogitationes si hec nrā cōsilia nos
fallāt· stat manu pugñre ⁊ oīa ꝓus expiri: quā bar
baris natiomb⁹ fuire· sūt em̄ nobis arma et equi
hemusq̧ viros audaces in bellis · neq̧ duces nob̄
deerūt: q̄ consilio et virib⁹ nō sola fortiť cū hoste
confligē· sꝫ etiā vincere sciāt: qd̄ sit futuꝝ deus no
uit· nos bn̄ rebus nr̄is speramus · Vale 56

Ellū mihi significas magno apparatu ab ori
entalibus regibus institui cōtra vestꝝ impe
riū· sꝫ nihil a vobis ꝑtermitti qd ad propulsandū
hoc periculū a vr̄is ciuitatib⁹ et sociorꝝ pertineat
Nō video qd possit vel ad hanc sapiām vel v̄tutē
vrām addi· Si enim fortuna cōsilijs tn̄derit· non
dubito oēs istos bellorꝝ cito mot⁹ q̄eturos Si v̄o
manu dimicandū erit· spero etsi copijs inferiores
sitis · tn̄ ⁊ robore militū et scia rei militaris supio
res futuros Quanuis em̄ hee natioēs barbara mľ
titudine eq̄tatum: et potētia semper multū value
rint· raro tn̄ in suis bellis victores fuerūt Magno
clamore belli ꝑlia ineūt· Fortes ꝑmo impetu vidē
tur spargūt tela sua temē· Sꝫ cū ad enses ventū ē
fracto agmine oēs terga vertunt· Nostri v̄o exer
citus nec segnes sunt ad inuadēdū: nec minus for
tes ad sustinēdum: ľ pericula ľ castrēses labores ⁊
quotiēs ab hoste lacessuntur oīa tū ꝓus vt faciūt
tētanda sunt quā experiēda fortuna belli Qd si
vrā sapia a vobis euitari nō poterit q̄n sit ꝯfligē
dū cū his barbaris · decertandūq̧ꝫ a vobis fortiter
pro glā vrā· ac imperio qd a vr̄is maioribus am
plissimū· et illustr eaccepistis · cauēdum maxime

erit: ne hoſtis vos impatos offendat Nam dum
exploratores in omnes partes dimiſiſtis q̄ ad vos
referrent de conſilijs hoſtium · de motib⁹ ſi q̄ ab illꝭ
agitantur · dum legationes mittūtur ad eos : inte
rim occupandi ſunt adit⁹ artes muniēde · conſcri
bēdus ē eq̄tatus et omnia ita a vobis ſunt inſtru
ēda · q̄ſi iā int̄ fines vr̄os et in medio regno verſa
rētur · Celerius enim legati veſtri agēt de pace : et
totum negociū conficiēt intelligēt vos non min⁹
ad bellū paratos : quā ad ociū et concordiā · Sz qꝫ
ſpero hec a vobis pro vr̄ā ſumma ſapia iā eē per
fecta · plura ad te de hac re nō ſcribo ſz q̄d ē quod
pro vr̄ā · r · p · poſſit a me ł conſilio vel manu fieri
libent̄ oēm laborē atqꝫ omnia pericula ꝓ vr̄ā ſa
lute adibo · Vale

57 Ouiſſima res his dieb⁹ nobis accidit nez ab
villo nr̄oꝝ ciuium alias audita : de qua ego
te certiorē facere cenſui : vt negligēs nullam rem
fore tātam aut tam occultam · quā maxime cupe
rem tibi inprimis eē notā · Puto niſi fallar, te oli
cum apud nos eēs : intellexiſſe quoꝝ hominū facti
one : ciuitas nr̄ā in exilium miſerit ſulpitiū hoīem
pr̄ie amantiſſimū de quo facta plura n̄ ſcribo Res
em̄ iſta ad ciuitatē nr̄ām pertinꝫ · Interim hoſtes
nr̄i inuaſerūt vrbē · q̄ optimo ciue ꝓſcripto : ſue te
meritati breui penas ddit · Obſeſſa q̄dē ciuitas fu
it cōmeat⁹ incluſi ita, vt res plane ad dditionē ex
pectarꝫ Cū vero ſulpiti⁹ aīo ſe ad p̄mū ꝯuertēs e
cepit agitarē noua ꝯſilia q̄bus hoſtē iā inſultantē
memb⁹ dui ctū ſuis ciuib⁹ tradēt · Repēte ſe in caſ
tra hoſtilia ꝯtulit dixitqꝫ de reb⁹ maxis v̓ba apd
ducē hoſtium facere · qui comit̄ exceptus inq̄t ſe

nulla etiā rōne priē teri : q̄ nūnq̄ʒ eius culpa nec
vllo errore tā male de ſe mēita eſſʒ · deinde hoſtem
nr̄m monuit · vrbē miſivno modo a ſe expugn̄ri poſ
ſe · ꝙ ſi conſilijs tuis obtēperatū eſſʒ · non dubium
breui illos vrbe potituros Ait em̄ locū nō eē lōge
a menibꝰ arboribus conſitū : ſuaſitq; vt de induſt
ria fugā ſimularʒ · occuparʒ q; locū inſidijs aptiſſi
mū futuꝝ inq̄t ꝛ ciues remiſſiores eē ad cuſtodiam
noctuq̄ facile poſſe memoriā conſcendi ꝛ totā ciui
tatē capi · q̄ res cū ab hoſte credita eēt · neqʒ alit̄ ·
quā ipſe cōſuluerat factitatū deinde oia nr̄is ſigni
ficat : q̄ portis aptis circa ſecundā vigiliā effuſi · ho
ſtes in inſidijs poſitos concluſerunt paucis ʒ bn̄ficō
noctis elapſis · ceteri compr̄ſſi ſunt ceſi ꝗ capti : hec
nondum patefacta eē volumus · quo maturius
exercitum noſtrum ad eorum menia pducamꝰ Tu
āt hec ſecreta h̄ebis · dum efferēdi tēpus datū eē
per lrās intelliges · Vale · data ſandali kalēdis fe
bruarijs an̄ ortū ſolis cum hec geſta eēnt ·

58

ſ Vlpitij magnum in republica amorē nar
ras · Ego vero plurimū gaudeo omnia vo
bis p̄ter ſpem eueniſſe · Sʒ non poſſum in
duci · vt factum ciuitatis probē de exilio viri : Nō
enim ciues tui ſēper ſulpitios h̄ebunt · Nec erunt
qui patrie male de ſe merite bn̄ referent Illud au
tem maxime a vobis cauendum ē · ne aliquando ci
ues paratos de ſua patria bene mereri · poſtea ſibi
res noſtra publica infēſtos ſentiat · cum ꝛ auxilio
militari viros optimos req̄rat · et primum locum
in ſenatu eē his q̄ non dubitāt patriam qualibʒ
ratione opp̄ſſam liberaē modo ipſi omnia poſſint

q̄ velint. Nõ ãt ſcribis ne hanc vr̃am victoriã ef
feram haud multa admonitioẽ indigeo: vtinã ita
auxilio: vt fide conſilia vr̃a iuuare poſſem: Spero
vos oĩa ſapientẽ proſperiſſe. q̄ in vtrãq; partẽ poſ
ſint accidẽ. Nec vobis deeſt cõſiliũ: ã vires ad hãc
maximam rẽ conficiendã. Sʒ non forte minoris ſa
piẽtie ẽ ſcire vincendo vti modeſtia et aliqñ ĩ me
dio curſu victorie ſubſiſtẽ. quã vltra ꝓgredi Nõ
dico tã bonam occaſionẽ negligũt. Multa enĩ ſũt
q̄ vobis hãc illã victoriã permittant. ĩprouiſus ad
uẽtus vr̃ trepidatõ inimicoꝝ. nouitas facti meror
ſuoꝝ quos fere oẽs audierũt inſidiis vris eẽ interce
ptos Oĩa apud illos perturbata. ita facili ora vob
prãbunt. Sʒ cum in rebus bellicis fortuna magnũ
imperium h̄eat. multa a vobis timẽda ſunt. Sʒ ne
ſcio an aliud magis quã quod hi q̄ ceperũt vincẽ
non ſatis picula attẽdũt. Nihil non temẽ ſepe ab
eis fieri ſolʒ At hoſtibus interim creſcit anim9 et
ſpes q̄ primo impetu exciderat maior his inſurgit
Preterea nonnũq̄ accidit: vt q̄ in fugam vſi erãt
reſtaurẽt bellũ et acrius pugnẽt. quã ſi a pñcipio
non dſperaſſent de victoria. Plura de hac re ſcri
berem ſi mihi ocium eſſʒ: ã ſi tuã ciuitatẽ egẽ ɔſilio
putarem. Et ẽ etiam non poſt factũ: ſʒ anq̄ res fi
at conſiliũ de ſũmis rebus habẽdum. vos ãt vt ad
me ſcribis: iã inſignia ad vrbem hoſtiũ mouiſtiſ
opto vt illuʒ exitum vr̃a conſilia inueniant. quẽ
fortuna viſa eſt mihi patrio in ſucceſſu vobis pro
miſſe. Rem ꝑgratã mihi feceris. ſi mature de exi
tu reꝝ veſtraꝝ oĩa ad me ſcribis. Vale

59 I te noua delectent. Ideo quidem vñ poſſim ha
bunde huic tuo dſiderio ſatiſfacere: Noſtra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

quidē ē partiū memoria tāte rerꝝ mutatiōēs nō fu
erūt· quāte hodie inſtāt ꝛ iā in nrīs partibꝫ fiunt
Oēs ſe e ciuitates huꝰ nrē ciſalpine gallie nouas
res agitāt· Alie verēs dominos dponūt ꝛ ſe in lib
tatem vēdicant· Alie ſibi nouos tirānos faciunt
Multe dū nouis rebꝫ ſtudēt· ſuo magis quā alieō
ingenio vtunt· Multe exēpla ceterarꝫ ſequūt Nō
nulle conāt reuocare ātiquos dnōs quos bella po
tētiori de pncipatu ſuo dpoſuerāt· nec vlla ē citas
in hoc iperio q̄ ſatis ł ꝯſilio ł rōe in tātis moribus
vtat· Ciues aliꝰ in aliū ꝯſpirāt· Populi eos hn̄t
ſui furoris duces · q̄ vi ꝛ ſcelē· ceteros antecellant
Cremona olim vrbs opulentiſſima intra paucos
annos multos pncipes mutauit· nūc ſub tyranno
ſeuiſſimo ē poſita· Brixia crebris eq̄tatuū propul
ſationibꝰ attērit ꝛ iam videt ſtatū ſuū incinlare
homines iudicāt illā breui nouū dominūꝫ habitu
rā· Pergamū vō magnis bellorꝫ ciuiliū diſcordijs
opp̄ſſa· ceteros hoſtes in ſe admiſit· Certat em̄ nō
ſolū vtra pars impat· ſꝫ etiam vtra ſit· Neqꝫ ma
lum ipſum in venis ē? vt aiunt; ſed multo fortiuſ
in medijs viſceribꝰ eſtuat· Nō em̄ ſub vno tāto
pncipe· ſꝫ ſub diuerſis et in manibꝰ tyrāni affligi
tur· Nā cū aliqn̄ magis ingenijs et animis ſuorum
ciuiū floruiſſꝫ · nunc facta colonia ē· et oī crimine
hoim ſordidiſſimorꝫ et agreſtiū repleta quā vrbē
vnā in tota italia oim miſerrimā atqꝫ infortuna
tiſſimā facile poſſū iudicare· Innūerabiles alie ſūt
q̄ ſuā et ipſe infelicē fortunā habēt et magna i tē
peſtate poſita Sꝫ oīa meliꝰ intelliges ab eo quem
cū his litteris ad te mitto· Tu ſi quid magnū hēs
i his partibꝫ in quibꝫ aduerſaris oīa ad me ſcribe

ne quicq̄ꝫ reꝝ nr̄aꝝ ignorarem

60 Epiſtolā tuam plenam nouarū reꝝ accepi
Miſerꝫ me cōditionis et ſtatus tot magi
ficaꝝ vrbium ⁊ populoꝝ prouincie veſtre
Cum eīm in tota latio nulla eſſꝫ pars ingenijs ꝛ aut
armis illuſtrior video illam veterē gallie ciſalpine
gloriam iam prope defloratā eſſe ⁊ ad deſolationem
redactam. Sꝫ hoc habꝫ omnis maximarū reꝝ for
tuna: vt cū ad ſummū peruenerunt. tūc intelliga
mus prope exitum eē. Grecia ipſa: vt exēplo ma
iorum paulo altius repetā; diu non ſolum diſcipli
nis. ſed etiam armis italiam vicit. nec procul ab
fuit. q̄n duce alaxandro macedonie in imperiū or
bis terraꝝ obſiderꝫ ꝛ ſꝫ eo ex rebus humanis ſubla
to. circa ipſā verticē defecit. Roma vero exēplo
omniū prouinciaꝝ ac nationē initiū iperij qd a re
gibus ſūpſerat ſub ꝯſulari īperio quouſqꝫ ad rpa
thos extēdit. ſub īperatoribꝫ vō non ſolū famā ſꝫ
etiā potentiā ſuaꝫ cum finibꝫ orbis terminauit. tm̄
non potuit illud īperiū qd olim dominatū erat. R
conſeruare: vel tueri ſꝫ vidit ōnem ſuā gloriā pri
mo a cōſtantino in greciā. deinde ab exteris regi
bꝰ mō ad occidentē. mō in ſeptētrionē eē trāſlatā
hoc vno gaudꝫ ⁊ conſolatur qd nemo ē ex his ad
quos regnū noſtri orbis manauit qui n̄ gaudeat
ſe romanorū regē dici Vrā aūt gallia iam eouſqꝫ
et fama rerū geſtarum ⁊ optimarū artiū excellen
tia creuerat: vt ceteraꝝ prouinciarū ſplendorem
vincere ⁊ añcedere noſtrū videretur. Nō hēo quo
ſolatio melius poſſū fortunā vrām leuare. quā his
exemplis quibus ſepe vti ſoleo quando aliquid

mihi accidit quod minus durum ſit atq; aſperum
in rebus meis Nihil aũt in hac regione agitur qđ
ſua nouitate aut magnificentia ſit ſcribendum
Sumus enim omnes in tanto ocio: quãto neſcio
an alias fuerim⁹ et vereor ne hoc forte virtuti pri
ſce ⁊ bonis actibus nr̃is noceat· Nã vt minima for
tune aſperitas· ita ĩmoderata proſperitas ſepe
glorie nocuit· Vale·

61

Tſi ea de q̃bus ad te ſcribo non ita noua
inuſitata ve ſint: vt nunq̃ aliis hominib;
aliquid huiuſmodi obtigerit· tamen non
paruã ex opinione q̃ habebitur admirationem ex
citarunt Vecturius homo: vt ſcis· quõdam habi
tus noſtroꝝ ciuiũ opulẽtiſſimus· re ſua male pro
curata multũ eris alieni contraxit· cauit aũt ma
gnopere ne id a quoquãn neceſſarioꝝ: aut eoꝝ q̃
hominẽ illũ diligebant· reſcitũ eſſ; · Quid poſtea
egerit· tum apertũ fuit cũ fortunis eius amplius
ſuccurri nõ poterat res fortaſſis aliquo ãno alias
cõpoſita fuiſſ; Contractis ergo vndiq; ſarcinis e⁹
quã opulentiſſime potuit· ipſe proficiſci peregrẽ
ſimulauit· matureq; affuturũ primo die ſextilis
aut ipſis calẽdis pollicitus fuit· hortatuſq; ẽ nos
oẽs q̃ diligebamus: vt ſponſionẽ pro ipſo facere
mus· ſi q̃s forte eum conueniſſ; in iudiciũ Arbi
trabamur aũt illũ aut nullo: aut permodico ere a
lieno teneri· quod ſi magno etiã tenẽtur· putaba
mus eũ ſoluendo eẽ· Quid plura fideiuſſionẽ pro
illo fecimus đinde profectus Cũ vero dies contra
cti eris adueniſſ; iſto homine: vt ex bona fide opor
tebat: die ſtatuto nõ comparente: paulopoſt ad

ſatiſdationē repoſcimur a creditoribꝫ Multa de il
lo q̄ſti ſumꝰ orabamꝰ iudices vt diē termini n ob
ꝓrogarēt· Quod vbi a nobis īpetratū iri cogno
uimus necēe fuit ꝑ illo depēdē Renumerataqꝫ fuit
illa ſūma pecunie· quā ſuis creditoribꝰ debebat· q̄
res etſi ꝑincōmode ceteris acceſſerit· mihi tamen
adeo grauis fuit: vt nūq̄ꝫ ſperē poſſe me exoluere
ere alieno· qđ eius rei grā cōtraxi· Nunq̄ꝫ poſſe fie
ri putaſſē· vt aut homo ille ad tantā inopiā venit
ſꝫ aut ſuos huiōi machinationibꝫ et dolis peterꝫ·
Sic res euenit· vt fides illis q̄bus nil pudoris: aut
modeſtie ineſt ꝑſtatur Ceteri maxīe hoc fcm̄ ad
mirant̄· ſꝫ ego penā fidei mee pfero Tu ſi q̄d ali
quādo ſpondendū a te erit pro alio exemplo meo
cautior fies Nullā em̄ artē arbitror eē q̄ minus grē
et magis incōmodi afferat hoībus quā eam q̄ do
cet pro alieno debito in iudicio ſiſti et fidē iubē· et
eſt notum prouerbiū· Qui pedē in laqum mittit
ſuo tm̄ periculo et laborē exoluit Sꝫ tarde i re mea
perſpexi· Vale

i F Dibꝰ februarijs reddite ſunt mihi lrē tue
q̄bus mihi ſignificas de phidia vecturj Et
me ſapient̄ admones qđ tuo exēplo in re
mea fiam cautior· Facis hoc pro tua in me beniuo
lētia q̄ ſūma ē et maxiās tibi dico grās· Sꝫ illud ve
lim ſcias paulominus me hac tua iactura eē aīmo
ↄmotū· quā ſi in parte meaꝝ fortunaꝝ damnū fa
ctū eſſꝫ Ita em̄ ſēper de te iudicaui: nihil poſſe tibi
accidere qđ nō mihi ꝓpriū eſſꝫ qđ ego arbitror mlt
tis olim per te ſignis ꝑſpexiſſe· Nec lōge abeſſꝫ q̄n
hoc tpe tibi animū meū reconderem ſi facultas ad
eſſꝫ Sꝫ cū aſſiduis bellis patria noſtra iaꝫ attrita

ſit· ac pene cõſũpta: nec redditus agroꝝ dominis
reſpondent· nec ille artes in ciuitate exercent̃ qui
b9 magni prouẽtus et pecunie int̃ ciues agebant̃·
oĩa q̃dem emolumẽta nos ꝺ̃ſtituerũt ⁊ ſi q̃ ſunt q̃
bus opes et pecunie ſint· nemo tamẽ ẽ qui nõ mal
lz ſuas res in portu continẽ· quã ſe manifeſtis peri
culis cõmittẽ Si quid ẽ tñ in quo tibi poſſim ali
quo ſtudio vel opa mea prodeſſe· õmia bono aĩmo
faciã q̃ vſui tuo intellexero eẽ· Nec cõſilium tuuz
ꝺ̃re intelligi his reb9 q̃ ad te pertinẽt· ceteris vero
in reb9 vtar prudentia tua· Pecunia non poſſum
mea te iuuare· ſatiſdationẽ aũt nõ dubitabo ⁊ cau
tionẽ pro te facere ⁊ obligare omnia mea· ſi intel
ligam q̃ ſuper hac rẽ voluntas ſit ⁊ ſi nihil erit pro
te ꝺ̃ſpẽdendum· Quod ſi cognouero te nulla in re
ꝓpt̃ verecundiã officio meo voluiſſe vti· Minueſ
eã opinionẽ quã ſemp mihi de tuo ĩ me officio at
ꝗ ꝑpetuo amore facerẽ 63

Vod de rebz inuſitatis ad te ſcribo vide
õr m̃ rẽ tibi gratã pficere· Scio em̃ te ſẽ
per hacꝝ reꝝ cupidũ fuiſſe· Faciã ergo te
participẽ facti pulcherrimi· neqz multis ãnis añ a
quoq̃ꝑ noſtꝝ auditi· Inuẽtus ẽ in ciuitate noſtra
princeps · q̃ cum libtatem publicam armis diu pſ
ſiſſz actus: vt nos oẽs putamus · cõſciẽtia reꝝ ſua
rũ tandẽ cepit ꝯſilia ſua in melius vertẽ· Vocato
em̃ populo ad cõtiõem orõnem habuit apud illuz
egregiã: atqz illuſtrẽ in q̃ ⁊ ſui ꝓpoſiti ⁊ admĩſtra
tiõis q̃ꝑ geſſerat reddita rõne· ciues docuit quo a
nimo in republica eſſz mõ ſibi ꝯcederet̃ ꝯi libtate
cũ ſuis ciuib9 ſecure vti· Multa ſapient̃ ⁊ magni
fice ad hanc rẽ adegit: q̃ admirationẽ oib9 facerẽt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

poſtq̄ vero ab eo peroratū fuit· magnū aliquā̄
diu extitit inē nos ſilentiū· alijs nō ſatis ſe intellex
iſſe arbitrātibꝰ· alijs ꝗ̄ qbꝰ maior puidētia ineſſꝫ ꝓ
dubitātibꝫ quorſū illius orō pergerꝫ ſꝫ cū ōmbꝫ lib̄
tas dicēdi facta eſſꝫ· ac plane hortaret̄ peroraretꝫ
vnūquēq; optimū ſ ntām ſuam dicere nemo fuit q̄
nō diuinas atq; immōrles grās ei agerꝫ qr· r· p· in
ſedem ſuā reduxiſſꝫ polliciti q; ſumꝰ oēs nō ſolū rei
impunitatē futurā: ſed etiā potencia nrōꝝ corpoꝝ
ſalutem eius atq; īcolumitatē ꝺfenſuros daturoſ
q; operam· vt priuatus aliqn̄ beatior viuēt: quā
olim cū ſolꝰ vrbi imperaſſꝫ Que res vbi ab illo in
tellecta fuit· ipſe ōnes ſuos faſces populo ſubiecit
Donauitq; antiq̄ lib̄tate patriā leges antiqua reſ
tituit: nec aliquid ex ipſa ⁊ bona ꝯſuetudine liber
tatis omiſit Nūc vō eq̄li iure fruit̄ nobiſcū· nos
āt in tāto ocio ſumꝰ: quantū nunq̄ alias ſperare
auſi fuiſſemꝰ Credite huic nrē felicitati nō minus
gratulari: q̄ hoc pulcherrimū eius factum admira
ri· Proptēa ōmia volui a me ſignificari tibi· ſi q̄d
vō erit qd̄ vel in ſenatu nrō vel apud populū geri
a me pro tua ꝯmoditate poterit· hēbis me ſūmū
amicū ⁊ quo pro iure in ōmibus rebus tuis libere
vtaris Vale

64 Ecte vobis accidit qd̄ patria veſtra antiq̄
libertate donata ē Siue em̄ caſu hoc ob
tigerit ſiue cōſilio: non pōt hoc nō diuini
tus vobis accidiſſe· ſed magno ſtudio a vobis cu
rādū ē vt vīo bono iſto quā diutiſſime poſſitis frui
Nulla āt res magis hoc efficiet: quā ſi reꝝ ſumma
ad plures ꝺlata fuerit· Sophocles ꝗ̄ vt ē in fabul̄
grecoꝝ ꝓ cū vellꝫ quadā tragedia hoc idē perſuadē

athemēſi populo paridē induxit ab inferis · q̄ lon
ga orōe athemēſes hortabat̄: ne leonē in vrbi nu
triret· ā nutriēdū diſceret equo aīo perferre Quā
rē ſapiētiſſim⁹ poeta ſuo carmini inſeruit vt ⁊ gra
uitate auctoris et nobili figmēto doceꝫ populum
nō committē potētiā vrbis alicui vni q̄ opibus ⁊
ingenio ceteris praret: ꝙ ſi ea ſibi libtas eſſet cō
miſſa ſuadebit ſeruitutē eē pferēdā: nē cōtumacia
populi domino grauiore vtētur· Nihil vnq̄ꝫ fuit·
ꝙ romanū populū dn̄m gentiū eque libtate priua
ret quā cū maluit eam poteſtatem que erat omni
um eē paucoꝝ et ſeruire potius iperatoribus q̄ꝫ re
gnare· Incredibile ē quantū reſtituta libertas de
lectet· et cū alter in magiſtratibꝫ cōferendis ſtudꝫ
altero gratioſior videri· facile euenit vt nō poſſint
omnes iure equo vti· cū plures ſint in ciuitate qui
vl' opibus vel eloq̄ntia animos multitudinis ad ſe
alliciāt· Que res ſi a vobis etiā atqꝫ etiā non fueri
rit prouiſa· verendū ē ne potius a vobis nou⁹ do
minus ſit in vrām rempublicā inuect⁹ · quā perpe
tuo a veſtris ceruicib⁹ ſublata ſeruit⁹ Nō dubito
hec eadē pro veſtra ſapīa que ſumma ē prudenter
a vobis perfici· Sꝫ niſi edoctus fuerit de ſuo pericu
lo popul⁹ · videbis breui in varia ſtudia illam ſci
di nec ſatis intelligē quorſū facta ſua vergāt· Qd
aūt cupis omni officio tuo vel in ſenatu vl' in po
pulo ꝑ me defungi nulla me noua voluptate affi
cis Eſt ei nō ſolū tibi vſitatū ſꝫ etiā quotidianū ō
nē curā ſuſcipe: q̄ vſui meaꝝ reꝝ accedat Aliđ nō
ē qđ a te magis velim· quā vt me: ſicut facis maxi
me diligas pſuadeaſqꝫ tibi neminē viuē· c⁹ beniuo
lentiā ⁊ veritatē maioris faciā

65 Andem ex magna ſollicitudie: et metu li
beratus ſū Spero te multoꝝ in l̄ris et ſ
mone itellexiſſe me dū iter hetrurie pagerē: quo
peterē vrbē romanā in quoſdā īadiſſe · q̄ aſſiduis
latrociniis infeſtabant eā prouinciā: et fere ōnes
viarū aditꝰ occupant · Putabā in manꝰ carnificū
puemiſſe · q̄ me multis modis cruciaēt · Ego vō cū
aīm ipſū meū pararē ad fortit̄ pferēdum ōnes pe
nas quas illi mihi inferre voluiſſent · neqꝫ iā iſtos
q̄cq̄ rogarē · inueni apd̄ eos maiorē pietatē: q̄ꝑ fu
iſſē vnq̄ꝫ auſus ab eis ſperare · Cū em̄ q̄ ſima eēm
ā q̄bus artibꝫ quo ue q̄ſtu vterer diligent̄ pq̄ſiſſēt
reſpondiſſemqꝫ ad eā q̄ mihi viſa fuiſſent illo tē
pore ꝓ meis fortunis dicēda · ſtatim me bn̄ ſperāe
hortati ſūt ꝯtinuerūt me apud eos aliquot dies ō
niqꝫ officio in me atqꝫ humanitate perfuncti ſūt ·
Cū vero ipſis viſū fuit: habito int̄ ſe ꝯſilio, nō ſo
lū me ſine vllo incōuentu pecunie dimiſerūt · ſꝫ eti
am in itinerārium ꝯmeatū pſtiterūt · Omiſſo āt ꝓpo
ſito romā petēdi: habita ꝑus illis maxīa grā · inco
lumis ad eos regreſſus fui hec ad te magno ſtu
dio ac voluptate ſcribo quē ſcio ꝓ ſingulari in me
beniuolētia tua ſp aduerſis caſibꝫ meis indoluiſſe
et maxime ſecūdis rebꝫ letari · Vale · de tuo ſtatu
ad me ſepe ſcribas

66 Vod humaniſſime tecū pdones egerint:
nō tam fortune tue attribuēdum ē · quā
moribꝰ tuis Es em̄ oīm hoīm lepidiſſimꝰ Aliquo
ſcio profuerūt tibi ille tue facetie ac in oī ſermone
tua ſuauitas nō minꝰ fortaſſe · q̄ꝑ nūq̄ꝑ rei pecu
niarie opulētꝰ fuiſti Eſt em̄ genꝰ hoīm magis auarū
q̄ꝫ crudele · Cū ergo perbenignus et comis cēs ne:

hr͞es: q̃d lucri tecum facerent· probe ſibi ꝓſpexe
rūt: ne diu fieres illis ſūptuoſus· ita ego factū iu
dico· Illd v͛o qd̃ in tuo diſceſſu factū ab ipſis nar
ras nō ſolū liberꝝ diſceſſū· ſed etiā cōmeatū ⁊ cete
ra officia hūanitatis eos tibi p̄ſtitiſſe: nō ſatis poſ
ſum admirari cū vix huiōi pietas inueniat᷑ apud
tales hoies q̃ ſe volūt frugi et bonos dici· Sz ꝗ vt
arbitror; hij q̃ ſceleribꝫ ſuis diu freti ſunt repetēt
interdū auidius honeſta ſtudia· q̃z illi q̃ ſēper int᷑
leges et iudicia viuūt Quicq̃d fuerit maxie tibi g̃
tulor· ꝙ me ex metu maxio et te ex periculo non
paruo liberaſti· Cupio tñ eiuſmodi fortunā non
iterꝝ experiēdam Et eris vt ſpero deinceps ī tua
ſalute cuſtodiēda cautior· Heo tibi grās: ꝙ de tua
liberatione in p̄imis ad me ſcp̄ſiſti Sciebas em̄ me
nō minꝰ tuis q̃z meis incōmodis angi· hortor vero
te atqꝫ obſecro: vt ad nos accedas· Facies ei rē ō
niū poſt tuū reditū amicis tuis gratiſſimū· mi vero
adeo iucūdū vt nulla maiori voluptate cumulati
us poſſis me afficere·

Em nō conſuetā ad te ſcribo· quā ſi q̃nta
ſit ex tua prudentia iudicaueris exitta
bit: crede mihi: q̃ndā ad res magnas incredibilē
in te amorē· Chaiuis lucꝰ cū per etatū nondū poſ
ſit ad nrōs reipublice mgrātꝰ admitti· nuꝑ mḡno
conſēſu ciuitatis abſolutꝰ ē a legibus q̂ nihil p̄ter
morē antiquū fieri permittūt· Cū em̄ ꝓpt̊ crebros
conflictꝰ multi duces ex nris aiam fortiſſime pug
nādo admiſiſſēt· nec vltra nobis ſuppeterēt q̂ ad
tm̄ mitterent᷑· tanta ſuperioribꝫ bellis hꝰ adoleſcē
tis v͛tus in pugnādo cōſpecta fuit: vt milites nri
nūq̃z ſe victuros niſi ipſo duce ſperare poſſint·

Jtū ē itaq ex cōi ſn̄ia contra leges nr̄as ceſſitq3
honeſtas vtilitati ⁊ inſtituta nec̄itate paruerūt· q̄
res mō cum tibi viſa ſit· tm̄ inflāmare te deb3 at3
incēdere: vt nihil dies ac noctes magis cogites q̄
et cōmodo etiā tu viam tibi ad huiōi gloriam fac
as Qđ tibi difficile nō erit· ſi nihil tā arduū puta
ueris qđ magno ac nobili aio nō ſit facile

68 c Aiū luciū donatū eſſe nr̄ā republica egre
gia dignitate ꝑ ſua v̓tute· bono exemplo
factū iudico· Nec aliud puto i nr̄ā ciuita
te eē q̄3 vt vnuſq̄ſq3 tm̄ in nr̄ā· r· p· poſſit· q̄ntū v̓
tute ⁊ reb3 a ſe geſtis alios an̄cedit ſ3 vereor ne ple
riq3 cū glā maioꝝ magis q̄3 ſua v̓tute ↄfidāt· idip
ſū moleſte ferāt Scis ergo q̄ ſepe vrbi nr̄ē inuidiā
attulerit Nā cū plurime ſint alie peſtes q̄ mag̃ ple
rū3 regna ↄterūt· neſcio an nulle pniciosior q̄3 hec
quā ſtatī dixi· q̄ ſi vr̄a modeſtia euitari nō poſſit
id forte legibꝰ et patrie meliꝰ ↄducere3 tarde ad ho
nores accedē: q̄3 in tēpeſtiuis ingrātibus cū īuidia
et odio multoꝝ vti· S3 cū nulla ſit humilitas ꝰ vt
aiunt· q̄ morſus huiuſce hoīm vitare poſſit· oīa q̄
caſus tulit ſūt magno aīo ferēda et eo fortiꝰ v̓tu
te vtendū· quo magis a pluribꝰ illa expugnātur
Proboq3 id nr̄ē ciuitatis factū quo chaius lucius
abſolutꝰ ē legib3 et in illa dignitate ↄſtitutꝰ quā
ille ſepe ꝑ patria fortiſſime pugnādo emeruit· q̄n
tū āt iſta res p̓oribus ſtudijs meis· q̄ ꝑ republica
ſuſcepi· adiecerit· breui ītelliges glām ei chanꝫ no
ſtri ſepe me e ſomno excitat Nō q̄eſcā ergo donec
quē etate et glā ſuperoꝝ ꝑpe eq̄lem video· eundē
et magnitudine animi et rebus magnifice geſtis
cōſequutus fuero

69

On de p̄uatis cõmodis : vt ſepe ãtea · ſed
ſalute nrõꝝ ciuiũ has lrãs ad te obſigna
ui · Si vnq̃ tẽpus fuerit quo tibi ſtat⁹ · r
p · cure fuerit vide vt hodierno die illi ꝛ ↄſilio tuo
et auxilio velis adeſſe · Multa em̃ impẽdent : q̃ niſi
attẽtiſſime a te ſint pcurata : facile erũt in magna
eruptura incendiũ Quare etiam atqꝫ etiã iter ad
nos feſtina · Nec vlla res tãta ſit q̃ tuũ aduentũ re
moretur Oẽs q̃dem pñtiã tuã affectãt · ſciuntqꝫ i
tẽ vno cõmunem õiũ ſalutẽ eẽ repoſitã · Noli ita
qꝫ tãtam oim expectationũ differre pſuadeaſqꝫ ti
bi õni p̄ncipatu melius eẽ hominẽ a ſuis ciuibus
diligi ꝛ hãc conſequi gloriã nullũ pro · r · p · ł peri
culũ ł laborem effugiſſe · Plura de beniuolentia ꝛ
ſpe oim ciuiũ in te poſita ſcriberẽ · niſi tu q̃ oia no
ſtra ſũme patriã diligis · ea tecum melius proſpi
cere. Vale 70

Si ea in me eſſꝫ vł autoritas ł facultas vt
malis reipublice ſubuenire poſſem nullũ
certe vł laborẽ vł periculũ pro cõmuni
ſalute fugerẽ · ſed multa ſũt q̃ incutiũt mihi huiuſ
cemodi rei diffidentiã ac dſperationẽ · Nã ꝛ pleri
qꝫ ex nris malũt potius oia pturbare vt ipſi p̄eſſe
videãtur : q̃ equo iure int̃ nos viuẽ ꝛ plures ſunt
in ciuitate q̃ nõ int̃noſcũt q̃d inter ſeruitutẽ ꝛ lib̃
tatẽ ciuium ſit · Si q̃ v̉o inueniãtur in ciuitate · q̃
bñ de republica ꝛ iudicent ꝛ ſẽtiãt · nihil em̃ orõ ad
multitudinẽ valꝫ Nec video itaqꝫ quid poſſit mea
pñtia patrie et ciuibus noſtris afferre · niſi vt mł
tas inimicias neqꝫ mihi neceſſarias neqꝫ r · p · aſſu
mã · Quod ſi in ea ſnia omnes ſũt vt ſalutem me
am his fluctibus et procellis r · p · committam nõ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

recuſato amore patrie omnia prius experiri· quã fallẽ tãtam ciuium noſtroꝝ expctãtionẽ hẽs iudi cium meũ ⁊ ·r· p· Tu q̃d ſim facturus cum de volũ tate ciuium nrõrum iterũ ↄſtiterit ad me ſcribẽ feſtina· Vale

71 Vis ſit nrẽ ciuitatis ſtatus ex hoc potes in tell igẽ ꝙ nunq̃ melioribꝰ auſpiciis iacta fuerũt fundamẽta nrẽ reipublice q̃z hodi erno die· Cũ em̃ olim ſenatus nĩ cogẽtur: vt de ſũ mis rebꝫ conſultarꝫ· õnes ſeruiebant tpi· Si quan do ſmã patres diuidebatur: nemo erat q̃ qd̃ ſẽtie bat auderꝫ libẽ conſulẽ· Nunc vo ↄcurrit tãtis ſtu diis ad libtatem nõ fictam atq̃ vmbratilẽ: vt oli ſed ⁊ qualem a patribus nrĩs nõ accepimꝰ vt nũ q̃ vſi ſumꝰ nobis viuẽ niſi in hoc tpe in quo nunc ſumꝰ· Paucis em̃ q̃ publicã libtatem oppimebãt de ciuitate erectis õnes equo iure vtunt̃· licet cui q̃z de nrã· r· p· ⁊ q̃d ſentit dicere ⁊ qd̃ dicat libẽ ſẽ tire· Studia q̃ puatis rebus adhibeant̃ oĩa ad am plitudinẽ· r· ſũt conuerſa· Oẽſq̃z in hoc vno maxi me ſũt intenti· q̃s eoꝝ potiſſime proſit ciuitati Si ergo cupis int̃ tuos magnꝰ haberi· accede ad hãc nrãm· r· p· quã optimã ⁊ pulcherrimã hẽmus Tm̃ q̃dem in ea poteris : q̃ntũ ceteris labore induſtria et ſollicitudinẽ pſtabis

72 Vod optima· r· p· vtimini· magis vrã q̃ mea cauſa gaudeo Mihi em̃ cũ maxima pars vite exacta ſit: nihil poteſt eſſe quo diu vtendũ ſit Veſtra aũt etas : q̃ in meliori cur ſu eſt in futurum ſpectat multa: que ſibi iure poſ ſit in gerendis magiſtratibus promittere: · : Si quid vero erit: in quo poſſum patrie prodeſſe·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ſolū de ōnes labores fortit̄ ꝓ illa ſuſcipiā: ſed etiā ōnes moleſtias et ſollicitudines equo aīo ferā· et ſtati fructꝰ pcepiſſe ex laboribꝫ et ſtudijs meis ar bitrabor· ſi vrām. r· p· optimā atqꝫ ampliſſimam poſteris veſtris vna vobiſcū reliq̄ro· Si āt illa of ficio meo nō eguerit: gaudebo ſūmos atqꝫ ſapien tiſſimos in vrā ciuitate reperiri· q̄ optimis legibꝰ ꝛ ſapiētiſſimis inſtitutis patriā poſſint tueri· Ego v̄o iā magis ociū q̄ꝫ negociū· ꝯcedi ſenectuti mee ꝺſiderio· vos q̄ in ea exormāda atqꝫ locupletanda occupati eſtis pro vrā ſapia ꝯſiderabitis q̄d reipu blice cōueniat· Quicq̄d em̄ de ea cōſtitueritis boī ego cōſulam

Vid de publica vtilitate nrōꝝ ciuiū ſenti am: ꝛ q̄ rōne ea res melius poſſit a vobis agi· Cōſtitui ad te ſcribē· vt oīm cōſilioꝝ meoruꝫ rōnē tibi in primis aperiā· ſepe aīo proſpexi: q̄uo nrē ciuitatis vectigalia ꝛ ceteri prouētus ſine vllo nrōꝝ ciuiū: a ſocioꝝ incōmodo maxīe poſſint ad augeri· Sꝫ ad hāc rē conficiēdā. video opꝰ ē in tuo conſēſu atqꝫ prudētia· Nō ignoras annis multis ā tea neqꝫ mercatores neqꝫ publicanos ꝓpt̄ incur ſum pirataꝝ ꝓtute potuiſſe hoc noſtꝝ mare naui gare vn̄ accidit: vt multo minoris nrā vectigalia venirēt· Nā cū vnuſquiſqꝫ pacto iſto ꝯducet vt ſi bi· nō reipublice pereāt: ncc̄e ē vt nauigādi lucꝝ illā ad hāc vecturā ipellat fitqꝫ vt nō velit piculo ſua cōmittē· cū maior pars icōmodoꝝ ad eos pue niat: ex quo nr̄m errariū nō puā icturā ac diſpēdi um ſuſtiniꝫ · q̄d āt mercatoribꝫ accidit ꝓpt̄ metum piraꝝ · quotidie itelligimus cū fere oēs artes in ci uitate nrā ꝺfectu mercīū ad nihilū ꝺuenerunt· q̄d

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

dānū nō ſolū ad ꝑuatas pſoās ſ;etiā quouſ; ad ip
ſam·r·p·puenit Cōſilium meū erat :vt publice
triremes īſtruerēt ↄſcriberentq̄ hoīes aſſueti bel
lis maritimis q̄ ↄmeat⁹ tuos redderēt· hoc ei mō ⁊
aīos nrōꝝ ſociorꝝ ↄfirmarem⁹ :⁊ vectigalia nrā re
cuperarem⁹ q̄ ꝓpe modū interierūt· Mercatorib⁹
āt mare tutū eſſ; ·pyratis metu nrē claſſis nō au
dētibus vagari hoc ſepe in nrō ſenatu cōmemora
uim⁹ q̄ etſi a multis ōmno ꝓbarent tñ á ꝓpter iui
diā á ꝓpter grām eorꝝ q̄ me non pñt equis oculis
aſpicere· nōdū ea res ī ↄſultatiōe dducta ē·ſ; bvi
te adiutorē ad hāc rē hrē; ſpero facile obtētu ea
ōmia fieri de q̄bus ad te ſcripſi· Nō fugies ergo ve
lud cōfido: hūr laborē ſuſcipies ſ; tñ reipublice cau
ſa tum ſūma in me beniuolētia tue hanc procura
tionē tibi honeſtā ⁊ reipublice ꝙ̄ vtilem·

74 Siſi res de q̄ ad me ſcribis poſſit alit̄ ꝙ̄ pñtia
mea expediri ꝓpediē accedā ad vrbē·ſ; illō
valde miror ꝙ in re aptiſſima: nemo ē q̄ tibi cōſē
tiat Nō video em̄ q̄d ad tuū cōſiliū addi poſſit· nā
ſi nrā r·p·diu oppſſa fuit· vola⁹ ncēe ē vt maē qō
h s āmis piratiis latrociniis vexatū fuit aliqñ nriſ
vectigalib; ac mercatorib⁹ pateat alit̄ nrā·r·p·q̄
vix adhuc ſtat: breui nulla erit· Conſtitiu tñ ꝑus
ad ſenatū hac de re ſcribē: et hortari quoſdā q̄ in
ſuis dicendis graues in pr̄es habentur: vt hoc ne
gociū·r·p·cauſa ſuſcipiant· Sepe em̄ grā q̄da; ſū
mis viris hētur· cū ab his de communi ſalute·r·p
agitur q̄ res ſi ab hoībus inferioris ordinis tracte
tur ſepe· inuidiā magis efficiat ꝙ̄·r·p·rō poſſit Et
qꝛ modeſtiā tuā cognoui: ſcio id te non moleſte
paſſurꝫ· ꝙ ea q̄ a te ſapienter pro publica vtilita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

te pſpecta fuerant: ab alo perficietur Curabis au
tē: vt ſi q̄d h⁹ rei in cōſolationē venerit· tu his lit
teris certior fiam 75

I de nrā· r· p· ad te liberius hoc tpe ſcri
bo q̄ olim fecerim nihil ē quod admirari
oporteat· Nunq̄z em̄ temp⁹ fuit quo vehe
mentius ad te pro publica vtilitate ſcribendū fue
rit· Nam poſtq̄z te ex cura eius exemiſti· alij timi
diores facti ſūt· alij vero tm̄ audacie atqz licentie
aſſūpſerunt: vt nihil putēt ſibi in ſuis dicēdis ve
titū· Si ergo cupis illā ſanā eē ōmibus poſthabitiſ
ad eā gubernandā atqz regendā accedes fundam̄
ta q̄ mala iacta ſūt tua auctoritate ⁊ ſapia euerteſ
priuſ q̄z illi ꝯfirmauerit ⁊ aſſuefaciēt mltitudinez
ſue libidini ſeruire Vide vt ſi q̄ ſunt non rcē de cō
muni ſalute ſētientes eos: ſi potes: de ſede ſua de
moueas ſi minus maiorē habeas · r· p· q̄z priuate
amicicie rationem· Quos vero timidos ad ſuſcipi
enda pro ſuis ciuib⁹ picula animaduerteris · orati
one tua excitabis ⁊ eos inflāmabis ad fortiē ſuſti
nendū oēs labores: quotiēs ratio: aut neceſſitas
hoc ab eis pro republica ďpoſcet· Suſtines q̄dem
incredibilē oim bonoꝝ expectationē· Facies itaqz
quicq̄d reſpublica hoc tpe faciendū eſſe tibi ſuade
bit· Sz vnum hoc a te queſo: non obliuiſcaris te
illū eſſe cui ipſa reſpublica ſe ⁊ ſuos ōmes ꝯmēdat
Vm lrē tue de ſtatu· r· p· delate eſſent nō 76
multo poſt alie ſuperuenerūt q̄ nunciaue
rant ōmia a te priuato odio ac maliuolē
cia fieri· nec alio in ſtatu ciuitatem eſſe· quā olim
cū eam incolumē atqz florentem reliq̄· Nō poſſum
inducar vt hec a te confecta eſſe putem· Sed illud

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

maxime doleo ṗuatis diſſentionibꝫ·r·p·euerſum iri·Siue em̄ illi quadā in te maliuolētia cām hoꝝ malorꝫ dicāt in te reſidē:ſiue ꝗ quod potius reor·tu illoꝝ mores et cupiditatē dn̄andi nō poſſes ferre· nrā·r·p·nō p̄ot quicꝙ̄ ex hac re lucrificari Gaudebā me illud a patria ipetraſſe vt ꝓ multis laboribꝫ ac ꝓ maxis periculis q̄ ſepenumero ꝓ publica ſalute ꝑpeſſus fuerā·aliqn̄ ocio ac q̇eti donat⁹ eēꝫ Liceretqꝫ mihi cū diu int̄ fluct⁹ ac tempeſtates e⁹ v̓ſat⁹ eēm·tandē rebꝫ meo labore cōpoſitis in portu quieſcē·Sꝫ poſtꝙ̄ eo ꝑuentū ē:vt vel ego non poſſim in hoc meo ocio vel illa nō poſſit in pace eē nō d̓ſertā hoc in extremo tp̄e illā q̂ oēm ſuperiorē vitā ſēper in laboribꝫ ac periculis pro ſalute e⁹ exercui·Nauigabo itaqꝫ ad vos ꝙ̄ ꝓtimū hij venti erūt·Spero dū adhuc oīa noua et recētia ſūt poſſe oēm cām orientiū maloꝝ ꝑ me tolli Quod ſi a me ꝑfici nō poterit·tn̄ neqꝫ ſtudiū meū neqꝫ diligentia aberit·Tu v̓o velim ꝓ tuo in r·p·amore ꝑpetuo id m̄ p̄ſtes vt plus apd̓ te r·p·vtilitas ꝙ̄ vllius hoīs odium ā inuidia valeat

77 Ni ſi rebꝫ tuis caueas implicabis te aliquo graui incōmodo credis vnūquēqꝫ eo eſſe in te aīo·quo tu in alijs es Falleris mihi nā ex his qui tibi in p̄ntia videntur amici pauciſſimi te ex aīmo diligūt·ſi v̓o me audies:abdicabis oēs illos a te·quoꝝ frons ē blāda et q̃ oīa q̄ a te fiunt imēſe laudāt·Suadeo in omnibꝫ reb⁹ a te gerendis·vtaris cōſilio Chaij vecturij oīm certe ſapiētiſſimi et q̆ te ſūme diligit is nō patiet̄ te in delectu aīcotū errare Nemo ē ex numero nrōꝝ hoīm·cuius prudētiā pluriſfaciā et optīe de nrā natuā et mori

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

bũs noſtroꝝ ciuiũ põt iudicare quicq̃d ille tibi per
ſuaſerit· veridica a palliniis vt aiunt· dictũ puta ſi
attẽdere volueris: videbis illũ: nec poſſe ꝓpter ſa
piam errare: nec velle ꝓpter ſummã in te beniuo
lentiã· Cupio q̃d cõſtituas intelligẽ· vt cũ ea opi
nione in qua adhuc fuiſti mutatũ te eẽ cognoueo
amicicie nrẽ ſatis cõgratularer

e Van iecturn cõſilijs maxie vtoꝛ· Semper
em̃ illius ſapiam pluriſfeci ſi bona venia
tua dicã· videris mihi min⁹ bñ de me ſen
tire· cũ diſſuaderis me illoꝝ hominũ amicicia vti
quoꝝ frons blanda ẽ· ego vero lõge a te diſſentio
ſed cũ hoibus ita viuẽdum ẽ· vt ſu⁹ vnicuiqȝ mos
eſt· nõ iudico ſapiẽtis eẽ· cũ ceteri ſibi arrideant·
ipſũ flẽ aut nimiũ ſeueꝝ eẽ· cũ alij ſint in ioco· ita
em̃ vitã inſtitui: vt me ſemp pñtib⁹ rebȝ accõmo
darem: nec paterer aliquem mihi iure iraſci· quo
tiẽs autem mihi licet· ſcito me nihil libẽti⁹ facere
q̃ȝ cũ his verſari: quoꝝ ſapia doctioꝛ fieri poſſim·
iſta ſcio nondũ ſũt ab emulis meis relata· hec ſũt
q̃ pro mea cauſa duxi· hoc tẽpore tibi reſpondenda
non q͛ tuis admonitibȝ ſuccenſeam· ſȝ vt ſi quam
non bonã opinionẽ de me cõcepiſſes ego me apud
te purgarẽ· tu ſi q̃d alter de me ferẽ: quod ſi ꝑter
dignitatẽ ⁊ eam eſtimationẽ q̃ de me hẽtur oia: vt
facis· amice ac libẽ ſcribas Vnũ velim pro tua hu
manitate impetratũ iri a te ſinas vt nihil de me te
mẽ credas· plures enim ſunt q̃ aut odio aliquo: ã
inuidia cõmoti veniũt ad ĩpugnandũ alienã famã
ratione vel cauſa honeſta inducti hoc ſi mihi pſtite
ris· ſemper q̃ maxime tuis admonitionibȝ dlecta
boꝛ· Vale·

77 Pero mẽ aio pſpexiſſe: q̃ rõne poſſit tũa cã
in integꝝ reſtitui: ne id lõge aberit· modo
de ea recõſilium hẽas cũ his q̃ te in lauta parte eẽ
ꝯſiderant· Cũ em̃ idibus ianuarÿs forte cõueniſſez
chaiũ cornelium hoĩem in iure ciuili prudẽtiſſimũ
multiq3 adeſſent oẽs tibi ſũmi aĩci inacdim⁹· neſcio
quo mõ: in ſermonẽ de reb3 tuis Fuerũt ãt q̃ dice
rẽt ł nunq̃ꝑſe iniq̃us audiuiſſe· q̃ꝑ eã ſnĩam q̃ ꝓdie
in iudicio criminali de te lata eſſ3· Cui em̃ cũ oẽs
aſſenſi fuiſſent nihil aliud diffinitũ fuit: q̃ꝑꝑ ſingu
li factũ illud nimis indignabant̃· ego v̓o cũ iã diſ
ceſſũ inde forz aĩm ad cãm aduerti· Cũz diligẽtib⁹
eã inſpexiſſẽ· cognoui nihil ex more maioꝝ ñ in ea
lõgitudine actũ eẽ· Nã potentia aduerſarÿ tui ma
gis cãm iſtã q̃3 eq̃tas · rexit· Cõſulo ꝓuoces ad ſu
ꝑio res ingrãt⁹ q̃ te huiõi ſnÿs hñt cognoſcere
ſꝑ em̃ hoꝝ iudiciũ habitũ fuit in nrã ciuitate q̃tiſſim̃
nez vnq̃3 a cẽſura eoꝝ appellatũ fuit· ſ3 vide vt ad
hãc rẽ corneliũ tibi ꝓ̃onũ ꝯſtituas q̃ ⁊ cãm tuã op
time nouit ⁊ in dicendo acerrim⁹ ẽ hoc ſi feceris vi
deo te ſuꝑiorẽ Si q̃d ãt erit in quo mea opa poſſit
tibi ꝓdeſſe· ſẽties me nõ ſolũ paratũ: ſ3 etiã maxime
cupidũ ad oĩa q̃ tibi cõmode accedant

80 On dubito ões aĩcos de eoꝝ iniq̃tate q̃ ſnĩaz
contra me tulerũt· ſepe conq̃ſtos eſſe Nõ em̃
q̃ ñ maxĩe pro indignitate h⁹ facti ꝯmoueri dẽat
nec p̄t fieri q̃n metus bonos õnes tangat vbi iam
apte iuſticia oppꝰſſa eſt: te v̓o nõ ſolũ diligo· ſ3 eti
am admiror: q̃ꝑ me nullo ĩ te officio meo ſꝑ vt fra
trẽ amaſti· nec vnq̃3 paſſ⁹ es fortũas ab his ꝯculca
ri· q̃ õnia volũt potẽtie cõtra ius et eq̃tatẽ cõcedi
Sequat̃ ergo: vt in ceteris reb⁹ ita ⁊ in hac conſili

um tuū· quanquā tē illam prope ꝯſpeꝛatam āc re
lictā hēam Quod āt me hortaris vt patrocinio
chan͡ʒ cornelij vtar certe ſuades ·ſemper em̄ vidi in
cauſis oratoꝝ eloq̄ntiā plurimum valē· ⁊ iudicijs
velut quodā in regno ſuo dn̄ari· Sʒ neſcio quō ea
res a me bn̄ trāſigetur Nā in rē pecuniaria op⁹ ē·
⁊ ego ſuperiori lite nō ſolū argēto· q̄d apud me fu
erat· exhauſtus ſū: ſed magno etiā ere alieno tene
or Sʒ illud te rogo atqʒ obſecro: vt ſi quod reme
dium ad aliquam oportunitatē potes per alios ad
hibē· nullā occaſionē p̄termittas Cōſtitui q̄dē· m
ſi amici mei ſpē meam ꝯſtituerunt· aut in integꝝ
reſtitui· aut omne patrocinium ſimul peſſundare
Vale 81

t Va res in tuto eſt: vt aiunt· in portu na
uiges Nihil em̄ q̄d ab amicis ꝯſideāri poſſʒ
ꝯfuit tibi ad victoriā tuā· Pugnatum eſt
em̄ ſtudio atqʒ diligentia vt eo res tua ꝯducatur:
quo tandē ſup his peruenit· Nemo fuit q̄ aliē hac in
tua cā ſollicit⁹ eſſʒ · ac in ſua ⁊ fortaſſis eo magis :
q̄ in cauſis amicoꝝ ꝺecet aliquāto nos attentiores
eē· q̄ in re nrā· Grās ergo quas ꝺēs mihi ⁊ amicis
tuis dices nō qꝛ illi animū tuū ignorēt: ſʒ vt tua a
pud illos teſtatioꝛ ſit beniuolētia 82

Vllum officium ē: quod magis neceſſari
um dicā: quā his gratificari· a quibus bn̄
accepti ſumus · Nec opus eſt tua admoni
tione: quanquā ſemper omnia q̄ a te dicuntur nō
ſolum me delectant· ſed etiam illa magnificatio·
Scribam ergo ad amicos · nec illuc gratiarū gen⁹
p̄termittam· Poſtquam enim res mea ſtudio eo
rum in tuto eſt locata· Nihil eſt quod a me eoruʒ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

officio ſatiſfieri poſſit: Sꝫ facīā intelligent nulluꝫ me finem quo ad viuā huic maxīo bñficio eoꝝ factuꝝ tibi v̓o plurimo ꝺbeo q̄ ꝑ beniuolentia ꝺ his rebus quas maxīe audire optabā certiorem mē añ omnes feciſti

83 Cio me oīb⁹ poſthabitis · magno ſtudio perfeciſſe ōmia q̄ ad te pertinē intellexi · ꝺ q̄bus nunc ad te ſcribo: quo ſint a me ordine geſta · q̄ꝫ ṗmū in prouinciā appul i ſtatim cōueni homines regionis illi⁹ percūctatuſ qꝫ ab illis fui: an mercatorib⁹ ꝯmeatus adhuc eſſent liberi: ꝺ q̄ re cū ſatis edoctus fuiſſem ab eis ꝯtuli me alexādriā expeditiſqꝫ prius mercib⁹ tuis q̄ꝫ ꝺ rebus meis q̄cq̄ꝫ ſciuiſſē ꝑtinus curaui: nē tp̄s quod mihi ad cetera negocia tua pbreue erat ṗmiſerim eē ociosum · Cōſtitui ergo vndiqꝫ ſarcinas Et quo paratiōres eēnt ad nauigādū adduxi illas in portū · Ad ſecundū v̓o id⁹ marcij: cū iā ōmia in naui ꝯpoſuiſſē: naute a portu ſoluerūt eā ⁊ cū ſecūdi eēnt venti oēs fere vno tp̄e ceperunt vela facere Quid inde ſequutū fuerit nō multo poſt renunciatū m̄ fuit: vix duas ł tres naues ad ſūmū corticē applicuiſſe in q̄bus tua fuerūt Cete v̓o: vt dicebatur · naufragium fecerunt: Sētio nondū ꝑpter metū tēpeſtatis illas ex eo portu adhuc ſe admonuiſſe · ſꝫ q̄ꝫ primuꝫ illas tēpeſtas remiſerit iter ad nos facturas qꝺ nrā numina vtinā bñ vertent · hec tibi p nrās triremes in ṗmis nota eē volui: vt de oīb⁹ rebꝫ tuis doctior eēs ⁊ ꝺponēs oēm ſollicitudinē · ſi q̄p forte ex hoc naufragio cōceperas In ceteris aūt rebus cū ſis prudens nihil eſt quare te admoneā · Satis em̄ p teipſū potes iudicare multo chariores merces q̄p ſi naufragium nul

lum fuiſſꝫ ⁊ reliquã cũ tẽpus fuerit expediam Tu
ſi q̃d aliud voles in re tua me factuꝝ per lr̃as tuaſ
mihi ſignificabis 84

Nihil ad hãc tuã ſollicitudinẽ addi potuit
Effeciſti: vt ſi õmia aduerſũ accidiſſẽt· tñ
grãm tibi habuiſſem: ꝗ maiori ſtudio ne
gocia geri nõ potuiſſent· q̃ꝫ hoc tpe mea geſſiſti
Plurimũ tñ gaudeo ⁊ maxĩe ꝯ̃tulor· ꝗ tue diligen
tie fortuna ꝓfuerit· Cũ em̃ tm̃ pecuniaꝝ cã illarũ
mercıũ effudiſſẽ vt nunq̃ꝫ alias tm̃ eris negociãdi
grã conſumpſerim' vidi pene õnes fortũas meas
ſiſ euerſas fuiſſe niſi diuino munẽ nr̃ã illa nauis ce
teris pereuntib⁹ incolumis portũ ſubiſſꝫ· Eo autẽ
mihi gratiores fuerũt lr̃ẽ tue quo min⁹ de reꝝ nr̃ã
rũ ſalute ſperabã· Nã paulo añq̃ꝫ eas recepiſſem·
iã rumor exort⁹ erat de hoc naufragio ⁊ fuerũt qui
dicerẽt nullũ õmino periculũ effugiſſe Qđ aũt me
admones de caritudine mercıũ· vt in re mea cauti
or ⁊ prudentior fiam: rc̃e vt cetera facis Ero em̃ di
ligẽs ⁊ attent⁹: ne cũ fortũa in auxilio fuerit: ego
mihi ipſi d̃fuiſſe videar· de ceteris aũt rebus· q̃ ad
me retinent aliud non ẽ quod in p̃ñtiaꝝ a te exigã
niſi vt q̃ꝫ primũ poteris ad nos nauiges· Ideo enim
de multis tecum cõferre: q̃ vtriqꝫ noſtꝝ maximam
vt ſpero; vtilitatẽ afferẽt· ſed vide ne te mari cõ
mittas niſi õmia ad nauigandũ tuta videris quam
oportunitatẽ nõ tibi difficile erit conſeq̃· ſi potius
triremib⁹ noſtris tuã ſalutẽ: q̃ꝫ nauibus roſtratis
ꝯmittas· Vale 85

Upis a me ſcire: qđ ad bñ viuẽdũ ꝓpius
accedat· Nã te ignorare ad me ſcrib: quã
potiſſime viã ingrediaris· Ego vero ita a

veterib⁹ accepi· nihil diuina religiōe meli⁹ áꝙ ma
gis libtati: quā in vita volu⁹ ꝯueniat· quāꝙ alia
in ſm̄a maior ps hōim ēxiſtat· ſꝫ nēo illoꝝ eſt qui
ex re nō opinıōe iudicare voluerit: nō ſtati videat
oēm vitā ſuā ſimilē hoībꝫ q̄ hyeme nauigāt· nā vt
illi vētis et tēpeſtatib⁹· ita iſti affectibꝫ ſuis non
pn̄t iꝑare. Ex quo raro videꝫ quēꝙ illoꝝ á letā
frontē: á tranq̄llū aīm p̄ſe ferentē· Nemo ē· q̄ ſor
tē ſuā laudꝫ ⁊ quo ſibi magis indulgēt eo ſp min⁹
placet· qđ nō aliūde eis accidit iudico· n̄ qđ devia
receſſerūt ⁊ oīa eoꝝ ꝯſilia circa ſūmā errāt: Seq̄nti
bus āt diuinū cultū ōnia ſūt tranq̄lla nihil ex eis
aī ꝑtᷣbatione accidit· ōnia intra ſe ꝯſpiciūt fruū
tur ſeipſis nihil n̄ diuinū admirant̄· nihil ad eos de
mutatione fortune ꝑtinꝫ eodē loco apđ eos ſecū
da ⁊ aduerſa iacēt· q̄re ſi conſiliū meū audies nulla
erit res tāta q̄ꝫ religionis ocio ⁊ tranq̄llitati cōpa
res Nec te ſm̄a illoꝝ hoīm ab hac re ꝯtrahat· q̄ fe
licitatē putant· nō n̄ in rebꝫ ẗrenis poſitā· Crede m̄
nō tibi aīci ſūt q̄ de religione ꝯhortant̄ ignari vbi
vera btitudo cōſiſtat· Qđ ſi hoc gen⁹ vite nō ideo
a te ꝓbat̄· q̄ꝛ ab hūanitate remotū hēt· ⁊ tibi ma
gis cū hoībus ꝯſari: q̄ꝫ viuē cū deo placet ſm̄a me
a ē: vt te lr̄is et phīe tradas Magnū em̄ auxilium
hāc vitā ciuilē: quā multi ſequunt̄ ab his hūanita
tis ſtudijs mutuaberis Si vero ſplēdor iſte fortūe
magis ꝺlcet· vide ne te implices rei vn̄ cū voles te
explicare non poſſis

Atiſfeceras ꝯſiderio meo· cū religionē ad bn̄
viuēdū maximū adminiculū hr̄ē ſcripſiſti m̄
ſi vita nr̄oꝝ hoīm q̄ illā profitēt̄ me a conſilio tuo
ꝯtraherent· Neminē fere hoc meo tp̄e video· q̄ nō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

magis ſequāꝛ ea in rē ambitionē· vel animi auari
ciā Pudꝫ me bonorum tēporum ⁊ maxime pigꝫ cō
memorare ea q̄ noſtri pontifices ſine vlla honeſta
tis reuerētia ſuo ābitrio faciunt· ſatis ē qḋ in eos
a pleriſꝫ dicaꝛ· maximoꝝ vicioꝝ capita· quaſi ingē
tiū fluminū origines · domo ſua primū nata eē· ⁊
poſtea corruptis moribꝫ ſeculi illuc vn̄ orta erāt ite
rū eē relapſa· Non poſſum ergo eā vitā commēda
re· in qua nullū ducē inuenio: ad mores cuius me
cōmittā: ā quē ſequar in ea via· in qua errare faci
limū ē· Quod āt poſt religionem pħie ſtudia val
de cōmendas· probo conſilium tuū· Eſt em̄ res ꝓ
ſus dig̃ admiātione ⁊ laude nrā: in qua n̄ ſolū rerū
huānaꝝ ſed etiā diuini cultus rō mihi videꝛ eſſe re
poſita Nā et altiſſiārum rerrum cās aperit: et bn̄
aliquid a me agendum eſſe· atqꝫ caſte cum homini
bus verſari inſtruit· Conſtitui ergo ſiue cū repub
lica ſiue cum amicis ſit negociādum· et auxiliuꝫ et
conſilium ab ea petē Nihil tamen ē: cꝫ in illa ma
gis me delcēt· quā cꝫ docet illa contemnē: q̄ pleri
qꝫ admiranꝛ· ⁊ animū ab ōmi moleſtia atqꝫ anxie
tate abducat Saquar igitur potius hoc mediocre
genus quod eſt in philoſophia poſitum quam hoc
aliud vmbroſum atqꝫ inane plenum erroris ⁊ in
famie quod nemo profiteꝛ niſi animus eius q̄ ma
xime ab honeſtate diſſidet· Tu vero q̄ mihi adiu
tor ⁊ auctor ad hāc rē fuiſti· ſepe admonebis: nec
patieris in ea re me errare· in qua prudentiſſimꝰ
omnium qui hodie viuūt ab hominibus haberis ·
Vale

87

Vm ad te lrās meas dare ꝯſtituiſſē· nlla reſ
cōparebat in medium q̄ tuis vel maioribꝰ in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

videt̃ melioꝛ q̃ tibi futura gratioꝛ: q̃z ſi ea q̄ de cul
tu diuino ab hoībus ſapientiſſimis accepiſſem tibi
in p̄mis nota eſſe curarem. legens itaq̃ꝫ his diebꝫ
q̄dā grecoꝝ ſcp̄ta forte incidi i baſiliū quo in libel
lo multa ad nrāz eruditiōem dimitꝰ ab illo hoīe co
gnita ⁊ dicta repperi. Erat āt eius ſnīa tantā vim
eē diuino cultui quē greci latriā vocant: vt nulla
vnquā gens fuerit tam inanis q̃ tam barbara q̄ de
os negarꝫ Qui plus vero intellcū valuerunt. vnū
aliquē int̃ omnes principātem ⁊ quaſi cōem omni
um numinū parentē conſtituerūt. quem eundem
et rectorem hominū ⁊ deoꝝ prēm appellabant. :
Plato vero: quē deus naſci voluit. vt multa aperi
ret gentibꝰ q̄ prius de rebus diuinis nondū intelle
cta eſſent. altius hoībus qui ān ipſum ſcripſerant.
ita de dō ſenſit: vt non multū a nrīs piloſophis il
le abeſſꝫ et q̄ ſentiebat. accuratiſſime lr̄is mādauit
His ei mihi auctoꝛ fuit: vt diuino cultui nullā rē
comparādū eſſe dicerē. q̄re inferebat nullum ma
gis fidei nrē augmentū eſſe. q̄ꝫ qꝫ oēs hoīes aliq̄d
de diuintate ſenſerint. Multa p̄terea his addebat
q̄ per te melius ipſe intelliges Mitto ergo ad te
libꝝ baſilij. quem vbi plegeris: ſcito te diuino illi
homini maximā habituꝝ grām. q̄ tibi hanc viā ad
bn̄ btēq̃ꝫ viuendū aperuit Cupio tn̄ p tuas lrās in
tellig̃e q̄d de ſnījs ſuis iudices et quantū lectio eꝰ
tibi profuerit.

Ibꝝ baſilij noſtri plegi. in quo nō minꝰ
88 ſuauitatis q̄z ſnīarum grauitatis iueni nū
quam putaſſem in homine greco fuiſſe tm̄
peritie ad hūc noſtꝝ diuinū cultū. Nam ⁊ ſi grecis
hominibus in his diſciplinis q̄ ad mores pertinēt

plurimū ſēper attribuerim᷑ tñ in rerum diuinarū
cognitione longe illis noſtros homines pſtare nō
iniuria videbat mihi iudicare· Tm̄ ergo effecit te
petita huius lectio libelli: vt illos in hoc noſtris
pene pares iudicē· Quid enim ſapientius de altiſſi
mis rebꝫ dici· aut excogitari poteſt· quā ea q̄ a pla
tone deo᷑ vt illi aiunt ꝓpiloſophorū tum ab his q̄
deinceps illum ſequuti ſūt ⁊ ſepe diſputata· ⁊ non
nunq̄ꝫ prudētiſſime ab eis cōſcripta fuerūt· ſꝫ hoc
nihil ad te cui non min9 omnes· q̄ in aliquo gnē
doctrine apud grecos floruerūt: q̄ꝫ nr̄i latini ſemp
auctores notiſſimi ⁊ familiares fuerūt· Quāto vero
legēdo baſiliū noſtrū profecerim᷑ malo te ab aliiſ
q̄ꝫ a me intelligē· Nunq̄ꝫ tñ fui ad bñ de me ſperā
dum erectior· q̄ꝫ hodierno die· Multa ſūt: q̄ me
in eo libro dlcēnt· ſed hoc maxime· quod illud ge
nus dicendi tm̄ modeſtie: et ſuauitatis hꝫ vt nihil
ſupra· Vix em̄ nunq̄ꝫ de manib9 meis excidit: Sꝫ
cū eo ſat9 imbutus et eruditior fcūs ero curabo: vt
ꝓmū illū ad te tranſmittā·

Vod ad te ſcribo maxime ad diuinū cultū
attinꝫ d quo ſi ita ſentis· vt puto: bñ eſt
ſi vero alia in ſnīa ees· breui cognoſces
q̄ꝫ a te diſſentiā· Ego enim d religiōe iudico oēs q̄
aīm confugiūt: vt ſe dēt inertie et lāguori· non ſo
lū hos nō religioſorū· verūetiā ſacrilegorū numēo
hn̄dos eē· Qui vero ābitioni ſeruiunt: vt volupta
tib9: hiꝫ diuinū cultū ita proſtituerūt: vt nulla ſit
maior peſtis· int̄ homines adhuc orta· Tu vō: q̄d
d religione ſentias· etiam atqꝫ etiam videbis·
Ego enim ſic iudico aliquanto melius eē a religi
one abſtinē q̄ꝫ ad illam non eius rei grā ad quam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

quã fuit a nris maiorib⁹ primũ ꝯparata· nõ vt dz
accedere Si ergo vis factũ tuũ ab his probari q̃ ti
bi maxime erãt ꝯtrarij cũ velles religionẽ ꝓfiteri
nõ mediocri ṽtute tibi opus ẽ Illi qdem nõ tibi ſa
tis fidebãt· cũ id futuꝝ dicerẽt: vt neqȝ cõſtãtiam
eẽs in hac re habitur⁹ neqȝ modeſtiã· q̃n ille tuus
anim⁹ refrixerit; q̃ ipſo inicio ardentiſſim⁹ fuit oñ
dẽs oẽm illoꝝ timorẽ veꝝ fuiſſe a nõi tuo maculam
gnãbis q̃ nunq̃ abs te aboleri poterit· Illud ergo
tecũ ſepe cogitabis · ceteris in reb⁹ conſtãtiã ꝓbãi
in religione ṽo neccãriã eẽ· Quã vnã ṽtutẽ ſi erit
tibi difficile ꝯſeq̃· ſi te ocio et remiſſioni nõ dederis
Nã cũ hec vicia in oĩ vita ſint fugiẽda· certe in ho
mine religioſo maxie notãt Tu q̃d tibi conueniat
etiã atqȝ etiã videbis Ego te amabo ſi ꝯfirmaueris
iudiciũ quod de te feci· ſi min⁹ hebis me tibi ſũmũ
aduerſariũ· q̃ te plurimũ ad hãc vitã hortatus fui
Vale

90 T religionẽ probo et te maxime amo qui mi
auctor atqȝ hortat in ea re fuiſti: nec ẽ aliud
q̃d magis in õi re me delectet: q̃ ſeruare: conſtan
tiã in rebus optimis atqȝ honeſtiſſimis Quare ſi
vllã pro me ſollicitudinẽ ſuſpſiſti· q̃ſo te per nrãm
amiciciã· q̃ ab ineũte etate incepit· vt iã deponas ·
et plus mihi in hac re credas · q̃ his q̃ mihi hoc ꝓ
poſitũ conãtur excutẽ· Si quid ãt erit: in quo tu
me de via errãte videris · malo tuas cõtumelias
et redargutiones audire: q̃ his laudari· q̃ in pñtia
cõmẽdãt· in abſentia vero nõ ceſſent ſuis maledic
tis lacerare atqȝ minuẽ· Qd iniquo aĩo pferrẽ· ni
ſi hec vet⁹ eſſz ꝯſuetudo· Sp eĩ fuerunt: nec in fu
tuꝝ derũt hoĩes q̃ ſibi voluptati ducãt quos alicui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

bono ſtudio deditos vident᷑ fama ⁊ bona opinione ſpoliare ⁊ ſẽper aliquã falſam fabulã confingere et ſpergẽ in vulgo varios rumores a quibus abſtinẽ non ẽ facile. Multa quidem perſimilia hñt. neqꝫ vnq̃ꝫ d̃phendunt᷑: niſi poſtquã nouerint. hec ad te non ſcribo ſine cã. Quanquã ſumma vtaris in me modeſtia: neqꝫ quẽquam in tuis lr̃is nomines. tñ q̃ꝫ p̃mum lr̃as tuas legi. ſtatim intellexi: quo ex fõte õia emanarunt. Tu vero ſi charꝝ me hẽs. nõ plus hõibus credas. q̃ꝫ ⁊ vita ⁊ ipſa dicta ⁊ facta v̾bis eoꝝ ſentiãt. Non tñ d̃ſinas. ſepe me adhortari atqꝫ admonẽ᷑: ſicut facis. ꝑ ad religionẽ obſeruãdã Et ad retinẽdum conſtãtiam atꝫ modeſtiã in tota vita mea. etiã ſi male de me tibi refertur. Quod ſi feceris vere a te amari ⁊ maxime ex aĩo coli me iudicabo. Vale. 91

Cribo ad te de religione. q̃ vna res ſemper a ſapiẽtiſſimis hominibus iudicata ẽ. prorſus noſtra cura: ac noſtro ſtudio digniſſima. Neqꝫ enim romanꝰ populus cum rerꝫ potẽtia potitus neqꝫ eſſꝫ nec dictus gẽtiũ oĩm princeps fuiſſꝫ: niſi religionẽ omni imperio ac omnibus rebus p̃tuliſſꝫ. Quod ſi etiam qui falſam religionẽ pro vera coluerunt. nunquã arbitrati ſunt ſuũ imperium: aut creſcere tãtum potuiſſe: aut poſtquã adultum fuit. tamdiu ſtetiſſe: niſi bonis auſpicijs ac diuino cultu. õia eorum facta: etiam minima prius inicata eẽnt q̃d nos arbitrari conuenit. quibus vera ac immoꝛ̃lis religio a noſtris maioribus prius inuẽta: ⁊ poſtea a nobis optima ratione tradita ordinata: et conſcripta fuit. Idemqꝫ quod romanum populum athenienſes. deinde ſpartani

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

cenſerūt· Qui principatū grecie diui obtinuerunt
Putauerūt enim nihil eē ꝙ magis homines ad hu
manitatē conuerterꝫ q̄ꝫ ſi deos timerēt atqꝫ reuere
rent̄· Quod bn̄ ac fidelit̄ nōnulli ex īperatorib⁹ no
ſtris: vere fidei ſectatores in reb⁹ pacis · ⁊ aīaduer
terūt· nā q̄ꝫdiu ad diuinū cultum pace ⁊ bellum ī
tulerunt· ōnia illis proſpē ceſſerūt· ita etiam vt ꝓ
eoꝝ victoria ſepenumero elemēta ⁊ ipſa rerum na
tura pugnauerūt Theodoſius iure optime int̄ di
uos ceſares nūerand⁹· cū ōnia bella diuinis auſpi
cijs petēt: ac nomē vniuerſi atqꝫ īmoꝛ̄lis dei ſignis
ac vexillis inſcriptū ɔ̄ferrꝫ · nō ſolū hoīes ⁊ arma·
ſꝫ etiā ipſos ventos auxiliatores hūiſſe legit̄· Mag̃
ſūt: q̄ ɔſtantino ꝑmo īperatori chriſtiano diuinit⁹
ɔceſſa ⁊ attributa fuerunt· q̄ ſi q̄s attētius ſecū vo
luerit cōſiderare· nemo ē q̄ non facile deat ad amo
rē ſtudiumqꝫ diuinaꝝ reꝝ nō ſolū cōcitari· ſꝫ etiaꝫ
aīo ſemꝑ inflāmari· hoc ego cū lego· incredibile ē
quātus me reꝝ diuinaꝝ ardor hēat· Sētio em̄ totā
mentē innouari ⁊ lōge alium m̄ eē animū: q̄ꝫ olim
Sꝫ maxīe cupio te ad hec ſtudia ⁊ adiutorē hr̄e· fu
iſſem āt in ſcribendo ꝓlixior· niſi ſperarē ad breui
affuturꝝ. Qđ vt facis vehement̄ rogo· Spero enim
nos de multis reb⁹ eā ɔ̄liberationē conſiliūqꝫ habi
turos q̄ nos ab his curis et moleſtijs extirpabant
in q̄bꝫ dudū ſine ſpe exeundi fuimus
92 Jttē tue incredibili voluptate me affecerūt
Nunq̄ enim maiori ſtudio reꝝ diuinaꝝ inflā
matus fui· quam poſtq̄ꝫ epiſtolam tuam legi· Jn
q̄ commēdas religionē ⁊ eo loco reponis vt illa ſit
omnibꝫ rebus an̄ferenda Ego v̊o etſi de diuino cul
tu nō mediocrit̄ ſentirē. et eos inꝑmis laudarē· q̄

ōmnib⁹ poſthabitis illi ſe in toto ex aīo d̄dērāt nō
dum tñ tanta eius rei admiratio me hēbat· vt illā
optarē profiteri· Nunc v̄o nedum cupio: ſʒ etiam
ardeo ita me illi tradere: vt nihil poſſit in vita eē·
q̄d ſatis valeat me ſine illa d̄lectare· Cupio itaqʒ
me tibi ſociū atqʒ participē iungi. Olim alia ratio
atqʒ inſtitutio vite fuit: q̄ diu vxor liberi ac parē
tes fuerūt· Nec aīm⁹ vnq̄ ad eā fuit· nec ſi fuiſſʒ
id mihi ſalua pietate licuiſſʒ Nunc aūt cum oībus
fere neccāriis morte ipſoꝝ priuat⁹ ſim· ⁊ eos amiſe
rim: quoꝝ cauſa iuuabat me oēs moleſtias ferre·
quanq̄ ſi te noui: etiā me añcedes Spero ꝯpediem
apud te eē· Interim ſarcinulas: vt aiunt· ꝯponā
⁊ quo liberior ſim atqʒ expeditior ad illud gen⁹ vi
te quod maxie aīo amplector· ita me extricabo ab
his īpedimētis q̄ me hucuſqʒ vinctū d̄tinuerunt· q̄
nulla maior erit mihi cura: q̄ vt de nulla re niſi di
uina curem

I q̄d ē quod vllo tpē apud te magno ſtu
dio contenderī· nūc a te hoc etiā atqʒ etiā
exigo: vt ꝑ nrā amicicia legas attētiſſime
ea q̄ hodierno die ad te ſcribo· ſepe: vt ſcis ꝯte ad
monui: vt ſmām tuā non negligēs· proficereſqʒ ti
bi in futuꝝ Tu v̄o negligentius adhuc tuliſti· Sʒ
niſi tibi aduigilaueris · video nō lōge abeē tibi pe
riculū: · Ita eīn de te narrauit m̄ claudius hō perā
tiquus tue familie amicus Et q̄ familiariſſim⁹ fu
it· pri nrō quo ad vixit· Nā inq̄t te neqʒ modeſto
ſūptu· neqʒ hoēſtis hoībʒ vti cū cuiuētū dolo atʒ in
ſidiis eoꝝ q̄ tecū viuūt Et quoꝝ ꝯſilio ī oībus rebʒ
vteris q̄ d̄dita opa ſubordinauerūt· i· ſillā hoīēm
diuitē ⁊ q̄ plurimū in tua ciuitate p̄t· Is eoꝝ facti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

factiōe ꝛ litē mouebit de bonis p̄mis Illi vͦo ſcru
pulū tibi inijciēt: pſuadebūt vt eoꝝ fidei tabulas
bonoꝝ tuoꝝ ↄmittas quo liberi9 ac facili9 poſſint ꝛ
in cā tua p̄ocinari .i. bō tua diripe expilare· qđ ſi a
te fcm̄ fuerit plāe video te excluſū eē· noli ergo ſi
me amaſ· īmo ſi te charꝝ hēs· te ↄmittē huōi hōibꝫ
quoꝝ orō blāda ē acta vͦo ā inſidiaꝝ plēa ā ab eo
rū orōe lōge diſſidētia· Cogor ei đ ſalute tua: ac de
oīb9 fortūis tuis ſolliat9 eē· qđ mīme facerē ñ te
maxie colerē Tu vͦo id m̄ cōcedas ne minorē de te
ipſo curā geras q̄ illi q̄ te ſaluū eē ac res tuas ico

94 Abellari9 tu9 nup lumes valde optāt
ad me tulit lrās tuas Moēs āt me ꝑ tua bei
uolētia: ne fortūas meas credā his hōibꝫ cū q̄b9 aſ
ſidue ↄuerſor Facis q̄dē aice: nec a tua cōſuetudie
recedis Sꝫ claudius quē ſuſpectū hēo plura tibi de
me retulit: quā ego cognoſcā· vͦeor ne hoc magis
aliquo odio· q̄ recto aīo faciat· Non p̄t equo aīo
ferre qđ oīa ſuo arbitrio: vt olī vͦſet· de me mlta
cōfingit Neiem nō ſuſpcūm hꝫ cui aliq̄d apud me
ꝛ cōſuetudo ā grā poſſit· p̄tēa nimis illi dolēt ocu
li· quotiēs vidꝫ a me: q̄nq̄ ex meis eq̄libus magis
q̄ ſe diligi Nđ ſi tales inſidie ac machinamēta ab
illis cōtra me īſtruūt: vt ad te nuper đtulit· ñ pote
rit hec res diu latēꝛ ero maxio aīo itēt9 ſi quo ſig
no te cōiectura dol9 eoꝝ a me đp̄hendi poterit· ſi
vͦo nihil huiōi ab his excogitatū fuerit· ā cōfectū
q̄d aliud credendū ē hūc hoiēm volu iſſe· quā vt a
a ſe vna oīa more ātiquo verſent· Nā ſi redolēt ā
tiquā familiaritatē ꝛ veteris beniuolentie quā ha
buit cū patre meo remiſcerēꝛ nouos amicos poti9

mihi facerꝫ quã conſuetós abigẽt· Sꝫ dẽ hoc ſatis
Plura em̄ ad te de illo ſcribã· ſi compero falſa
ea eē: q̄ nuper tibi narrauit· Nõ tñ interim illis ho
minibus confidã: quos apud te de me inſimulauit
vt in re nrã quiſq̄ꝫ á intelligentẽ: á minus attẽtũ
videat· Vale

Ihil ẽ quod a te m̄ gratius fieri poſſit· q̄ꝫ vt
te ſp attẽtiſſimũ p̄beas· ſepe ad te ſcripſi ne
velis in tua negligens eē: á minus cautus q̄ꝫ opꝫ·
Sꝫ mea verba neſcio q̄uo adhuc pro ioco atꝫ ludo
habuiſti nec videris curare q̄d ego: á ceteri amici
de te opinant̃· has ad te lrãs vtiliſſimas dare ↄſti
tui· q̄bꝰ ſi obſequutꝰ fueris· tibi vni q̄ñ conſules
ſi v̓o perſeueraris pergẽ quo cepiſti. conſiliũ nõ ẽ
pro tua ſtulticia meipſũ cruciare aĩo· Ego v̓o: vt
aiunt: in portu nauigo tibi: crede· iſte ludꝰ agitur
Scis iã annũ terciũ p̄terijſſe: poſtq̄ꝫ patauium lrã
rum cã profectꝰ fuiſti· q̄d egeris hoc tp̄e· quanto
ve profeceris· nõ latꝫ amicos tuos Vtinã hec eſſꝫ
ſumma iactura· q̄ tantũ ad opꝰ pertinꝫ Illud mul
to d̓terius ẽ· ꝙ hoc tẽpus tantũ int̃ digitos fluxit
nec intelligis mltos ex equalibꝫ tuis iam egregie
doctos atqꝫ eruditos eẽ· Si te aliquando litteris
meis rep̄hendi· Et quid de te ciues tui ſentiãt ſcri
pſi· dicas me fabulas tibi narrare ⁊ eẽ nimis grauẽ
atqꝫ ioco moleſtum nec ſatis attẽdere: quid etas
adoleſcẽtium ferat Nũc v̓o ne te non admonitũ
a me dicas· ſcribo omnes amicos atqꝫ ñ neceſſarios
tuos a me auerſos eẽ: neqꝫ vllam reꝝ tuarum dein
ceps velle curam agẽ Ego adhuc reſto quem vt
video: a tuo amore ⁊ beniuolẽtia extrudes Nõ poſ
ſum tamen non dolẽ ⁊ non vehemẽt̃ angi: ꝙ eum

quē tantū dilexi videā cum ſūmo decore ⁊ infamia
in patriā redíturum· q̄ omnia dictura tibi non alī
us intelliges q̄ꝫ re ipſa experieris· hec ita velim mi
hi credas vt ex oraculo ſacri apollinis non certius
edictū putes

96 Vid egerim nemo nouit meli⁹ q̄ꝫ egoipſe
nec ē alius q̄ ſi male vixi pro me dpcetur
ſēper huiōi cātilenas ad me ſcribis nō va
cas ſtudio noctu per adulteria pergis· confringis
hoſtia· hūc pulſas illi ɔtumelioſus es et multa hu
iuſmodi q̄ vix nunc patieſſim⁹ q̄dem poſſꝫ equo ani
mo ferre· Neſcio quare m totiēs iraſceris ⁊ maxi
me cum hay rey· niſi quantū etas ⁊ ⁊ conſuetudo
iuuenū afferat· mihi nō ſim conſcius nihil facio p̄
ter morē alioꝝ q̄ꝫ ſi nō multum his annis pfeci ⁊
multis equaliū meoꝝ inferior tibi videor· ſcito nō
oēs eodē eē ingenio· nec eadem hrē ad diſcendum
adiumēta Sꝫ vbi aīo ad bona ſtudia vacauero ita
ego oēm morē corrigam· vt non tm̄ ſeq̄ eos q̄ me
an̄ceſſerunt videar· ſed etiam p̄currē· Quare nolo
vt tm̄ de me diſperas nec oīa credas· q̄ de moribꝫ
meis ad te ſcribunt· Quam rēe aūt mihi amici mei
curam eā dpoſuerunt· q̄ꝫ olim ſuſceperāt· forte alī
qn̄ intelligēt· cū eo me deuēniſſe videbunt quo nun
q̄ꝫ peruēturum iudicauerūt Tibi v̄o maximas gra
tias hrēm· ſi paulo modeſtius me corrigēs ⁊ quāq̄ꝫ
p̄ne a te omnia dici ſcio· Curabis aūt ſi tibi vide
bitur omnia mea vt olim feciſti· Et ego dabo in
terim opere vt me talē officiā cui inimici mei inui
deant ⁊ congratulētur Vale

97 J vllū apd te locū p̄ces mee vnq̄ꝫ habiture
ſunt· a te maiorē in moduꝫ q̄ſo· vt has lrās

ſūma cũm attentiõe legas et perſuadeas tibi · nõ
odio: nõ ira: non inuidia hec a me tibi ſcribi · ſed
pro nrã amicicia me tuũ negociũ agẽ Procurato
res quos reb⁹ tuis ꝓpoſueras · tibi verba dant Alĩ
os em̃ fingũt ꝗ tibi aliqd debent · ſoluendo nõ eẽ ·
alios ꝯfugiſſe · cũ aliis paciſcuntur · ⁊ aut tempus
differunt · aut ſūme eris quo tibi tenentur aliquã
partẽ detrahunt Tu quotidie paupior es illi vero
locupletant᷑ Non poſſũ hoc tacere : cũ tui miſereã
tur amici · alii te pecudem vocẽt : qſi gaudeas his ꝗ
te aſſidue corrodunt Nec ſolũ doleo cũ tua direp
tum iri video · ſed etiaꝫ ſtomachor : ꝙ a multis con
temneriſ · ſcio te ⁊ ſmone multoꝝ et lrĩs meis nõ
ſemel admonitum eẽ · ſed nondum voluiſſe aliqd
de perfidia tuorũ procuratorũ credẽ volui interim
omnia ad te ſcribẽ · vt tũ expergiſcaris · cuꝫ de re
b⁹ tuis actũ erit Si mihi fidem habueris · gaude
bo mediuſfidi⁹ magis tua ꝙ̄ mea cauſa · ꝙ ſi ĩ opi
nione tua permanſeris · ego meo in te officio fun
ctus ero · tu vero lues

Litteras tuas diligent᷑ perlegi · intellexiqȝ
te valde amare me etiãqȝ pro commodis
meis laboraſſe Qđ ãt viſus ſim nimis dif
ficilis ad ea ꝗ quotidie mihi nũciebant᷑ de perfidia
meoꝝ procuratoꝝ ſcito nõ me poſſe facile induci
vt ab his non credã me amari quos ipſe maxime
diligo · Nã ſi peccandũ ẽ · malo potius decipi meo
incõmodo : ꝙ̄ alios nõ credo in me bona eẽ aĩo
ꝙ̄ fidem his non hr̃e ꝗ ſe amicos oſtendũt · ſꝫ cog
nito errore · diuti⁹ in eo ꝑſeuerare neqꝫ probo neqꝫ
laudo Expergiſcar ergo ſero poti⁹ : ꝙ̄ nunqꝫ Et᷑
vt ſpero ; nõ poſt multos hos dies ad ꝓcuratores

58

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

meos vemiā. ꝓnā cū eis rōēm ⁊ oīa cognoſcā q̄ ab
illis ingeſtiōe negociorꝝ meorꝝ a ꝑma die vſqꝫ in
pn̄tē acta fuerūt. q̄ ſi p̄ter equū ⁊ bonū male geſſē
rit negociū. reptā ab eis q̄cq̄d de ſūma rerꝝ mearꝝ
abſtraxerūt: nec patiar eos diuti⁹ negociari Illud
q̄ſo te etiā maiorē in modū rogo: vt q̄cq̄d cōtra il
los ꝯiecture ferre potueris oīa inſtructa parataq̄ꝫ
h̄eas ne ſine cā ꝑſūpſiſſe ꝯtra eos videar. Itē velim
oēs aīcos adhortaris q̄ ſepe de eadē re me admonu
erūt. Sꝫ caue ne ꝓcures q̄cq̄ꝫ horꝝ ꝑuſ q̄ꝫ pn̄s fuero
Abeo tibi īmortales grās ſi ea q̄ ad te ſcribo il
99 lis oculis et illo aīo perlegeris q̄bus aſſoles
cū aliq̄d a te attētiſſime fieri ſolꝫ M. metelli⁹ me⁹
neccārius ⁊ tibi familiaris cōflictat̄ ꝑtim ab īimicis
ꝑtim ad inuidis ſuis et perduct⁹ ē cōſpiratōe eorꝝ
vt fortunā ſuā quā floriſſimā poſſedit: n̄ poſſit diu
retinēre: niſi tu cām ⁊ ꝺfenſionē e⁹ ſuſcipias. Certū
h̄eo hoīes nō deeſſe. q̄ ſtudeant te ab hoc hoīe alie
nū reddē. Multa fingūt vt te illi nō amicū faciāt.
Sꝫ tuū erit a tua hūanitate nō diſcedē. ⁊ poti⁹ na
turā tuā ſeq̄: q̄ꝫ eorꝝ ſtudia: q̄bus neqꝫ pietas tua
neqꝫ modeſtia neqꝫ reuerētia morꝝ vnq̄ꝫ placuit Ip
ſe tibi ſe cōmēdat. rogatqꝫ vt fortūas ſuas tueāis
Ego vero pro cā eiu⁹ fere magis laboro. q̄ꝫ ſi mea
res agētur. q̄re te maxime exoratū volo vt cū tu ip
ſe ſēper nobilitatis ꝺfenſor fueris. huic hoī n̄ igno
bili faueas. iudiceſqꝫ nullā ex tuis laudib⁹ maio
rē eē. q̄ꝫ ſi a te hoīe ornatiſſimo atqꝫ āpliſſiō cā ſua
ꝺfenſa fuerit. Nec has putas ā illius tm̄: ā meas ꝑ
ces eē. Nō vir bon⁹ ē in ciuitate q̄ nō idem a te ma
xime velit. Si em̄ cām h⁹ ſūpſeris incredibile ē q̄n
tū grām apud oēs bonos inuētus ſis

Tſi melius noſter ſatis cauſam ſuam mi
hi cōmendet· tamē lrē tue mihi commē
datiorē illum fecerunt· Suſcepi itaꝫ cau
ſam nec vllum finē ſtudijs meis in illū ꝑus faciā·
ꝙ cū abſolutū videro· Video enim factione homi
nū improboꝝ magis ꝙ equitate· ſuas fortuās im
peti· Sꝫ nihil cogitauerūt ſi nō potero ꝯſilia eoruꝫ
diſcutē· frangā certe audaciam ſuā nec patiar ho
minē nobilē cuib⁹ detrimis oppſſum iri Noui ego
multos ab his miſſos q̄ me inflāmarēt odijs cōtra
ipſum· q̄ non ſolū nihil fecerunt· ſꝫ a me turpiter
et ꝯtumelioſe dimiſſi ſūt· Non ſum ille q̄ quolibet
vento huc et illuc impellat̄· Altiores ſemp iudicaui
amiciciā tradices hr̄e: ꝙ vt qualibꝫ cauſa tollatur
qd̄ ad amicum noſtꝝ pertinꝫ illud tibi polliceor ne
qꝫ induſtriā meā neqꝫ officiū d̄futuꝝ de q̄ te pluā
ad te ſcriberē: niſi ſperarē ōnia lrīs ſuis meli⁹ bre
ui intellectuꝝ·

Vid adhuc in cauſa tua iudices egerint:
ſatis arbitror ab his hominib⁹ renunciatū
tibi· qui quotidie a vobis ad te perueniūt
Poſtridie autem cetera de tota re: vt puto intel
liges· Nam cū nudiuſquartus iudices pro tribu
nali ſediſſent· examinaſſentque diligenter omnia
illud viderunt ſnīam: niſi alias aduerſarij tui pro
bationes afferrēt· ſecūdū te eē laturos Sꝫ cū nihil
niſi nugatoriū poſtea illi attulerunt· tn̄ ex ꝯmuni
conſenſu ferende ſn̄e temp⁹ ſtatuerunt· q̄ cū lata
fuerit· tu a me ſtatim certior fies · de negocio argē
ti qd̄ mihi olim ꝯmiſeras· ſcito adhuc nihil eē fcm̄
Negant em̄ neccārij tui te abſente· rē poſſe trāſigi

Ego vero ſponſionē ꝓ te feci ⁊ de pſtādo cautiōe;
e⁹ obtuli Illi vō nunq̄z ſe renumeraturos pecuni
am affirmāt: niſi te pn̄te iſtrumēta cōficiant̄· hec
ad te ſcribo: vt ſi q̄d aliqn̄ vis me hac in re factu
rū·p tuas lr̄as ſignifices ā tuipſe accedas vt rē tu
am ipſis pn̄tibus facias

102 Ve de mea cauſa ſcribis ⁊ ſi hec ſemper d
his iudicib⁹ mihi polliceat⁹ fuerā· magna tn̄
voluptate me affecerūt: ſ; tu vide ⁊ curā
et ſtudiū qd pro me in ea cā ſuſcepiſti nō dpoās
ne aliq̄ mea cā vel negligētia patiar ſniām quā in
manib; zpe hēmus vel mutari l' deferri· Scis enim
fere nihil periculoſi⁹ eē iudicijs Et oporte ōnia ſu
ſpecta hēre· q̄ iure ciuili diffiniunt̄ cū nulla reperi
ant̄ lex q̄ ſi hoīes q̄ periti in iure dicunt̄ ingeniū ac
cōmodauerit· nō poſſit i diſputādo huc ⁊ illuc tra
hi Inſtabis ergo ne ṗus conqeſcas q̄p ea manu te
nebis q̄ adhuc ſola in ſpe hēmus Qd āt de nego
cio argēti ad me ſcribis · valde me pturbauit nec
ſatis poſſū intelligē q̄ rōne hoc a meis necārijs fac
titatū fuerit: vt me v́bis ſuis eludant· Nā hoc mō
putāt·ſe es alienū pſolué· ſ; faciā intelligēt nihil
ſe cogitaſſe· Iudicāt enī p occupationē n̄ m licere
q̄p ea cā ad eos accedā· ego ⁊ ſi p icōmode ex vrbe
diſcedā· cōſtitui poti⁹ oīa poſthēre: q̄p ab his ludifi
cari ad quos ſepe multa ornamēta atq; adiumēta
dtuli: quare de hac re āplius eos nō appelles ſ; rē
integrā in meū aduētū reſuabis

103 Cripſi de bello cōficiēdo de ānona cōparanda
et pecunijs pſoluēdis militib⁹ ad q̄ſtores no
ſtros Qd vō nunc agitat̄ non pōt expediri: niſi
pn̄s ſis: id quale ſit dicā Oēs ad te vnum ſua cō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ſilia referũt· tuãqʒ auctoritatẽ maxĩe attẽdũt Cõ
ſtitui itaʒ maturius de hac re tecũ ƌ liberare· ſʒ cũ
id neqʒ per aliũ neqʒ per lrãs poſſit trãſigi: nõ gra
uebaris ad me ire· duo em̃ eodẽ itinere cõficies nã
et officiũ tuũ qƌ vehement̃ ab oĩbʒ ƌſiderat̃. r: p·
p̃ſtabis et multa expedies q̃ ſũt hoc tp̃e pagenda
Pluribʒ verbis te ad hãc rẽ excitarẽ niſi iã iter ad
nos te agẽ cõſiderẽ 104

Ve adhuc ſũt a te pro nrã· r· p· pfecta· max
ime cõmendo Vtinã oẽs q̃ in ea ƌſant̃ eo aĩ
mo in ɔſeruãda atʒ exaugẽda patria eẽnt: quo ſẽ
per fuiſti Sʒ de hoc plura in ſenatu ƌba faciã ſi qñ
a me int̃ patres ɔſcp̃tos ſm̃a erit dicẽda ꝓ his q̃
optime ꝓ· r· p· meriti ſũt· venio ad ea q̃ ſcribis ne
qʒ per aliũ neqʒ p lrãs poſſe trãſigi ꝛ ꝓptẽa me hor
taris ꝙ meũ aduentũ maturẽ· vellẽ oĩa tã· r· p· cã
tã etiã pro perpetũa in te beniuolẽtia mea: ł cõſi
lio ł opera mea poſſent bñ patrie nrẽ euenire aut
vſui tuo eẽ: q̃nq̃ꝙ admiret: q̃ poſſit res eẽ in q̃nto
pere officio meo ƌſideret̃ Sʒ poſtea ꝙ̃ tm̃ opã meã
atqʒ ſtudiũ in· r· p: a cuibꝰ nrĩs experi ſignificas
nõ differã vltra acceſſũ meũ· Scio eĩ te nõ ſine cã
vt ita faciã ad me ſcp̃ſiſſe Nõ poſſum fruſtra hoc
iter agẽ: nõ te incolumẽ: ſalua: r· p· inueniã 105

Vlta ſũt de q̃bus ſi m̃ per occupatõẽs meas
licuiſſʒ· te in· r· p· pluribus verbis admonu
iſſẽ Sʒ qꝛ ad ea oĩa m̃ non ociũ fuit: ſatis erit huic
tp̃i de ſtudijs tuis de moleſtia atqʒ humanitate·
qua rõne illis vtaris ɔſiliũ meũ tibi aperire Mea
q̃dem ſm̃a fuit· itẽ ꝛ oĩm p̃hoꝝ· ſẽper vnã rẽ opti
me ab vno agi Nec oportere ingeniũ noſtꝝ cum
vnũ ſit rebꝰ plurimis ſimul intẽtum eẽ Illud aũt

video nemīnē fere hac nrā etate inuēniri· q̄ diuer
ſa ſtudia eodē tpe ſequat̄ nō quo magis proficiat
ſꝫ vt hoīb⁹ doctiores videat̄· mihi vero cū oībus re
bꝰ· tum maxime in diſciplinis ſemꝑ maxīo odio
fuit ambitio· Nec eoꝝ opinionē ꝓbo q̄ ſe malūt vi
deri ꝗ̄ eē· Ad vicū hodierno die ita vſitatū ē· et
freq̄ns vt nemo ſit qui nō magis ad opinionē mlˀ
toꝝ: ꝗ̄ ad veritatē ſtudia ſua referat· Tu vero q̄
bn̄ a natura inſtitutus mihi videris magis curabˀ·
quid de ſtudijs tuis ſētias: ꝗ̄ quid alij iudicent·
Nā plurimū refert an vera laus de nobis p̄dicet̄ an
falſa ⁊ inanis ſit gloria nrā Jlla em̄ ſuas hꝫ radices
iſta vo potius hominū ſermone fulta eſt· ꝗ̄ ſuis vi
rib⁹ Cogita ego nō poſſe vllius hoīs famā diutur
nā eē· q̄ nulla a vera a honeſta cauſa conſtat· nec ē
ꝙ emulatione tuorū equaliū ducaris q̄ ⁊ ſi pluribꝫ
artibꝫ vno tpe ſtudeant: nō tn̄ illis inferior eris ſi
tu vnā bn̄ didiceris· nō tn̄ inhumanū te illis p̄be
as· Fieri ēm̄ pōt· vt cū modeſtia tuā dignitatē ac
mores tuearis Plura em̄ ſūtꝗ q̄ tua cogitatione in
uenire poteris ꝗ q̄ cū oīa a te fiēt ⁊ ſi diuerſa ab ali
is ſint· tn̄ certa rōne a te facta eē tueri poteris
Hec mandata cū adhuc puer eēm olim a p̄re meo
audierā· hec eadē nunc ad teipſū· quē loco filij ha
beo: libent̄ perſcribo: q̄ ſi ſtudio tuo ⁊ v̇tute ꝯſeq̄
ris ego ꝓfectu tuo maxime letabor

46 Vanꝗ̄ lrās tuas lego: q̄n oīo voluptatē
percipiā Semꝑ em̄ aliꝗ̄ egregiā vtilitatē
in illis ꝯpio· qm̄ lˀ conſulendo vel admonendo id
efficias: me doctiorē ac meliorē indies reddat Sꝫ in
credibile ē q̄ꝫ hee lrē me dlectauerunt· q̄ per tabel
lariū tuū mihi reddite fuerūt Nā vt paterne: ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

me ſcribis ita ãtiqua ſapiã redolẽt· nec ſũ his quẽ
tãta ãbitio delectet: vt nõ pluri faciã iudiciũ tuũ q̄z
vulgi opiniõem· Oĩbz ergo poſthabitis· in aĩo eſt
vnã tm̃ ſeq̄ artem: nec vno ⁊ eodẽ tp̄e diuerſaruz
rerꝫ ſtudia cõplecti Qd̄ q̄ faciũt nũquã ſatis ſibi ꝓ
ficiũt Cũ ãt in quantũ videbit̃: in vna re ꝓfecero
tũc ceteris ſtudijs operã dabo· nec vagabor mõ in
hoc mõ in illo gnẽ· niſi ꝑus quantũ ſatis erit· hau
ſero m̃ ex fontibz illius artis cui laborem ⁊ ingeniũ
ĩpendero· ꝙ ãt de modeſtia ⁊ hũanitate: cũ equali
bꝰ meis habenda: ad me ſcribis id tãto ſtudio ꝑſi
ciã: vt nulla nouitate inde diſcedere ab ipſis vide
ar· Et ſpero m̃ bñ in futurũ· nã quo m̃ minus ãbi
ciosus in ſtudijs meis fuero· eo pluris grẽ ac beni
uolentie apd̓ te ꝯſequar Aliud nõ eſt ꝙ ad te ſcri
bã: niſi ꝙ me lr̃is tuis admoneas Quotiẽs eñ ip
ſas lego· videor m̃ tecum eſſe ⁊ loqui

Vantũ õnes p̄ñtiã tuã atq̄z officiũ tuũ expe
ctãt· Ex hoc potes cogitaẽ: ꝙ etiã ĩimici tui
maxie in grãm tuã redire exoptãt· Quã rẽ ſi neg
lexeris nec fame tue ꝯſules ⁊ oim ciuiũ tuorꝫ expe
ctationẽ d̓cipies Nã ita ſe res hꝫ vt etiã facultas ſi
tibi nõ eſſꝫ maxie tñ idipſũ ꝑſuadẽ poſſis Elaborã
dũ ẽ itaq̄z atq̄z toto aĩo incũbẽdũ vt voluptati tuorꝫ
ciuiũ ſatiſfacias nihil c̃te natura tua meliꝰ hr̃e p̄ot
neq̄z ĩduſtria laudabiliꝰ· q̄ꝫ vt te hõibꝰ p̄beas ⁊ ea
velis q̄ ab hõibꝰ d̓ſiderari intelliges· ẽ eñ p̄clare a
ſtoicis dictũ: õnia in terris hõim cauſa genita eſſẽ
hoĩes v̓o hõim grã vt mutuo inter ſe officio alter
alteri ſuũ ſtudiũ accõmodet· nec á labor á ꝑiculũ
ab ea re d̓terreat· Nã á nulla alia ẽ ad immortali
tatẽ via: aut maxime hoc in loco ẽ repoſita vt pro

ſalute bonoꝝ pro cauſis aīcoꝝ nł'lis modeſtijs frā
gamur· p̄beam9qꝫ nō ſolū illis quos amari á tue
ri dēmus noſipſos placabiles ſꝫ etiā inimicis exōra
biles Si memineris q̄ntū vnuſ q̄ſqꝫ noſtꝝ dēat pa
trie· gloriabor tn̄ ⁊ tibi ꝯḡtulabor ſi ītellexero lrāſ
meas aliquid ingenio tuo atqꝫ v̓tuti adiecisſe quo
maturius oīa q̄ a te vides magno ſtudio expeti· n̄
minori perficias

108 Iſi· r· p· et aīas ſatis a me fcūm putarē· non
certe expctāſſem vt me in ea re admoneas·
q̄ cū ceteris honeſta ſit: m̄ etiā nccāria eſſꝫ Sꝫ cum
etatē meā in· rp· ꝯſūpſeri: á labores v'los: á picu
la pro illa vnq̄ꝫ d̄fugeri· videbar m̄ ſine iniuria pa
trie aliqn̄ in ociū tanq̄ꝫ in aliqđ vnū vite nrē por
tū me ꝯtuliſſe ⁊ erat hoc etiā ab oib9 ciuib9 ⁊ necā
rijs meis ꝯcedendū: vt q̄ diu nauigauerā tandē ip
ſo in portu me cōponerē· ſꝫ ē vt in ceteris rebꝫ ita
in aīcicia ⁊ charitate p̄rie nimia q̄dā cupiditas: ⁊
d̄ſideriū hōim cui nūq̄ꝫ ſatiſfieri p̄t· neſcio q̄d ſibi
āpli9 velint ł p̄ria ł amici: n̄ vt iteꝝ ātiq̄s aī mole
ſtias repetā· Et cū adhuc aliquo tp̄e poſſū m̄ viuē
videat man9 m̄ intuliſſe· Noli ergo: ſi me amas ad
eā rē adhortari: q̄ nec huic etati nec ſtudijs iā me
is cōuenit· Satis em̄ p̄ſidij nrā· rp· habebit: ſi cōſi
lijs eoꝝ ciuiū quos hꝫ vti volꝫ· Mihi v̓o q̄es pro ā
tiq̄s in· rp· meritis parta eē dꝫ Tu v̓o abſētis ami
ci cām apud ciues d̄fēdes Et maiores tibi grās hēo
q̄ꝫ ſi ociū meū interpellaueris

109 Valē in gerēdis ingrātib9 me p̄buerim volo
poti9 ſit alioꝝ q̄ꝫ meū iudiciū· Illud v̓o non
dubito ad te ſcribē: nunq̄ꝫ me amiciciā cuiuſq̄ꝫ ne
qꝫ grām tanti feciſſe quin leges ⁊ eq̄tatē oī p̄uate

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

cauſe ꝑtuleri· Sꝫ illđ ſcio: neminē poſſe tā ſubdu
cta rōne viuer: vt eꝰ officiū oībꝫ placeat ⁊ neminē
offendat Nā cū in ſinīs ferēdis vni parti faueaꝰ
neccē ē: vt aliū laudamus Illud āt ſatis mihi erat
Si leges et iura ciuitatis a me cōſuata fuerint q̄d
ceteri de me tibi ďferāt: ipſi videāt Ego ↄſcia mea
vtar: tu v̊o q̄ ſapis et ſimilē aliqn̄ ꝓcellā expertꝰ
es pro tua ſapīa videb̄· qđ huiōi hoībꝫ credēdum
ſit· Si q̊d āt erit· qđ ſuſpitionem aliq̄ꝫ de me ē af
ferat ſcribē ⁊ ego te vt ſpēo ab oī ſuſpitōe eximā
Tſi de officio tuo nūq̄ dubitauerim: magnā
tn̄ ex lr̄is tuis voluptatem percepi· ergo tm̄
cā mea letor: q̄ aliorꝫ q̄ dig̃tatem tuā in his lr̄is
tueris Nō eni ōnes idem qđ ego· de tua integrita
te exiſtimant: et ſūt adeo varie ac multiplices ho
minū voluptates vt etiā ſi vita nrā ſit ōmibus no
tiſſima: nō tn̄ ſit ab ōmibus eqꝫ probata: quem lo
cū vlterius nō proſequor· cꝰ erroris cām melius in
telliges q̄ egoipſe q̄ ad te ſcribo· gaudebo itaqꝫ:
vt illuc redeā: vnde orſus fui: te iſta ad me ſcpſiſſe
ac te maxime hortor vt quo magis fame tue ďtra
hi intelliges eo cōſtantior ſis in ōmibus cauſis que
a te· at ſm leges nrās aut ex equo ⁊ bono ł cogno
ſcēde vel iudicande erūt Ego enim ita de me iudi
co: vt nihil a te putarem cōtra morem maiorū· ā
equalitatem poſſe fieri
Votiens de officio meō ſcribo· rē maxime in
ↄgruā maioribꝫ meis facio· ſed qꝛ multa ſūt
tpa: quibꝫ etiā id a ſapiente eſt necāṙio faciendū·
puto vos facile daturos mihi veniā: ſi rōeꝫ mee di
gnitatis habuero: et maxime aduerſus eos q̄ nł la
modeſtia ā hūanitate ꝑont a me vinci: q̄ ſp aliq̄m

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

fabulam de me in populo ſpergāt· ſpero vos oēm
vitā meā pro ſingulari prudētia veſtra recognitu
ros Cū pmū in hanc vrbē vrām aduenīſſē· ſtatim
vidi alieno more ꝛnō meo viuendū m̄ ē deinceps
Omnia cogitaui ōnia feci ac dixi ꝛq̄ his ciuibus pla
cere nullū vero offendē poſſent· Oēs ad me vemē
tes admiſi nemīnē excluſi· Meā operam ꝛſi qn̄ fuit
opus ·nedū petentibꝫ nō negaui· ſꝫ etiā ſepe vltro
obtuli· ſperabā āt hijſdem artibus multos m̄ ami
cos ꝯpaſſe ꝛnec ea res certe me fefellit niſi plꝰimui
di hoīes q̄ꝑ boni potuiſſent· quod hoc loco egerint
quos rumores de me cōſtruxerint· aliđ nō ſcribo ni
ſi ꝙ pro amicis multos fieri m̄ inimicos intellexi·
plura de hac re ad vos nō ſcribo ꝛniſi vt modeſtie
ac humanitatis vr̄e meminerit is· nolite ergo pati
vt apud vos hoīes ſapiētiſſimos plus inuidia vale
at q̄ꝑ eq̄tas ·recordeminiq̄ꝫ vos huic officio a·r·p·
repoſitos vt bonos viros in ciuitate retineatis ma
gis cōſideretis quo quiſqꝫ aīo ſit in·r·p·q̄ꝫ q̄bus
maioribus apud vos natus

112 Vm in maxis occupatiōibꝫ nr̄is tue lrē eēnt
nobis reddite nō ſtatim potuimus ad te ſcri
bē· ſed poſtea quam nobis per eas licuit. diligent̄
illas perlegimus Sn̄a nrā eſt nos velle eos in nrā
ciūtate plurimū poſſe· q̄ de nr̄is ciuibꝫ melius merē
tur· nec patiemur ꝛſalua·r·p·plus inuidiā q̄ꝫ eq̄ta
tē valē· ſi q̄d ē in quo iudices te pati aliquā īdigē
tiā ł ꝯtūeliā fecerūt· monemꝰ te atqꝫ hoꝛmur ne
ꝑ lrās ſꝫ ꝑ teipſū agas ſrepies ċte nos ꝓ tua dig
tate prōtiſſimos Nā ſumus hij q̄ ciuitatē nrām bo
nis viris ornare potius voluꝰꝙ redūdare mał ciui
bꝫ nec ignoramus q̄d eos deceat· q̄bꝫ ꝑquo plura

poſſit·nrā·r·p·ſē ɔmiſit:niſi cauſe ꝺfuēris nos nez tibi nez r·p·aliquo officio á integritate deerimꝰ·

113 Oſſem ad te de mea cōſtantia ſcribē:niſi res eo ābicioſa videret Tm̄ dicam:nunq̄z vllū crimen maiori ſtudio me fugiſſe·q̄z in rebꝰ agēdis leuitatē Nā cū in oī vita:tū maxiē in amore hoīm atq̧ beniuolētia ſꝑ hoc viciū in ꝑmis accuſaui·Ex quo miro q̄d ſibi velit apud te criminatio aduerſariorū meoꝝ qui inter cetera mihi obiecta illꝺ obijciūt:nullā mihi fidē cū ſocijs eē á cōſtantiā cū amicis valē dicant·cuius amici cām vnq̄z ꝺſeruierim· á in quo fidem cuiq̄z fefelleri·cū etiā in rebꝰ aduerſis amicoꝝ multa ſubierim ꝑicula neqz vnq̄z moleſtias vllas á labores pro his ꝺfugeri·Sz video De ſperauerūt apud te quaſi nō me ſatis notū hñtes fidē facturos Sz mores tuos:meo iudicio·nō ſatis itelligūt:ſi te iudicāt eis fore ſimilē·Agāt āt vt velint nec e ſua cōſuetudine recedāt Tu vō q̄d te dignū erit:cogitabis et quātū alius alio ꝑſtet ſapiēt̄ tecum aduertes

114 Go te oī charitate ac beniuolētia ꝓſeq̄r· Et vt āio ad te affectꝰ ſū·nūq̄z poſſem īmutare iudiciū quod ſemel de te feci ſed nō poſſum nō audire·qñ aliq̄d per tuos inimicos ł potiꝰ inuidos mihi referē̄ qui ſi intelligerent quid grē apud me cōſeq̄rētur curarēt alijs moribꝰ q̄z illis ſe ꝓbatos eē·Morigerēdum ē aūt huic tempori in quo ſuꝰ:nam ⁊ hij homines ferēdi ſunt:nec tñ ꝓpter eos a virtute ⁊ amicicia diſcedendum nihil enim natura noſtra poteſt habere:aut induſtria dignus conſequi·quam vt qui in aliqua opinione virtutis ſūt poſiti ſtudeant maxime diſſimiles eē his·qui non

pn̄t equo aīo bn̄ de alio audire Illud q̄ꝫ in p̄mis curabis vt nihil magis velis q̄ꝫ te illis dissimilē eē et ipsos tui· Qđ si feceris nihil erit qđ de huiōi ho minibus a te dubitandū sit

115 Vd apud te hoc tp̄e dignitatis mee rōez hē am· id me necc̄ario facere: non paꝝ a te abe rit· si an̄ actā vitā meā lōge sp̄ ab ambitiōe fuisse reminisci volueris Sꝫ nō satis equo aīo possum fer re: nisi aīo submisso ⁊ ignaroꝝ si in ingrātibꝰ ⁊ hōri bꝫ gerēdis soli volūt i nrā· rp· videri· q̄ sapiētes si bi sint ⁊ oīa pro prudētia sua ꝯficiāt· Ego v̄o dolo rē meū non possū dissimulare· q̄ꝫ bn̄ agēdo nullam grām promeri possū· sūt q̄ leuit̄ hec ferēda putēt ac dicāt v̄tutē cū exceptione inuidie hōribus datā eē nec vllū velle ⁊ in lauta p̄te videri· q̄ nō possit i uidiā fortit̄ pati · Sꝫ vbi res arbitrio meo ponē li cerꝫ: libent̄ ac sapiām illis cōcederē ⁊ mallē sine in uidia v̄tute vti: q̄ꝫ cū inuidia· q̄ꝫ si hec pestis nulla rōe possit euitari· nō facile dixerim· honoꝝ ābiti oīs cā dr̄ē hoīem in molestia sp̄ eē ⁊ famā suā ab inuidis quoꝝ nūerus nō paruꝰ ēꝫ quolibꝫ loco ipu gnari· q̄re nisi timerē potius a q̄dā humilitate aī· q̄ꝫ ex modestia factū credere in p̄ntiaꝝ ex ipsa ciui tate huiōi homines q̄ nullas contētiones fingunt ceteris dignitate p̄stare· Tu: vt velim dignitatē meam commēdatā hēas Et pro sapiā tua partes meas quantū poteris ·contra potentiā illoꝝ hoīm tuearis

116 Vanq̄ꝫ sperē de meo in te aiō satis tibi p̄sua sū eē· tn̄ ea scribā q̄ ad beniuolētiā meā per tinebūt Nollē tā submisso aiō eēs ·a tantam inui diā quorūdā ciuiū meoꝝ timēs nunq̄ꝫ magni viri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ım nrā·r·p·fuiſſent·ſi pro vtilitatē cōi vllas cōtē
tiones ą̄ labores fugiſſent crede m̄ non hi hoies tm̄
pn̄t quātū videri volūt in nrā ciuitati poſſe:ſz vbi
intelligūt alios dignitatē ſuā atq; hōres ſibi vēdi
care remittūt illos ingētes aīos quos temē ſibi aſ
ſūpſerāt. ac facile patiunt̄ ſocios ac adiutores ſibi
in hac admīſtratione·Non dico officioꝝ nos cupi
dos eē Nā q̄ hoc faciūt·r·p·fundit⁹ euertūt·ſz lau
do in oib⁹ rebz honeſtis ꝯſtātiā ⁊ nō deterreri quo
libz momēto a v̊tute q̊ vero ſub noīe modeſtie lā
guori ac d̊ſidie ſeſe d̊dedīt:hij nec patrie nec ſibi vti
les ciues repiunt̄·Noli ergo ſi·r·p·tibi char ā hēs
timē cuiuſ q̄ꝫ hoīs potentiā·cū libē dicas ac facias
q̄cquid ad āplitudinē ciuitatis accedere itelligas
Satis em̄ ſēties tibi p̄ſidiū eē apud illos q̄ oīa more
maioꝝ cōſtitui ac decerni volūt·Si q̄d erit aūt in
quo poſſim auxilio eē·cognoſces me tm̄ nrē ami
citie tribuē quātum:ſalua libtate·a me fieri exco
gitari poſſit

117 On poſſum nō cōmoueri cū ab hoib⁹ vel in
imicis ł inuidis negligētiā pro·r·p·obijci
m̄ video·q̄s em̄ multis āmis in·r·p·fuit·q̄ maioreſ
pro cōmodis nrē patrie contētiones ſuſceperit q̄ꝫ
egoipſe q̄ nullū vnq̄ꝫ pro·r·p·laborē ą̄ periculuz
fugi·ſi ergo pudor in eis aliq̄s eſſz:pudēt certe il
los ciues laceſſere:q̄ nihil aliud agūt:q̄z vt hoies
equa libtate vtant̄·Sz niſi me ſectari d̊ſināt expe
riētur me eē illū q̄ ſoleo·quotiēs iniuria laceſſit⁹
ſum:neq; hoc tm̄ mea cauſa·quā·r·p·cauſa faciā
Iuuat certe cum ad te ſcribo:omnia loqui libere
q̄ ſentio Non enim arbitror ſalutem meam a com
muni vtilitate ſeiunctam eē Mallē tn̄ ipē meliori

aĩo eẽnt· Nõ ſũ: crede mihi, vlaſcẽdi cupid⁹ qđ ſi
bono aĩo in·r·p·fuerĩ: ſẽtient maiorẽ me dignita
tis poti⁹ q̃ iniuriarũ rõem habiturꝫ vides q̃s ſit mi
hi animus Tu vero vtrꝫ fecerint: eris m̃: vt ſoles
ad hanc rẽ ſocius atq̃ adiutor

118 Vantũ ſim lr̃is tuis ꝯmot⁹· meli⁹ ab ami
cis et a neccãrijs tuis intelliges q̃z egoipſe
ad te ſcribã Nihil em̃ puto in nr̃a·rep·eẽ
qđ ſit moleſtius ferẽdumq̃z ꝑ bñfactis nr̃is male
facta referri nõ tñ odio malorꝫ·nr̃a innocẽtia eſt
ꝺponẽda· Sz eo ſtudioſius in·r·p·incũbendũ quo
plures inueniunt̃ q̃ vel inuidia ł dolore in nr̃a ſtu
dia inuehunt̃: quẽ locũ vlterius nõ proſequor: ne
videar tue ſapiẽ q̃ ſumma ẽ diffidere: modeſtiam
vero tuã non ſatis poſſũ pro tua dignitate ł ꝯmẽ
dare: ł admirari Quid enim ſancti⁹ ab illo noſtrꝫ
poteſt fieri· quam odia· que·reipublice cauſa ſuſ
cepimus: eiuſdẽ·r·p·cauſa ꝺponẽ· Quicq̃d enim
a te geſtũ fuerit: habebis me ad õia ſociũ: atq̃z
adiutorẽ· Nã ſiue illi reconſiliati fuerunt·ſiue in ſẽ
tẽtia tua mãſerint nihil ſcio te ſine cauſa facturꝫ
eẽ· Vale·

119 Lurimũ ſemꝑ noſtrã rẽpublicam amaue
ram·ſed nunq̃z magis q̃z hodierno die·nã
cũ antea omni officio meo illa nõ tantũ ĩ
digẽt·non putabã tãto ſtudio in illã ĩcumbẽdũ
Nunc vͦ ꝓpt̃ martios bellorꝫ motus q̃ vndiq̃z cir
cũſonare vident̃·cupio vehement̃ probare oĩbus
ciuib⁹ meis q̃ beniuolẽtia atq̃z amore ſũ ĩ publica
oĩm ſalute· Vtinã meliore caſu poſſẽ in ea cũ labo
re ⁊ piculo meo verſari Sz poſtq̃z ita fortuna: q̃
aliquãdo fuit·nobis propicia·videt̃ rebꝫ noſtris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

diuturnis inuidere · nūquam viuēdi cupidior fui
quam hoc tēpore pro dēfensione patrie mori cupio
Conſtitui ergo oībus rebus meis poſthabitis ad
vos proficiſci · vt te oēs intelligant · quis mihi ſit
in patria ⁊ in omnes ciues animus Sꝫ dum rebus
ad bellum conficiēdum necāriȷs me inſtruo meas
lrās velim in ſenatu recites et de conſiliȷs patrum
ac de communi ſnīa eorum certiorem me facias ·
Vale · 120

I in noſtrā · r · p · omnes eodem mō: quo
tu affecti eēnt non ſolū periculū aie verū
omnia a patria noſtra ꝯpulſaremꝰ · verꝫ
etiam bellū vltro inferremus hoſtibus nōſtris ſꝫ
quo magis ceteri ſūt pro ſalute eius remiſſiores ·
eo gratius patribus noſtris fuit iſte ingēs · atqꝫ e
gregius animus quo maxime hoc tēpore vteris
Recitate enim fuerunt in ſenatu littē tue ſumma
cum leticia atqꝫ alacritate omnium · Nec tibi quiſ
quam fuit: qui non magnis laudibus te extollerꝫ
ſummaqꝫ cum beniuolētia complectētur hortantē
qꝫ te omnes vt quāꝑmū oportunitas tibi aderit
nō differas tuū aduētum · Eſt enī opus celeritate
cum malum noſtrum dietim propius accedat Nec
multos dēfenſores hēmus · Ita me ad te ſcribi pa
tres noſtri voluerunt · Ego vero ſi q̄d ad auctori
tatē eorum pōt accedere · id etiam atqꝫ etiam a te
magnopere q̄ſo · vt cum · r · p · cauſa omnia feceris
tum pro noſtra beniuolētia q̄ ad ſummā peruenit
expeditionē tuā matures 121

Eſperarem: niſi · r · p · ſemp plurifeci · q̄ꝫ ā
meipſum aut meos liberos Propteа nō
poſſuꝫ non iniquo animo ferre maledicta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

eoꝝ ꝗ̄ nihil aliud ſtudent· q̄z quo in ea poſſim infa
mari Tu q̄ diu in ea v̓ſatus es ſcis q̄z moleſtū ſit
nō probari ea q̄ a nobis honorifice pro cōi ſalute
aliquo loco dicta ſint aut egregie facta Laudo ſa
pētiam eoꝝ q̄ nulla rōne abſtrahi a publicis ꝯmo
dis potuerunt· neqz īpediri quo minus ſēper de pa
tria ſua aliq̄d egregium ac magnū cogitarent: ſz
nos ea v̓tute nō ſumus: vt accepta grā quā vnuſ
quiſqz noſtꝝ velut fructū ac mercedē laboꝝ ſuorū
ꝯſideret· non aliqñ ꝯfatigemur· Nunq̄z em̄: vt de
meipſo dicam; tot labores atqz pericula pro· r· p
ſuſcepiſſem· niſi ab his facta mea ꝯmendarent̄ ꝑ
quibus illa admiſi Et eſſem certe remiſſior ad illa
ipſa deinceps aſſumēda· ſi putarē bñficia ad ingra
tos ciues peruētura Quis enim hac mercede exce
pta nō mallet in pace ſine inuidia viuē: q̄z in aſſi
dua contētione cū moleſtia· Alius forte cū ad ma
ximas res gerēdas maior eſſz animꝰ· aliud ſētiret·
Ego vero ita ſū inſtitutus: vt q̄ propť dignitatē
accidūt non poſſim equo animo perferre Expecto
lrās tuas quibus intelligam quid mihi ſit agēdū·
ā enim me conſolaberis aut ad omnia q̄ male me
habēt· magno animo ſuſtinēda tua exhortatione
fortiorē facias·

On poſſum dolorē tuū accuſare· qui cum
bñfaciēdo multos ad inuidiā ꝯcitaueris
nō ꝑōt: niſi iuſta cōceptio a te videri· Sz
cū habearis in ōmibus rebꝰ gerēdis prudentiſſimꝰ
magis cogitabis · q̄d tibi reſpublica ꝯferre dēat·
q̄z q̄d ingratos ciues ſuſcipe cōueniat· Nemo em̄
potuit vnq̄z r· p· ſapient̄ iraſci· Nec ē eius ciuis q̄
ſe ꝑmū eē velit a paucoꝝ hoim odio patriā velit ꝛ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ſuo p̄ſidio ꝺſertam eē· Eſt:ꝭ fateoꝛ ꝑmoleſta res·
et imq̄ ferenda·odium pro beniuolentia conſeq̄r
quos nrōs ꝺuictos bn̄ficio ſperamus: eoſdem nob
inimicos reddēs ꝫ ego nunq̄ꝫ tantā ſūmis viris lau
dem attribuiſſem·niſi vidiſſē illos nulla rōe a cha
ritate·r·p· nūq̄ꝫ ꝺpelli potuiſſe Iſta vellē te cogi
tare animo: quotiēs hoꝝ hominū q̄ tibi vident̄ pē
equū ꝛ bonū nimis graues atqꝫ infeſti eē· maledic
ta magis te vrgēt: q̄ꝫ poſſis equo aīmo ferre· Scio
tn̄ hec nondū tibi pro tuo doloꝛe licuiſſe· Vbi vō
paulū iſta ꝑturbatio tua ſe remiſerit· vteris ea v̉
tute ac modeſtia qua ſoles in ceteris reb⁹ et mag
nis q̄dem vti Nollē eni vt gloriā quā rēe factis cō
ſequut⁹ fuiſti: eoꝝ cā ꝺponēs q̄ nihil magis inten
dunt: q̄ꝫ vt bona eſtimatione te expoliēt· Meū āt
ꝯſiliū:ꝭ vt aliq̄n cōcludā;ꝭ ē quo magis ab alijs tua
gloria īpugnatur· eo ſtudioſius et·r·p·et bone fa
me inſeruias Vale

Vo mō in periculis r·p· me geſſerim·et ſi
tibi renunciatū eē nō dubitē· tn̄ quo cer
tioꝛ de oib⁹ reb⁹ fias· illud a te ſcribo nun
q̄ꝫ maioꝛi v̉tute cū hoſte certatū eſſe: neqꝫ maioꝛe
periculo: q̄ꝫ his dieb⁹ cū apud inimicoꝝ caſtra pug
natū fuit: Quod niſi nrī milites ardētiſſie in hoſtes
irruiſſent: ac fortiſſime pugnādo ſeipſos obiecıſſēt
telis hoſtium· certe victoria alterius partis fuiſſꝫ
nou⁹ eni exercit⁹ noctu fuerat: nob ignoꝛātib⁹· in
caſtra inimicoꝝ admiſſus die aūt oꝛiēte cum ſigna
ad caſtra hoſtiū admouiſſemus: repēte ex ipſis
poꝛtis ōnis eoꝛū equitat⁹ emiſſus fuit· Noſtri vero
nouitate rei pculſi pmo īpetu niſi ſūt ex acie cedē
Quod vbi a me intellectum fuit· ſtatim cepi nrōs

eq̃tẽs circuire atq̃ȝ adhortari: vt meores pꝛie dẽnt
vellentqȝ magis pꝛo glá: q̃ꝫ pꝛo vita dimicare Juſ
ſi ãt partẽ nr̃oꝝ equitũ ſe centuriare Aie quiores
hys meis ſuaſiõib⁹ effecti dſciſas ꝗpe acies in vnũ
curſus contraxerũt. Tũc pugna acrioꝛ reſtituta ẽ
et tãtis virib⁹ vtriuſqȝ concurſũ: vt vſqȝ ad ſextã
horam diei equo marte dimicatũ fuerit Nri pedi
tes q̃ iam periculo eſſent exempti. peditib⁹ eoꝝ in
curſabãt eq̃tes eq̃tib⁹ donec nr̃ã virtute paulatim
vidim⁹ acies inimicoꝝ pugnã ſubtrahere. Tũc via
nobis ad victoriã apta fuit. Nec citius a bello de
ſtituim⁹. q̃ꝫ fugãdo atqȝ cedẽdo fugiẽtes caſtra il
loꝝ ſimul inuaſim⁹. q̃ res multas ciuitates ad ſoci
etatẽ nr̃ãm induxit. Multas etiã in fide confirma
uit Hec omnia ad te breuit̃ ſcripſi: nã de ſingul̃
q̃ a nobis non min⁹ fortit̃: q̃ꝫ felicit̃ geſta fuerunt
doctioꝛ hys fies. qui huic bello int̃fuerunt. quib⁹
ego lr̃ãs meas commendaturas ad te commiſi:
Vale

Audeo mediuſfidiuis tũm. r. p. cauſa. tũȝ
etiã tua. q̃ꝫ bellum noſtre. r. p. periculo
ſũ confeciſti. Nam paulo añquam tue ad
nos lr̃ẽ dlate fuiſſent. rumoꝛ exoꝛt⁹ fuerat nr̃õs pe
dites fere oẽs ceſos et eq̃tes nr̃õs turpiſſime ab ho
ſtib⁹ noſtris fugatos. q̃ res multũ aĩos oĩm ciui
um pturbauerat. Sȝ poſtquam lr̃is tuis et ſermõe
eoꝝ q̃ ex caſtris huc veniebãt renunciatũ ẽ de vic
toria exercit⁹ noſtri. incredibile ẽ quãta leticia mẽ
tes õmũ tenuerit. Nemo erat qui cum virtutẽ mi
litũ laudaſſȝ. non te maxime admiret̃ Commen
dabat̃ tua diſciplina militaris et auctoritas extol
lebat̃. Jllud vero mirum in modum omnes admi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

rabãtur· q̄ facta ex improuiſo inimicoꝝ eruptiōe
nr̄is concedentibꝰ· non ſolū bellū reſtitueris ·ſed
etiã ipſos victores fortiſſime pugnãdo in caſtra ip
ſa contuleris· Immortalitatē: crede mihi· hodier
no die ⁊ gloriã apud ciues tuos conſequutus fuiſti
Nec bellum opinione omniū tm̄ poteſt· deinceps
patrie ingruē· quod tua virtute non conficiat· q̄
re te etiam atq; etiam hortor ⁊ rogo· vt hūc animū
quē pro defenſione nr̄e· r· p· ſuſcepiſti· non depo
nas: nec dubites etiã ſi pro tua patria moriendū
eſſ; · vllū periculū defugē· : nihil enim mali poteſt
tibi accidē quod ſi cum eternitate glorie comparã
dum fuerit· non modo paruū· ſed nullū omnino
non debeat videri: Verum quia hec ſepius a te co
gitata ſcio· finē ſcribendi facio· S; illud tibi priꝰ
perſuaſero neminē annis multis ī ciuitate noſtra
fuiſſe· cui nr̄a· r: p: plus debē fateatur q̄; tibi vni·
Vale

Va pietate patrem meum ſemper excolu
erim· nemo pōt melius quam tuipſe diiu
dicare· Nam cū morbo ⁊ ſenectute ⁊ ſibi g̃
uis et aliis moleſtus eē cepiſſ; · ſcis cum quo ani
mo pertulerim· Semper enim putaui labores et
moleſtias · non ſolū fortiť ſed etiã humaniter pro
illo eſſe ferendos Quod ſi quid perturbationis in
ea re accepi. id totum ſua magis cauſa· quã; mea
contractum erat· Hoc ad te ſine cauſa ſcribo· au
dio quotidie mihi a maliuolis hominibus detractū
iri· Quod ſi hoc factum meum ab omnibus aut a
te intelligētur· nihil maledictis eorum mouerent
tur· Sed cum plures ſint: quibus vita mea non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ſatis ē pſpecta: facile euenit vt hoīēs ad male cre
dēdū paratiores ſint· q̄ȝ prudētes ad bn̄ iudicandū
quare ne opionē quā apd̄ ciues ſp optaui· aliqua
mea negligētia ꝗ́ tarditate amittam: vide vt ſi ali
quādo huiōi ſmones de me confingi: ꝗ́ diſceptari
audieris· fame ac nois mei roēm hēas Nec minori
ſtudio dfendas· quē ſp ad oēm humanitatē atqȝ
modeſtiā adhortatus fuiſti

Jhil ē qd̄ te magnope perturbare dbeat
ſi tuā famā ſepe impeti audis ab his q̄ nl
la parte laudis ſunt ꝯſtituti· Eſt em̄ pue
tus mos et inueterata cōſuetudo: vt nunq̄ȝ equo
aīo alienā v̓tutē hn̄ ferāt: q̄ maxime a v̓tute abſūt
Sȝ maledictis eoꝝ occurrē et magis vita quā vb
oēm inuidoꝝ oroēm cōfutare: et ſapiētis et docti
hoīs ē Qd̄ ergo me hortaris et dfenſionē tuā ſuſci
piam prudenť facis Nam ꝛ honeſti⁹ hoc officio ſēp
in aliena cauſa quā in nrā vtimur Et qꝛ ſepe min⁹
homines a maledictis temperāt· cū hn̄ ſint abſen
tes q̄bus dtrahere in animo eſt: quam dū adſunt
fit vt huiōi ſermonibus ſepius quā tu intſim· quā
tas vero contiones pro te ſuſceperim aduerſus eoſ
q̄ magis inuidia q̄p alia ratione tibi dtrahunt: ma
lo te ab aliꝭ q̄p a meis lrīs intelligē Jllud habeto
me nunq̄p inuidiā neqȝ cuiuſ q̄p odiū tantifacturꝝ
q̄n tue dignitatis ꝛ fame roēm oībus anponam·
Vale

Atrem meam iam vltime ſenectutis com
mi officio atqȝ pietate proſequor me
lius ex ſorore tua femina prudentiſſima· q̄ȝ ex me
cognoſces· Jllud v̓o nō tacebo me nūq̄ȝ in maiori
honore habuiſſe: q̄ȝ hoc ipſo tpe quo fere ab oībȝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

derelinq̄tur· ꝓpter multa q̄ illa etas hꝫ faſtidieñda
Quare ſi q̄s alit̄ de me tibi dixerit: caue ne cuiq̄ꝫ
aſſentias Non enim hoc ad te ſcriberē: niſi innocē
tie mee conſcius mihi eēm· Tu vero ſi aliq̄d ſecus
ab emulis meis quos multos hēo: tibi relatū eſſꝫ·
plus mihi vni q̄ꝫ oībus illis credas Nihil em̄ aliud
mali ſtudēt: q̄ꝫ vt te ex iſta opiōne dimoueāt quā
de me feciſti· Ego v̓o eoꝝ inuidiā puifacio Modo
memor ſis me illū eſſe: q̄ cū in ōnes velim humanꝰ
videri· tū maxime in parentes ⁊ neccārios meos cu
pio officioſus dici

Vanq̄ꝫ de tua pietate atq̄ꝫ officio nunq̄ꝫ
127 dubitauerim· tn̄ tuis lrīs maxime d̓lector
quas teſtes vis eē v̓tutis tue ne tacendo
ꝯfirmare videaris ea q̄ de te mihi hoīes ſpergunt·
Sꝫ illud multomagis a te cauēdū erit: qualit̄ aliȷs
de tuoꝝ in matrem tuā feminā imbecillem atq̄ꝫ de
crepitam ꝯ animo perſuadeas q̄ꝫ mihi ipſi· cui ōnia
ſtudia tue hūanitatis nō optime ſūt pſpecta· Sua
deo ergo tibi vt oēm ſuſpitionē apud alios diluas
Quantū em̄ ad me attinet· nihil iudico a te p̄ter
miſſū· quod a bonis liberis p̄ſtari parentibꝰ deceat
Vale

Vo aīo parētes fuerim· alias hoc vno in
128 tellexi· q̄ꝫ nūq̄ꝫ eoꝝ magis p̄ntiam d̓ſidera
ui· q̄ꝫ poſtquā rebꝰ hūanis exceſſerūt· quo
ciēs em̄ memoriā eoꝝ repeto: nūquā poſtea viſus
ſū vnā diē in leticia egiſſe· Cū etiā conſpectu ⁊ conſi
liȷs eoꝝ priuatꝰ ſim· nec facile dicā vtꝝ felicior ſim
q̄ꝫ tales parētes habuerim· ā miſerior: q̄ꝫ int̄ orna
mēta atq̄ꝫ adiumēta vite morte ipſoꝝ amiſerim·
ſed vna res hūc meū maxime dolorē augꝫ· q̄ꝫ neq̄ꝫ

pietas neq̄ȝ mea modeſtia p̄ot quorū̄dā̄ inuidiam ſubmittē̄ ꝛ eis pſuadē̄: vt a ſuis maledictis tempe rent̄· vtinā̄· Poſtea q̄ꝑ neqȝ hūani caſus omnibȝ cōes nec pudor aliq̄s ā reuerentia natura p̄t eos in hibē̄ talia manē̄t apud eos gaudia qualib⁹ ego no ctes et dies inuidia eoꝝ afficior vt aliq̄n intelligā̄t q̄d ſit eos amittē̄· q̄ nobis dn̄t vita nrā̄ eſſe chario res Neminē̄ q̄dem arbitror: niſi q̄ forte huiōi homi nib⁹ ſit p quā̄ ſimilis q̄ nō̄ malit ſine cura opib⁹ et cetēis bōis abūdāeq̄ꝑ cū̄ eiſdē̄ cū̄ labore ꝛ moleſtia Nūq̄ꝑ enī̄: vt de meipſo dicā̄· viuē̄tib⁹ illis optimis parē̄tibȝ meis · q̄d vlla moleſtia: ā ſollicitudo fue rit intellexi· nūq̄ꝑ eis vita functis vnā̄ noctem ite grā̄ ſine vlla int̄ruptione q̄etis duxi· Et hoc eſt qđ vehement̄ me pturbat· cū̄ illi m̄ obn̄ciāt nimia cu piditate vtē̄di opib⁹ ex arbitrio meo morte parē̄ tū̄ meoꝝ letatū̄ eſſe Vna res tm̄ facit inimicoꝝ me oꝝ contumeliā̄ eq̄ore aīo ferre· q̄ꝑ t̄eo te ſumū̄ ami cū̄ ex tuis ciuib⁹ et hōibus vl̄ auctoritate l̄ v̄tute ſuperiorē̄ neminē̄· quē̄ nō̄ dubito poſſe hoꝝ hōim ſ̄ mones et maledicta facilime ɔprimē̄ Scio non pa tieris me hac indigna cō̄tumelia ab hōibus īuidis affici· Nō ꝛ ſi certe m̄ perſuaſerim: tn̄ rē̄ pergratā̄ facies· ſi quid de hac re ſenties ad me perſcribes Vale

Go de tuo in parentes ac ncc̄arios aīo ꝛ pie tate nunq̄ꝑ putaui eē̄ dubitandū̄· Sȝ cū̄ oībȝ hominibus non eq̄ nota ſit tua pietas: facile eue nit vt alij per inuidiā̄: alij quodā̄ errore ꝛ quādaȝ ɔſuetudīe d̄trahē̄di poti⁹ q̄ȝ laudā̄di· aliq̄d de te cō̄ fingā̄t ā credā̄t· vtꝝā̄t aliq̄ tua culpa ea res ɔtra cta ſit· et ſi optime de te iudicē̄· tn̄ id maxie ē̄ cōſi

derādū· Poſſꝫ eñ accidere: vt etiā boni viri nō bñ de te opinarēt· ſi male vteris pecunia a tuis parē tib⁹ relicta· q̄re etiā atqꝫ etiā tibi ꝓuidendū ē· ne ł in cultu ſplēdidior ſis vel in ꝯuiuijs ā in ceteris re b⁹ ſumptuoſior: q̄ꝫ vł mos patruus ł dignitas ma iorꝝ tuorꝝ ł ipſa facultas ferat· Videmus eñ hijs rebꝫ ſepe huiōi ſmones int̄ hoīēs haberi: q̄ fame ꝺtrahāt ⁊ plures inimicos q̄ꝫ aīcos ꝯparēt. ſūt eñ nōnulli in cītate· q̄bus aīmus doleat· ꝙ bona: q̄· r ꝑ· adiumēto: et cōmodis aīcorꝝ erāt ab optimis ciuib⁹ induſtria et labore cōparata· dēāt temeita te· et intēperātia adoleſcētiū conſūptū iri· Nō pu to hec vicia in te eē· Sꝫ ea tibi cōmemoro· quo ſis in ōni vita tua honeſtior et magis abhorreas ab ōni imodeſto ſumptu· et ab ōni ſocietate eorꝫ· q̄ ſunt cōis diuitū adoleſcentū ꝑnicies Quātū vero ſtudio meo ā diligētia fieri poterit· fame tue rati onē habebo· ſi q̄d indignū ꝺ te referri audiā· Tu āt dabis operam. ne cū ego officium tuū laudaue ro· ipſe aliqua in re bonā eſtimationeꝫ hominū di minuas Vale

Vantū oēs neccārios meos ex aīmo colē facile intelliges· ſi mea ſtudia in illos co gitabis Chari eñ ſunt vnicuiqꝫ ſui: ſꝫ ne minē eorꝝ· quos noui puto viuē: qui ſuos maiori beniuolētia proſequat̄: quā ego meos Nō poſſum ergo admirari· quid homines quidē poſſint de me cogitare quos nec ſuperiora in meos officia neqꝫ bñficia poſſunt mouē· quin mihi detractū vadant Sed verba: vt ideo; illis ad alias res ꝺſunt· Nolūt ociosi eē: et potius volunt maledicere· q̄ bñloqui

hēō tamē in hac egritudine ac moleſtia animi vnū
hoc leuamē· quod in ea ciuitate viuim9 in qua ſa
tis vtriqȝ noti ſimus· Nō efficiet āt: vt ego a mea
cōſuetudine diſcedā ⁊ quo magis illis oculi crepēt
dolore: ſemp in meos ſtudebo ⁊ officioſior ⁊ benig
nior eē Quicq̄d āt ſtudij a te ꝑ me fieri poterit
aduerſus huiōi hoiēs· totū id ꝑ nrā veteri beniuo
lētia ſuſcipies

Agnā ex epiſtola tua moleſtiā concepiſſē
niſi tua in oēs neceſſarios officia ſatis ōibȝ
ciuibus eēnt pſpecta· Nūquā tn̄ minus ꝑ tua dig
nitate q̄ꝫ ꝑ mea ſollicitus fui: ſȝ cū nemo ſit: q̄ nō
optime ꝺ te iudicet· potius arbitror cauēdū eē tue
dignitati ab his q̄ ex aīo hoīm bonā eſtimationem
tuā cupiunt leuaē· quā vt tibi ſit de fama tua du
bitandū· Si vō aliud de te audire ꝯtingat: nō cer
te diſſimulant id ferā· ſed etiā faciā vt q̄ ad male
dicendū de alio parati venerāt· ipſi de ſe multo pe
ius audiāt· q̄cq̄d āt illi cōtra te moliant· nihil eſt
qꝺ te magnope pturbare deat· Validior em̄ opio
ē quā boni hoies de te fecerūt· q̄ꝫ vt poſſit ab huōi
hoibus violari

Emper amiciciā q̄ ex honeſtate eſſȝ tn̄ pri
mis colui· neqȝ aliud q̄cquā in reb9 huma
nis magis pro me tuli Nūc vō turpiſſimū
eſſȝ huius ſiue vtutis ſiue ꝯſuetudis rōem negligē
quam ſepe multis reb9 ⁊ maximis anpoſuiſſem· q̄
me ad hec impulerit ratio dicā Ego em̄ ſic m̄ per
ſuaſi aut nullū eē bonū in vita· ā illud eē cum ami
cicia coniunctū· Quod ſi tātū ſtudio noſtro fieret
tantum bonum iſtud admirarer· Sȝ cū videam ab
ipſa natura oēs homines ad hoc perduci ac fere cō

ꝑelli vt ſimul viuăt ac ſeipſos diligăt: nemo eſt q̃
hanc rē nō diuinā iudicet: non tn̄ eque omnes ad
amiciciā veniūt· ſed quo magis quiſqȝ virtute et in
genio valȝ: eo ſe rectius ac melius illis accommo
dat· Videm⁹ em̄ ꝓpter vnā hoīm ſtudia ·alios vti
litatē in amicis ſperare alios et honores· quidā ad
illā excitantur: vt hĕant cum quibus ſe oblectent
Sapiens vero oēm amicicie fructū in honeſtate re
ponit Ego āt cū amare non niſi bonos homines cō
ſtituiſſem· caui ne aliud ſequar· q̄ꝫ quod ipſis pla
cere intelligerē· Fui poſtea in ea re tantū attēt⁹
vt vnū curarē: ne hoc officio a quoquā meoꝝ vin
cerer· Dicā quod verꝝ ē homines: vt placeant dili
gant Nunq̄ꝫ magis diligo: quā dū aduerſe res ami
cis meis ſuccedant· Etem̄ etſi minime aduĕrſa illiſ
optem· tn̄ illud ſūmum tēpus amicicie mihi videt̄
vel ꝗ tunc magis operā noſtrā amici expectāt· vel
ꝗ nunq̄ȝ potuit q̊s ex animo amare· niſi cū aliqua
ineſt aīas egritudo· quā abſoluē: vel cōpatiendo
mederi poſſi⁹· Faciebat me p̄terea hec res in amici
cia magis officioſū· ꝗ m̄ permittebā non poſſe ab
illis non amari· quos tā diligebā· q̃ ratio et ſi non
nunq̄ȝ me fefellerit· nūq̄ȝ tn̄ d̾fatigabor: in amore
meoꝝ Spero enim poſſe m̄ hys ratiōib⁹ hominuȝ
animos conciliari· Nā et tuipſe me ad hanc rē ſepe
adhortatus fuiſti· Feci tanti ſmām tuam vt nulli⁹
magis Videbis itaqȝ pro tua ſapiētia ſi q̄s de me
tibi alit̄ dixerit. vt plus aīco veteri quā hoīb⁹ cre
das Vale

Vllū vnquā tantū vel laborē vel periculū
putaui· quod pro cōmodis amicoꝝ fugiē
dū arbitrarer· Neqȝ ē vlla res alia tanta·

virtute excepta: q̄ꝑ amicicie p̄ferēda iudicē. Id eti am te ſentire puto. Cōiecturā em̄ de meipſo facio Scis nos eundē p̄ceptorē habuiſſe q̄ poſtea q̄ꝑe ſco la diſceſſim⁹ nrā aīcicia ſemp cū āīs creuit. Siue em̄ in r. p. verſaremur ſiue in priuatis reb⁹ ſeu in vrbe ſeu in rure eēmus ſēper vt rerꝝ oīm. ita ꝛ con ſilioꝝ magnā int̄ nos ſocietatē habuim⁹. Nullū tn̄ adhuc tps fuit: p̄ter mutuā int̄ nos ꝯuerſationē. in quo officiū meū deſiderares Vtinā fortune tue maneāt nec vllā indignā contumeliā patiaris Sꝫ vbi aliud reb⁹ tuis accideret. intelligēs quo in te aīo eēm Vnū ē quod maiorem in modū non ſolū te rogo: ſed etiā obſecro. vt cū maxime te diligā. nō patiaris inuidorū hoīm v̄bis nrām aīciciam di uelli. Et magis apud te valeat ſocietas nrē amici cie: q̄ vſqꝫ a puericia incepit. q̄ꝑ orō eorum q̄ hoc tpe maxīe ſtudent. quo nō poſſint aīciciam nrām intermittē. Probo em̄ vt n̄ ſolū manea⁹ in aīcicia ſed etiā hn iudicemur. q̄ a nullo alio amore ꝛ beni uolētia vincamur

Vod nrē aīcicie me ꝯmoneri facis: mag nā certe voluptatē pcipio Iuuat eī ꝛ nrē amicicie reminiſci prioris ꝛ oīm ſtudioꝝ q̄ poſtea in etate adulta int̄ nos magno ꝯſēſu cele brauim⁹ Siue in r. p v̄ſaremur ſiue in p̄uatis rebꝫ ſeu in vrbe ſeu in rure eēm⁹ ſp vt rerꝝ oīm. ita et cōſilioꝝ magnā int̄ nos ſocietatē habuimus Nullū tn̄ adhuc tempus fuit. p̄ter mutuā int̄ nos cōuer ſationē: in quo officiū meū deſiderares. Vtinā for tune tue maneant nec vllū indignā cōtumeliā pa tiaris Sꝫ vbi aliud reb⁹ tuis acciderꝫ: intelligeres quo in te aīo eēm Vnum ē quod maiorē in modū

non ſolū te rogo: ſed etiam obſecro vt cū maxime te diligā· non patiaris inuidoꝝ hominū verbis noſtram amiciciā diuelli et magis apud te valeat ſocietas noſtre amicicie: q̄ vlq; a pueritia incepit q̄ȝ oratio eoꝝ q̄ hoc tpe maxime ſtudent quo mō poſſint amiciciā noſtram intermittē· Probo enim vt non ſolū maneamus in amicicia: ſed etiā hi iudicemur: q̄ a nullo alio amore et beniuolētia vincamur Vale

Vod noſtre amicicie me admonēs · magnā certe voluptatē capio· Juuat enī et noſtre aīcicie reminiſcia ōmiū ſtudioꝝ· q̄ in etate adulta int̄ nos magno cōſenſu celebrauim⁹ Sȝ hoc male a te audio· ꝙ neſcio q̄d de noſtra aīcicia ſuſpicari et dubitare: ne ab inuidis hoībus labefactet̄· Quid alij de hac re diiudicēt: nō ſatis ſcio· Ego vero illā aīciciam: q̄ ex honeſtis officijs cōtracta ſit· altiores puto radices hr̄e: et firmiora fundamēta· q̄ȝ non dico dēat· nā id quidem certū ē: ſed ne poſſit quidē inuidia á detractione aliquorum hominū quaſſari· Quare ſi quā de meo in te animo ſuſpitionē admiſiſti: q̄ſo eā deponas · Nam cū ceteris in reb⁹ ſemel a me ſuſceptis ſēper voluerim conſtās videri· tū id maxime in amicicia ſuā dum putaui· q̄d de me iudicaturus ſis pro tua prudentia ac huāitate proſpicies Quod āt ad me attinet: dicā· Nunquam certe magis te ex animo colui: q̄ȝ hodierno die· Pret̄miſſis ergo huiōi ſuſpitionibus finē faciamus et quod ad me ſcribis ſtudeamus vehemēt̄ vt oēs hoīes beniuolētia ac amore vincamus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Vlta ſunt q̄ a me magnō pſeq̄nda ſtudio cē
ſeā· ſed nulli rei maiorē operam do· q̄z vt ō
nēs q̄ me amāt plane intelligāt ſe nō minꝰ diligi·
et obſeruari Quid tibi vſu accidat: neſcio· ꝯcipio
tn̄ bn̄ de te· Sz vide ne opinionē meā fallas Tur
piſſimū ēm̄ ēēz tuos nō amare ꝛ a q̄bꝰ maxīe dilige
ris Hoc quale ſit breue cognoſcā in cā pompinij:
q̄ tuus neccārius ē ꝛ verus aīcus Nūc ſi ꝯſeruēis ne
mo ex tuis erit· q̄ a te nō abalienet̄· ſz ego maxīe
q̄ te ꝓpter illū amare cepi· Puto nō patieris nos
mutare ſnīām nec alit̄ quā olim de te opinari· Fa
cies ēm̄ vno tpe oīm̄ fere aīcoꝝ tuoꝝ iacturā· qua
lē nondū exptꝰ fuiſti· Qd̄ ne tuo vicio accidat· eti
am atq̄z etiā rogo
I causa pompinij iure ꝯfendi poterit: nihil
omittā qd̄ in rē ſuā factuꝝ ſit· Si autē mi
nus ērit· neq̄z eius neccitudo neq̄z eꝰ familiaritas
q̄ mihi vetus ē cū illo· plus ad me poterunt· q̄z eq̄
tas et iuſticia· Qd̄ āt oīm fere aīcoꝝ: vt ſcribis·
faciēda ſit a me iactura niſi ꝯmodis illiꝰ obtēpera
uero· nō puto ad illā īdignitatē puētū iri vt quos
ꝟtute ꝛ hōeſtis officijs ꝯpaui· eoſdez rēē faciēdo a
mittā· quo v̄o aīo ſi a me p̄ter ſnīām aī tui iudica
tū fuerit· ſis eā rēē laturus tuū erit iudicare: nam
quātū ad me attinz ego bn̄ de te iudico· Nec arbi
tror te ꝓ p̄opinio q̄cq̄z n̄ qd̄ bonū ſit ꝛ equū rogare
Hāc rē ꝛ q̄uo aīo ſim in oēs affectꝰ: etiā ſine cuiuſ
quā p̄cibus vltro erā illi p̄ſtaturus·
Oſtea quā togā a prē ſūpſi· nullam ego rē
putaui maiori ſtudio cuſtodiēdam: quā ·vt
adūerſus eos gratus videar: a quibus plurima: ꝛ
maxima beneficia ſuſcepiſſem· Nolim igitur illis

credas q̄ vt aīm tuū a me remoueat· conat̄ tibi ꝑ
ſuadē: nūq̄ʒ me habituꝝ tuis bn̄ficijs grām Ita ei
vitā inſtitui vt ab his q̄bus aliq̄d ōberē nūq̄ʒ poſ
ſē iure accuſari· Sʒ qm̄ id maxime apud te ꝯtēdūt
vt eis fidem h̄eas · q̄ʒ maxime vellem vt te p̄nte de
hac re diſceptaremus Niſi em̄ illos refellero· vt ſe
facti ſui peniteant· nihil ē quo in ceteris reb⁹ ve
lim m̄ fidem haberi

Vod in referēdis gratijs ſp attent⁹ fueris·
facis rem ⁊ tuis maiorib⁹ et te dignā: Nec ē
quod alit̄ quiſquā adhuc m̄ de te retulerit· neſcio
an tu male ab alio intellexeris · an q̄ ego ignoro·
Tu forte meipſo meli⁹ ſcias Si v̄o aliquo ſigno
ꝯiecturā facies me de tua nūc grā dubitatuꝝ mal
lē hic in p̄ntia quā lr̄is a te audire: qđ ſi feceris nō
permittā te in hoc errore diutius eē

Tn̄ de meo in tuos nec̄carios aīo ſatis perſpe
ctū tibi ſit credam· nō tn̄ poſſum facere· q̄n
aliq̄d de meo ad te officio ſcribam· Gaudeo enim
tibi oīa facere cōia· q̄ a me ſūma cū voluptate ge
ſta ſūt· C· appuleius hō tibi fāiliaris cū vi tēpeſta
tis in portū nr̄m appuliſſʒ· eſſʒ qʒ legū ⁊ ꝯſuetudis
p̄rie nr̄e ignarus ſine iuſſu q̄ſtoꝝ nr̄oꝝ merces: ex
naui ſuſtulit· q̄ cū a publicanis iam intercepte eēnt
ipſa res iā plane ad ꝯfiſcationē ſpectabat· Nec du
biū erat q̄n ab ſe ſubuerterēt̄· ſʒ cum illic forte ad
eſſē· cepi q̄ſ nā eſſʒ percūctari: ⁊ poſtq̄ʒ itellexi eū
ex tuis nec̄carijs eē· ſtati ad p̄torē acceſſi ignorātiā
qʒ hōis peregrini allegaui· quo die optinuit ꝯfiſca
tio ſuſpēdēt̄ Poſtea v̄o die cū aīcis meis acceſſi ad
iudices q̄b⁹ a p̄tore ꝯgnitio huiōi cauſe mandata
erat docui nō poſſe nr̄is legib⁹ quod per ignorātiā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

ꝯtractū eſſꝫ tanq̄ꝫ dolū factū cōuinci· multos hūi in cā tui aīci adiutores dimiſſimꝰ itaqꝫ hoīem illū ſaluis rebꝰ ſuis a quo meliꝰ intelliges q̄nto ſtudio vſus ſim in ſuo piculo· hoc libent̄ ad te ſcribo: vt ſcias oēs q̄ tibi aīci ſunt· etiā a me coli

Fidem q̄ꝫ lrē tue m̄ darent̄· C· appuleius dili gent̄ m̄ expoſuit te oī officio atqꝫ beniuolē tia in ſe vſū eē· nec pus conq̄euiſſe: q̄ꝫ ſe reſtitu tū in integꝝ vidiſſes Ego vō ꝛ ſi maximā ex his q̄ m̄ retulit voluptatē recepiſſē· tn̄ magnꝰ amoris cu mulꝯ ad priorē beniuolētiā acceſſit· cū idez poſtea tuis lris ſignificari m̄ intellexi· Amo em̄ maxime· C· appuleiū· nā vtor eo familiariſſime ꝛ ē ea vtute atqꝫ modeſtia vt nemo ſit cui nō deat ſuo merito chariſſimus eē: Cogita ergo quanti faciā: ꝙ nullū a te officiū ſit ꝓ eius defenſione p̄termiſſū· cupio a liq̄d accidē qd in tuā rē nō vllo pacto cū tuo incō mō venire vellē· in qua re poſſē tibi grām referre· Spero itelliges nihil a me vllo tpe maiori ſtudio ſuſceptū: q̄ꝫ vt grām quā tibi imōtlē heo re ipſa ꝓ barē· Si q̄d āt cognoſces in quo mea opa poſſit ti bi ꝓdeſſe· id maxime ipetratū iri a te patiaris vt quo in appuleiū nup officio vſus fuiſti· eodē ꝓ tu o iure velis me in oēs tuos vti

Vanq̄ꝫ futuꝝ putaſſem vt ſtudiū meū ꝛ cuiā quā pro tua ſalute ſuſcepi· magis in te poſſꝫ cumulari· Sꝫ icredibile ē quantū ſinguli dies meo in te amore adiciāt· Nā poſtq̄ꝫ te amari cepi· nul lū tps fuit in quo nō hoc de te cogitarē· ꝛ ſmonē de te ſepe hrēm· Si qn̄ aliquos tibi familiares ꝯue nio q̄bus cū velim qua prudentia ꝛ humanitate ſis apud illos ꝯmemorare ſentio meū in te amorē du

plicātia lōge pluſq̄ͣ credi pt: meā in te beniuolē
tiā augeri·Quotiēs em̄ mea in te bn̄ficia: q̄ quoti
die ſūt maiora:ᵃ aīo conſidero·ea res p̄ſtimo amori
meo tm̄ adducit: vt iā te magis :q̄ͣ oculos meos
diligā·Nullū itaqꝫ mihi finē amandi te facio·Nec
aliud ē qᵈ magis cogitē q̄ͣ vt tibi ⁊ hoībꝫ ſatis gra
tus videar·ſꝫ tanta ſūt ī me merita·tantꝰ tuis bn̄
ficijs cumulus acceſſit: vt non dico ad referēdum
grām: ſꝫ ne ſatis dicendū q̄dem:ᵃ meo iudicio ꝑpar
tibi eē poſſim Jllud āt magis ꝓ tua natura·q̄ͣ me
rito meo ↄſiderabis quāto affectu atqꝫ beniuolē
tia nō q̄bꝰ facultatibus ad referēdū tibi d̄bitā gra
tiā magno aīo ac ſtudio paratꝰ ſū

Jmis in me officioſus es nimis grato aīo
cū plura meis in te bn̄ficijs attribuis·q̄ͣ
vere mihi attribuēda cognoſcam nullum
enim ē tempus in quo non maiorē grāꝫ attuleris
quā prius a me acceperis :á nō aliquo tuo vel inſi
gni facto·vel egregio dicto meipſū ān̄ceſſeris ſed
hec ē tua humanitas atqꝫ ſūma in ōmibus rebꝫ mo
deſtia bn̄ficia: q̄ ab alijs acceperis magnificare tua
aut nulla á peregrina putare·q̄ āt amor tuus qui
meo iudicio ad ſummū peruenerat ꝑ quotidie ma
ior fiat·plurimo certe gaudio leticiaqꝫ afficior·q̄d
em̄ p̄ot eſſe qᵈ magis me in amicicia nrā d̄lcet·q̄ꝫ
te nullū modū ei rei facē in q̄ nullꝰ modꝰ vnq̄ꝫ eē
p̄ot·Patior ergo facere illud iudiciū qᵈ de me feci
ſti·ſi mō ea res ſit q̄ tibi perſūaſerit nullū tuum in
me beniuolentie oportere finem conſtitui·Quan
tum igitur animo concedere poteris·tantum me
amabis·Jdem etiam ego de te facere propoſui ⁊

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

huic vni rei maximã operã dare: vt nõ minꝰ a me amari te iudices ꝙ ego tũ multis alijs ſignis tum his lr̃is vehement̃ a te diligi: atꝫ obſeruari iudicẽ

Vm te valde ſẽp amauerim· nũq̃ꝫ tamen magis optaui· quã hoc ipſo tp̃e· officioſ9 in te tua videri· Ita q̃dem rõ negocioꝝ tuoꝝ poſcebat· Nã niſi pedibꝰ ⁊ manibꝫ elaboraſſem vt meliori loco res tua eſſꝫ· certe de tuis fortunis actũ erat· Nunq̃ꝫ ſollicitꝰ de te eẽ d̃ſtitui· donec õmia tua in tuto collocaui· Cõueni aĩcos ſponſionẽ ꝓ te feci argẽtũ numeraui cãm tuam egi· ipſos demqꝫ aduerſarios tuos de oĩ ſpe ſua dieci multaqꝫ q̃ iã ꝑturbata ⁊ ↄfuſa erant· labore meo atqꝫ induſtria in ſedẽ ſuã ac loca reſtitui· Is ãt exitꝰ cauſe fuit· vt oẽs aduerſarij tui fracto aĩo· ⁊ magna cũ indignationẽ ex ipſo iudicio ac lite cederẽt· Sñiãꝫ ãt quã pro te iudices tulerũt· ꝑ hũc tabellariũ ad te mitto a quo meliꝰ q̃ꝫ a me diſces· q̃ a me tuo in negocio geſta fuerũt· hec tibi nota eẽ volui· quo metus in te animꝰ melius perſpicuꝰ eſſꝫ

Ollicitudinẽ tuã ac ſtudiũ quo in cauſa mea. vſus fuiſti et laudo: et admiror· Sꝫ lõge magis ipſe animus quo ipſe vteris d̃lcãt me· nihil eĩ video qđ ad hanc tuã in me beniuolẽtiã addi poſſit· Vtinã poſſit quãtas h̃eo tibi grãs· aliq̃n re ipa referre: ſꝫ hoc tibi pſuadeas velim· memoriã tuorũ in me b̃n̄ficioꝝ futurã ſẽpit̃nam: q̃ntũ eñ aĩo eñi ti potero tm̃ efficiã vt de nulla re ſepius cogitẽ q̃ vt ea ſp faciã· q̃ te velle atqꝫ expectare intelligãꝫ Ceteꝝ fortune ã ĩprudẽtie aſſignabis ſi q̃đ erit in quo tuis ĩmõꝛ̃libus in me officijs quantuꝫ oportet at ſatiſfacere non videar

Ibent in omnibus negociis q̄ pertinē ad
te cognoſco omnem laborem meum curā
atq3 ſtudium cōſumo· Neq3 hec a me ſcri
buntur: vt velim vllā a te mihi gratiā deberi· qui
tuo merito iam dudum omnia debeo· Ita enim ꝺ
me es meritus · vt nihil tantum ſit : quod pro te
ſuſcipere ac profiteri non debeam· Si quideſt in
tua re quod a me fieri poteſt id abſolutū: ſemper
a me accipias · Cogita nullam rē tam arduam eē
quā non putem eſſe leuiſſimā ſi modo intelligam
aliquod officiū meum tibi prodeſſe Fac igitur vt
ſepe de rebus tuis ad me ſcribas · nec permitt as
me eſſe ociosum· Tūc enim a te maxime diligi pu
tabo· cum magnū aliquid qꝺ in tua re ſit perſepe
mihi impoſueris · Vale

ve ad me de tuo amore ſcribis vſitata ſūt
et iam ātiqua· Nū enim tps fuit : in quo
negocia mea pluris non feceris quā tua·
Nouā tñ ſemper voluptatē percipio: quotiens de
tua bñuolentia aliq̄d audio Nec minorem animi iu
cunditatem ex tuis lrīs percipio: q̄ꝫ ſi de his rebus
inter nos commentaremur de quibus ad me ſcri
bis Non nego quin tua preſentia mltum volupta
tis mihi inferre3 S3 neſcio quomodo euenit: vt no
ſtre cogitationes magis obtuſe videātur cum eoſ
ipſos quos diligimus intuemur quam du3 illis ab
ſentibꝰ eorum de nobis ſtudia ſermones ⁊ conſilia
nobiſcum ipſi cogitamus Puto hoc ideo nobis ac
cidere: q̄ꝫ noſtri affectus hn̄t aliquid maius : ā no
bilius · q̄ꝫ noſtri ſenſus poſſint attingē: Poſſiden
tur quidem animo· vbi etiā ſunt reconditi· Rem
itaq3 mihi per gratā facies · ſi quotiens habebis

cui poſſis epiſto as tuas cōmittē · ſemper aliq̄d ad me ſcribis Totiens enī eſſe tecū videor · quotiens tuas lrās lego · Nec permittā amiciciā noſtram eē ociosā · ſi q̄d accidat in quo vel tua mihi poſſis opera prodeſſe: l' ego tibi mea · Vale

Eminē hodiernō tempore viuere puto qui me vno infortunatior ſit tanta enī me circūſtant incōmoda: vt nullū ego illis exitū videam niſi quem mors mihi attulerit · Nam ego ita miſer ſum: vt iā omnino hēat fortuna vbi poſſit me ferire · Amiſi patriam in qua diu honore ⁊ dignitate florui · Patrīs bonis mihi intēdictū eſt · Socios quos in · r · p · habueram · vis bellorū ciuilium aſſumpſit · Omnes qui amici fuerunt aut perie ūt: aut in eadem calamitate mecū ſunt Quid āplius reſtat mihi miſero: niſi vt tot malis morte finē imponam? Crede mihi nō ſolū conſilio careo: ſed etiā amens factus mihi videor · Releuabam olim mihi egritudinem animi aut aliquid legendo aut ſcribendo nunc autē prorſus nulle artes ſunt · q̄ me delectent: dſiderio maxime p̄ſentiā tuā Spero aut dolendo mecū aut conſolando: aliquod ſolaciū in tanto merore meo mihi afferes · Vix poſſē fieri? qui prudentia ſemper ac ſapientia fuiſti; quin aliquod a te mihi eſſē conſiliū quo minus acerbe ōnia perferrē · Quod cū ita potens · cōtēde vt huc accedas: aut ſi te occupatoēs detinēt aut q̄d ad me ſcribas Putabo enī vt cum feceris mihi aliquā huic morbo: ſi qua eſt q̄ poſſit afferri medelā inueniſſe · Vale ·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Anto me dolore littere tue affecerũt
vt egoipſe maxime conſolatione egeã
Nã vt ſemp in rebus letis noſtri ſẽſus
cõueniebant· ita poſtea quũ illa perturbata atꝫ
abiecta ſunt: q̃bus diu int̃ ciues tuos florueras nõ
minorez animo perturbationẽ ſentio· ac ſi õnia re
bus meis acceſſiſſent· quanquã quid poteſt magiſ
dici meũ· q̃z quod tuuz ẽ? Habes ergo me magis
tuaꝝ erumnaꝝ ſociũ atqꝫ participẽ· q̃z conſolatio
nẽ· Sz vbi ea mihi vis ingenij eſſz aut magnitudo
qua te poſſem aut litteris: aut p̃ſentia mea conſo
lari: vno certe ⁊ eodem tpe aliquod auxiliuz vtri
qꝫ noſtrũ ſimul attuliſſem· Verum nec per me ſa
tis valeo· neqz ad hanc rẽ idoneus magiſter fui·
Quod facile poſſum· hoc perficiã diebus proximiſ
ad te accedã: ⁊ ſi dolẽdo meror leuatur? quanuis
hoc genus conſolationis peralienũ ſit; nihil in tuo
dolore minuẽdo p̃termittam· Interim aũt conſili
um aliqd a lr̃is ⁊ philoſophia mutuaberis ⁊ me
mor eris te marcũ lilium eſſe· Cũ enim fere omni
um hominũ qui hac noſtra etate viuunt vnus ha
bearis prudentiſſimus vel ſapiẽtiſſim9 · cogita quã
id conueniat expectationi eoꝝ : quibus notus es
te dolore vinci· qui ſemper proſperã fortunã mo
deſte tuleris · Hec a me non ſcribo· Sz cum oculi
multoꝝ in te coniecti ſunt· ſepe hominũ ſermonẽ
de te haberi audio· Ego vero illud c̃ñdeo nõ poſſe
te non ſentire tantã calamitatẽ ac iacturã reꝝ Sz
tamẽ omnia pro tua ſapiẽtia equo animo feras
Neqz conſiliũ tibi deeſſe puto neqz remedium quo
huic egritudini medearis Facies ergo qd̃ ego ĩ hoc
tuo doloẽ maxĩo cupio Stab̃ aĩo erecto ⁊ p̃ferẽdo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

vinces fortunã q̃ te prius vicit. Si hoc feceris ma
iorem certe gloriã ex tua victoria. q̃ꝑ ex omnibus
iacturã referes. Vale.

Antis incommodis hoc tp̄e afficior: vt neq̃
auxilium mihi ſit neq̃ ſpes neq̃ conſilium
Tu qui habes quo hãc meam egritudinem
poſſis liuare: Fac ad me ſcribas q̃n q̃ꝑ quid p̄ot eẽ.
qd̉ a te poſſit mihi in tãtis mal̉ afferri. Exceſſit eĩ
vis huiꝰ mali omnia ſtudia huãna ⁊ remedia. et
eo loco res mee peruenerunt: vt q̃d aiunt. nec ipſa
q̃dem ſalꝰ etiã ſi velit. Poſſit me his malis eximẽ.
Tentabis tñ ⁊ ſi q̃d erit quo mihi poſſis op̄e aliq̃z
afferre: nihil ex contingẽtibus omittas Narrarem
hoc loco quo in ſtatu eẽm: niſi ⁊ dolor me p̄pedirꝫ
et is eẽs q̃ fortunã meã ſatis noſceres. Plura tñ
ad te p̄ lachrymis ſcribẽ nõ poſſũ: ſꝫ tu officio tuo
atq̃ȝ pietate in me fungẽ. Vale

Ellẽ te poſſe aliquo meo auxilio: q̃ꝑ conſilio
iuuare. Que facultas ſi mihi adeſſꝫ. certe nl̉
la res meã in te beniuoletiã ac pietatẽ impediſſꝫ.
ſed poſtq̃ꝑ id quod maxime in tua aduerſitate op
tabã a me non p̄t fieri. id a te conſilium meũ ſcri
bo: quo ego ſepe in rebꝰ meis aduerſis vſus fui Cũ
enim aliqñ in ſimili fortuna fuiſſem. vt a p̄ceptis
hominũ a philoſophoꝝ a conſolatione amicoꝝ do
lorẽ meũ leuare non poſſẽ: longe a conſpcũ ciuita
tis et eaꝝ reꝝ q̃bus priuatus fuerã diſceſſi. Nã hec
res ſolẽt cũ aſpiciuntur. nimis exacerbare animũ
et reuocare d̉ſiderium p̉oris Fortune. Cepi igit̉ vi
tã in ſollitudine agẽ. Videbã multa q̃ natura p
duxiſſꝫ. ſuis rebꝰ ꝯtẽta: nec ſibi inuidẽ. Cogitabã
turpiſſimũ eẽ hoĩ q̃ rõis ac diuinitatis p̄ticeps eẽt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

non poſſe ꝯſilio acquieſcē· Jllud āt eē nefandū pu
tare ſe poſſe pſtare int̄ hoīes· niſi reb⁹ ornati eēm⁹
q̄ neq; natura ſui excellūt ⁊ ad improbos vberius
plerūq;· quam ad bonos eueniūt· Cōfirmaui equi
dem animū meū his rōnibus atq; exēplis· Et qui
nulla ꝓus ratione perturbationib⁹ meis remediū
inuenire poterā: ita omnib⁹ curis leuat⁹ fui vt nō
tm̄ merorē meū deponerē: ſ; etiam iudicarē me ali
quanto feliciorē ꝗ̄ prioribus opibus tanꝗ̄ aliqui
bus impedimētis ad bn̄ viuēdum exēptus eēm Si
ergo volueris tecum attētius iudicare· nō video
cur nō ſis mag̅ ex pte tot malis tuis ac moleſtijs
magnū aliq̄d remediū allaturus Nam bn̄ de te ſpe
ro ⁊ ſi paululū dolor iſte tu⁹ ſe remiſerit· tanto fa
cilius his medijs vſuꝝ te iudico. quantomagis ce
teris hoībus virtute ac ſapīa pſtas

e O res mee pducte ſūt· vt iam plurib⁹ incō
modis vite affect⁹ ſim· ꝗ̄ vel ipſi etiā inimi
ci mei ſperare auſi ſunt non hēo ad quē potius me
conuertam· ꝗ̄ ad teipſum qui valde amādo id fe
ciſti· vt ſol⁹ in me conſolando magis apd̄ me va
leas· ꝗ̄ ceteri oēs amici· Nemo etiā ē q̄ vel ſapiēt̄
prouidendo: vel conſtant̄ defēndendo· pl⁹ te vno
in hac nrā ciuitate poſſit Videbis ergo q̄s exitus
Fortune mee ſit· Oīs q̄dē ſpes mea in te ſolo ē poſi
ta· Suſcipe ergo hāc ꝓ me curā: ne aliq̄d inexptū
relinq̄s Cogita ſi me potes eximē ex his malis q̄b;
ſine fine diſcrucior· maiorē me tibi habituꝝ grām
ꝗ̄ parētib⁹ meis ex q̄b⁹ vitā accepi Erit āt ea res
tibi maxīe glorie ⁊ hōri· ſi potētiā: q̄ tibi ē maxima
a fortuna tributa: ad ſalutē amicoꝝ tuoꝝ attulēiſ
Propi⁹ ad deū certe nēo pt accedē· ꝗ̄ his ōmibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

cōſilio ⁊ auxilio adeſſe · q̄ nō ſuo vicio : ſꝫ hoīm inui
dia calamitate ꝑmūtur · Vale

Tſi lrās tuas ſemꝑ attēte lego : tñ etiā ſine il
lis ſatis de tuo caſu admonit⁹ erā · Quod āt
nō te officio meo ꝑuenerim · nō mea culpa ſꝫ tpis
fuit · Cupiebā em̄ ꝑoccupare lrās tuas ⁊ efficere ·
vt ꝑus te iuuari in his tuis moleſtijs aī tui ſenti
res ꝙ̄ audires Sꝫ cū id malignitate hoim pficꝰ nō
potueri · curabo vt nō minori ſtudio te defēſū a me
intelligas : ꝙ̄ ſi de mea ſalute ac de fortunis meis
agētur · Turpe q̄dem ⁊ nō ferēdū eſſꝫ · ꝙ ego : qui
ſꝑ innocētes hoīes in eoꝝ cauſis defendi ; paterer
hoīeꝫ q̄ ſūma familiaritate ac beniuolētia m̄ deuin
ctus ſit · meo ꝑſidio : meaqꝫ protectiōe in defenſuꝫ
eē · Bono itaqꝫ ſis aīo ⁊ tibi perſuade me poti⁹ oīa
incōmoda perpeſſuꝝ : ꝙ̄ fortūas tuas ⁊ eā ſpē quā
de me cōcepiſti relictuꝝ · Vale ·

Aiora ſūt icōmoda mea : ꝙ̄ vt eis quiſꝙ̄ poſ
ſit mederi · Vnū tñ hēo in his malis remediū
ꝙ ea nō ſunt a me diu perferenda · Spero ꝙ mors
me cito ab his ſoluꝫ · Quid aūt ē ꝙ iam viuē me
dlectꝫ · aut cui ſpei me reſeruo Si enim hoīes ſimꝉ
inniterētur · vix mihi poſſunt eē auxilio · Sꝫ hoc in
his malis meis fruor ſolatio ꝙ ſine cuiuſꝙ̄ hoīs in
uidia vixi · Nemo ē qui infamiā obijcē poſſit · Nō
ſi eoꝝ ſiꝉ is eē voluiſſē q̄bus maxie diſſiꝉis eē ſtu
debā · fortaſſis huc loci non perueniſſē · ſed eat res
vt volꝫ nūꝙ̄ me penitebit neqꝫ doleo · ꝙ bñ faciē
do multoꝝ hoīm aīos contra me excitauerim · Ipſi
videāt : q̄ꝫ iniq̄ rōne tot mihi caſus aduerſus eoꝝ
odio parauerūt · Cōponā ergo meipſū ⁊ q̄ꝫdiu mi
hi viuēdū erit : cauebo ne ꝟtutē : ſi q̄ in me fuerit ·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

cũ fortuna amiſerim. Sētio nõ poſſe mediũ huiõi
malis cõflictari. Nã eo etatis pueni. vt in pſperi
tate viuēdi nõ multũ poſſit in vita plõgari. No
lui te erũnas meas ignorare: q̃ſi q̃d vnq̃ iucũdi in
vita habui. ſp m̃ cõſcius fuiſti

Nihil min9 putabã: q̃ vt iſta etate in qua
es tot mala nũciares Nunq̃ iſta tibi eē ve
tura. quiſq̃ potuiſſ mihi pſuadē. Cũ em̃
memoria reputo nemini vnq̃ te nocuiſſe. multis
ãt vel cõſilio vel opib9 tuis te auxilio fuiſſe: maxi
me admiror ſi hanc fortune cõtumeliã ſatis ↄſtãti
aio ferre poſſis Quis em̃ nõ moleſtũ ferret ſe poſt
multos labores ea etate õĩa turbulētiſſima expe
riri. quã decebat õĩs ocij et tranquillitatis portũ
eē Cõpatior quidem tibi: et aliq̃n acerbius huius
tue calamitatis indignitatē fero: q̃ tuipſe pferẽ
moleſti9: niſi eã in te virtutē ↄgnoſcerē. q̃ tibi ſa
tis pſidij afferat Nam quo aio ſis cũ ſuperior vita
demõſtret. tñ idipſum maxime ex tuis lr̃is cogno
ui. Hoc em̃ iudicas nullũ malum oportē magnũ
videri. quod breui futurũ ſit. Si quid eſt quod ali
quam animo acerbitatē afferat. id puto eē ꝙ ma
la q̃ nobis accidunt non expectata fuerunt. quan
quã pro tua ſapiã illud iudico. nullum tempus
fuiſſe in quo non prouideris in his rebus fluxis ex
iſtē: quod ſit firmum aut ſtabile. Vteris ergo his
remedijs hoc tpe: qui multis annis añ. hec õĩa cõ
paraſti. Quid tibi cõſilij mei afferã. nõ habeo cũ
ipſe in õibus reb9 meis tuo ſẽper vſus fui. Idcirco
te maxime oratũ volo: vt omnia in bonis tuis nu
meres Vale

Vã graue m̃ ſit in ſenectute propt̉ inopiã ſeruire· facile potes ex te ⁊ alıȷs ꝯiecturã facere· Sꝫ hoc int̉ nos refert ꝙ tu pauptate aſſuetꝰ es Ego v̉o cũ in maximo ſplendore ⁊ abundantia fortũe ſꝑ vixerĩ· nõ poſſũ illud perferre· Ceteris fortaſſe rex̃ proſperax̃ memoria moleſtia ẽ ego vero nõ ſolũ hoc malo crucior· ſꝫ etiã cũ huiõi incommodox̃ nũꝗ̃ experiens fuerĩ· eo minꝰ patiẽtiã poſſũ hr̃e Vtinã in miſeria natus eſſẽ: ã ꝗ̃bꝫ vixerĩ nõ meminiſſem· Vide quot incõmoda me circumſtãt· Olim opes nedũ m̃: ſꝫ oĩbus fãiliaribꝫ ⁊ amicis meis abũde ſuppeditabãt· nũc v̉o cogor p̃ſidiũ ab alıȷs expeté· In conſpcũ ⁊ in ipſis oculis hoĩꝫ cũ mag̃ dignitate: vt noſti· v̉ſebar nũc aſpcũm ciuium meox̃ nõ poſſum ſuſtinẽ· Quid m̃ credis aio eſſe· cũ hoſpites meos quos aliq̃n ſplẽdide excepi nuꝑ propt̉ paupertatẽ ⁊ iopiã meã nõ audeã aſpicere· Pudꝫ calamitatem mea illꝫ ꝯfiteri· Mendicare ãt apud eos q̃bꝫ ipſe multa ſolebã erogare· nimis erubeſco· Eſt ergo mihi ſepe animus ignotas t̉ras q̃re· vbi me inter nõ notos recondã Et certe niſi rebꝰ meis alius ſtatꝰ ſit· breui illð facturus ſũ ſꝫ tu q̃ ſꝑ õem fortunã meã cõeꝫ tibi duxiſti ſi q̂d habes cõſilio meo iuuabis · Vale·

Vid tibi ꝯſilıȷs mandẽ· ñ ſatis hẽo cui ꝓ diuturnitate malox̃ meox̃ nõ ſuppetit q̃liter ipſi m̃ medeãr· Paupertas : vt ad me ſcribis · ideo tibi grauis ẽ· ꝙ nõ es aſſuetꝰ egẽ· Illud v̉o m̃ nĩs eſt moleſtũ ꝙ eã ſ p̃e amiſi: q̃ dum vulnus recens erat finẽ malis meis cito ꝓmittebat Tu ãt adhuc es ĩ ea ſpe· a q̃ ego iã excidi: ſꝫ vbi te malis miſeriorem dicas facile ſic cõcedã: mõ nõ neges me lõge

maiori paupertate p̄mi: q̄ ego perferre poſſim Si te p̄ot ſocietas miſerie mee leuare· ſatis p̄ſidij h̄res quā q̄ ego nūq̄ ſ[m]ām illoꝝ ꝓbauerim: q̄ illud dicūt mi[n]ꝰ vrgē mala q̄ multos ſocios h̄eant· m̄ vō multo minora mala mea videnť· ſi nemine ſociuz h̄rem hoc āt nimis male me hz q̄ amici mei m̄ nō p̄nt auxiliari· q̄d ſis acturꝰ melius diſces ab his q̄ aīo tranq̄llo ſūt· q̄ ab hoīe cui fortuna cū opes auferrz· ſil' conſiliū abſtulit Jllō poſſum ad te ſcribē oīa p̄us a te eē tentāda: q̄z a tuis diſcedas

Vo in ſtatu fueris q̄ in quo poſitus ſim· non te puto ignorare Jllō āt me perturbat maxime: q̄ neq̄ animus neqz ꝯſiliū eſt mihi quo poſſim me iuuare· Nō ſū em̄ ſic a natura inſtitutus· vt dolorem meū poſſim diſſimulare: nec ſub his p̄ceptoribus educatus vt paupertatē meā fortiter pati poſſim· Nūq̄z ſperare poterā ad hanc indignitatem peruentū iri vt is opibus deciderim q̄ magˀ v̄tute parte eſſent ⁊ oībus bonis cuibz prodeſſēt· Sz mea conſilia fortuna fefellit Et illū florentiſſim̄ ſtatū meū in quo diu btē vixi· nō expctāta diſcuſſit· Credebā enim aliq̄n his aduerſitatibz finē eſſe· q̄ quod trito prouerbio dr̄: tempus hoibus egritudinē adimere· ſed vtrūqz falſū expior· Naz ⁊ ira fortune ſēper recrudeſcit: ⁊ quo diutius his incommodis atqz moleſtijs ꝯflictor· eo ſēper me deteriꝰ h̄eo· Pudor āt in p̄mis mihi obſtat· Na ſi forte aīcis meis me oñderem ⁊ meā cōfiterer inopiā: multa ab illis venirent p̄ſidia Tāta confuſio meū animū tenz vt potius malim inopia perire: q̄z paupertatē meā detegere· Noſti q̄z duꝝ ſit hoī nō ignobili ⁊ q̄ ſit aīo ingenuo· ſupplicare alteri· Vix q̄dem

ĩduci potui: vt has ad te lrãs darẽ q̃ mihi ſumme
familiaris es Sꝫ tua fides ac beniuolentia oẽm me
am cunctationẽ diſcuſſit. Tu ꝑ nrã aĩcicia etiã ac
qꝫ etiã videbis ſi q̃d erit in quo apd̾ nrõs amicos
iuuare me poſſis Illd̾ enim p̄ nimia verecundia fa
cere prohibeor. Vale.

Egi nuper lrãs mihi a te miſſas ex q̃b9 mag
nã ſane ꝑturbatõnẽ accepi ſꝫ tibi ſubiraſcor
ꝙ tarde ad me de ſũma inopia tua ſcripſiſti. Nam
iudico ſi hoc ad me tẽpeſtiue reſcriptũ fuiſſꝫ cũ aĩ
cis nrĩs operã dediſſẽ ne tã grauis ⁊ moleſta eſſꝫ ti
bi pauptas tua: ſed vt video ⁊ ad me ſcrib. pudor
fuit tibi impedimẽto ⁊ ẽ cõe nobilitatis vitiũ: ꝙ ñ
nim9 graue ſibi ẽ alteri propt̃ inopiã ſupplicare.
q̃ꝫ egẽ: Tibi ergo imputab ſiꝰ amicis ignorantib9
diuti9 q̃ꝫ oportebat. hanc moleſtiã ꝑpeſſus fuiſti
Nd̾ inſtat curabo. ne in poſterꝝ ſis ampli9 in his ĩ
cõmodis in q̃b9 adhuc fuiſti. idqꝫ tãta modeſtia ꝑ
ficiã: vt neqꝫ tibi verecundiã vllã incutiat: neqꝫ aĩ
cis negligentiã. Mitto ad te pauculas pecuniolas
donec meli9 ꝑ me ⁊ amicos nrõs ꝓuidebit̃ Noli q̃
ſo de amicis tuis deſperare Ego vt de meipſo dicã
cõſtitui vt nullo pacto me abũdunte. vlla te rerꝝ
fãiliariũ ĩopia laborare ſinã Idẽ oẽs q̃ te ꝑus ama
bant: ſẽtire de te iudico

I vicio meo: quod multis accidẽ video. ad
inopiã redact9 eẽm. aliquãto fortunã meaꝫ
ẽq̃ori aĩo perferrẽ. ſed cũ oĩa pret̃ mea ſtudia bñ
multis faciẽdo aduerſa cecidermt. nõ ſatis poſſũ ac
q̃eſcẽ Nũq̃ꝫ inducere aĩm potuiſſẽ vt ab illis male
acciperer. ĩ quos ego ſꝑ frugi ac liberalis fuiſſẽ. q̃
a me extãt in ciues nrõs bñficia ⁊ officia. ſatis no

ſti· Qualiť vero in me grati fuerint· hoc tp̄s maxi
me docuit· Cū enim hoies quos mihi pro cōi ſalu
te inimicos fecerā in me ꝯſpiraſſēt· ſubordinaſſēt
qz iudices· ⁊ falſos contra me teſtes inſtruxiſſēt·
quis meoꝝ ius meū ꝺfendit· Aut quis tueri digni
tatē meā voluit· Sz merito illud euenē ſentio· vt
illos ingratos experiar· in quibus diligēdi nulla
de me ratio habita fuerat· Scio enim ac veꝝ eē in
telligo quod in veteri ꝓuerbio ē· oēs q̄ alioꝝ cau
ſa in laqum incidūt ſuo periculo ſe abſoluē· Qđ
ſi res mihi in integrū rediret· facerē ꝑfecto q̄ vicē
hanc dolorēt· Interim ego penā p̄edo· ſed hoc ni
hil ad eos· Scripſi hoc ad te· nō quo in re ꝺſpera
ta tnū cōſiliū ac p̄ſidium expectē· ſed quia leuare
dolorē mihi videor· quando de meis incōmodis te
cū loquor· Vale

On de re noua ad me ſcribis: nec mihi
ignorata· Quotiēs eñ huiuſmodi for
tune indignitatē credis ⁊ meipſū ⁊ itē
alios ſepenumero ciues ⁊ graues et egregios p̄ter
bonum et equum ſuſtinuiſſe· Quāquam hec cala
mitas noſtra nihil ad tuam: tñ fit: neſcio quomo
do· vt mala q̄ in ciuitate ſunt vſitata: nos minus
p̄mant· Malo tamen ſapientia tua huic perturba
tioni intuearis auxilium· quā a vulgari conſuetu
dine· Nam illud ſcio futurū· vt nulla res magis
tuam egritudinē leuet: q̄ꝑ q̄ nihil horum tuo meri
to tibi acciderit· Et longe ſentētiam in qua modo
es mutabis· ſi maiorē de morib⁹ tuis q̄z de turbati
one q̄ adhuc recēs ē· roēm habueris Qđ vero i re
deſperata nec p̄ſidij nec cōſilij cā ad me ſcribis: ſz
q̄ iuuat te de incōmodis tuis mecū loq̄ facis rem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

īt̄ amicos vſitatā Id̄ ego facē ſoleo· quotiēs aīo
diſcrutior· Maiorē q̄dem partē moleſtiarum mea
rum d̄poſuiſſe mihi videor· cū amicis meis oēm p̱
turbationē apui· Hoc gaudeo plurimū ⁊ tibi gra
tias h̄eo· q̄ ex multis delegiſti· apud quē curas tu
as deponeres Nam tum pluribꝫ aliis ſignis · tū eti
am iſto me valde a te amari iudico· Cetera q̄ ad
conſolationē tuā p̱tinēt· tuipſe melius ꝑ vt ſpero
tua v̓tute· q̄ꝫ meis lr̄is ꝑſpicies

I vllū inopie mee finē ā p̄ſidium futuꝝ ſpe
rarē· nihil tam duꝝ eſſꝫ in hac mea fortunaꝝ
quod nō magno ⁊ incōcuſſo aīo p̱ferrem· Sꝫ cum
nulla prorſus me ſpes h̄eat· q̄d ē q̄ in vita diutiuſ
manere cupiam· Solebā annos meos a die natali
ſepe numerare vt intelligerē quantū tp̄s ſcd̄m na
turā mihi reſtarꝫ· Tunc maxime viuēdi cupidus
eram· q̄ꝛ tunc nihil erat cur vitā accuſarem· Nūc
vero nihil mihi prolixius annis videt̄ Alii mortos
ac mortē magis timent· q̄ꝫ ſapienti ꝯueniat Flent
in tēpeſtate ⁊ cupiunt rebꝰ amiſſis · ex naufragio
euadere Si p̱cuſſor telū iugulo admouit· miſerabi
lit̄ exorant· vt vite ſue miſereatur· Ego v̓o q̄ iſti
horrent· iā d̄ſiderare incipio· Nec aliud maius int̄
moleſtias meas notū ē mihi· q̄ꝫ vt cito extinguar
Sꝫ q̄d hec ad te ſcribo· q̄ me niſi dolendo mecum
non potes iuuare· Et hoc vno miſerior ſū· quo etī
am te miſerum video· Quod me diligis : nō parꝝ
affert mihi int̄ has moleſtias ſolaciū: q̄ aūt p̄ter
illū dolorem quo affligeris etiā te in partem dolo
ris mei trahā· nimis egre fero· ſꝫ ꝓ tua modeſtia
q̄ ſūma ē· fortit̄ egritudinem meam feres · Vale

Vid ad te ſcribã neſcio q̃ʒ ita ꝑturbato ani
mo ſum ⁊ neqʒ ratio neqʒ conſiliuʒ in me ſit
vllũ· Male enim alteri pt̃ conſulẽ: qui ipſe maxi
mo conſilio indigʒ Quod poſſem facile tibi pſtare
hoc pollicior· Dolẽ tecum parit᷑: ⁊ accuſare fortu
nã· q̃ nrãs res aduerſas pro debitis addit· Uis er
go remedijs poſſum te iuuare· ſi ea ſunt appellan
da remedia· q̃ animo egrotantẽ incurabilem red
dunt Mallẽ tñ potius ad tuam virtutẽ recurreres
quã exẽpla hominis amẽtis vtereris vt ego reme
dium quod nullũ ex ipſo video: ex te q̃ ſapiẽtior
es poſſim· Nullius em̃ hodie viuit q̃ facilius huic
morbo meo q̃ iã ab ĩicio inueterat9ẽ facilius quaʒ
tuipſe mederi poſſit· Qd̃ ſi feceris duos ſimł vno
et eodẽ remedio curaueris

Vo me credis animo eẽ: cũ fortunas meas
ab oĩb9amicis deſtitui ĩtelligo· q̃ res ita me
perturbat: vt mihiipſi immutat9 eẽ videar· Non
expectabam vt q̃ officio meo illos iuuiſſem· Nũc
ſimul ab his õibus dſtitutus eẽm: ſed hec ſũt no
ſtroꝝ ciuium artes: cum res nrẽ ſecunde ſunt om
nia vltro polliceri: certare verbis de ſumma beni
uolẽtia: de fide de cõſtãtia cũ his q̃ nos vere amãt
Si vero ventos mutatos eẽ videãt: rationẽ fortu
naꝝ ſuaꝝ ac liberoꝝ potius q̃ꝫ amicoꝝ humanã eẽ
dicunt· Nihil de antiq̃s officijs nihil de bñficijs ac
ceptis cogitãt· Et quos ſine periculo tueri poſſent
facile patiuntur a ſe dſertos eẽ· Hec te admouẽ
poſſunt ſi prudẽs es: ne᷑ dum tue res adhuc ſunt
proſpere, huiuſmodi amicos tuo incommodo ti
bi cõpares· Nemo te melius pot̃ docere q̃d ſit hoc
tpe cauẽdũ: q̃ꝫ ego q̃ meo periculo prudẽs factus ſũ

Alle̅ incōmodis alioꝝ: ꝙ tuis admoneri
q̄ sēper me valde amasti. Sz postea ꝙ res
iste se hn̄t: vt quod minime optabā: sis
ab amicis tuis d̄sertus q̄ a te sepenumero defensi
fuerunt. cautior in rebus meis ero nec maiorē rati
onē amicoꝝ habebo: quā ꝯmodoꝝ meoꝝ Quod si
hoīes ea integritate vite: ꝛ constantia essent qua
olim fuerunt. nulla arbitror tanta incōmoda q̄ ꝓ
amicis eēnt fugiēda. Nunc vero cū in amicicia vti
litatē propriā aut delectationē aliquā magis quā
honestatē sequimur: omnia videntur mihi ad tp̄a
in q̄bus sumus referēda. Illud aūt cauebo ne quis
amicoꝝ vincat me sua beniuolētia aut officio. Et
si illud mihi accidz vt ab aliquo me vere intelligā
amari. Nullū ego modū officijs meis: aut amori
meo in illū faciā: sed ne ab ōmibus te desertū esse
iudicēs. ego: quē forte in numero amicoꝝ nō ha
bebas: polliceor tibi operā meā ꝛ quod illi non si
ne scelere neglexerunt ego paratus sū defensionē
tuā suscipere. Tu vero admonebis quibꝰ adiumē
tis opus tibi sit. ꝛ ego neqz pecunia neqz consilio
tibi deero. Vale.

Collegij societatis Jesu Embricæ 1600

Finit Gasperini pergamensis oratoris claris
simi suauissimarū epistolarū opus
Per me iacobū de breda

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Archea est arker [illegible] dister off swart
Crapula est [illegible]
[illegible] est [illegible] of [illegible]
[illegible] est [illegible]

Fedo [illegible] off te gaen
Fedo [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible]
Fedo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
arado [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Omnes [illegible] prudenti et sapienti

Juvenalis satira decima

Nullum numen abest si sit prudentia. sed te
Nos facimus fortuna deam [illegible]
[illegible] [illegible] edam [illegible]
In quantum sitis atque fames et frigora poscunt
Quantum Epicure tibi parvis suffecit in hortis
Quantum Socratici ceperunt ante penates
Numquam aliud natura aliud sapientia dicit

Epicurus [illegible] [illegible]
[illegible] esse [illegible]
ut scribit Laertius
[illegible] scribit Laertius [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
ipse [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
obsonio esset

Tullius in paradoxis

Quas enim intelligimus divitias. aut hoc verbum in quo homine ponimus. Opinor in eo cui tanta possessio est ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit qui nihil querat. nihil appetat. nihil optet amplius. Et qui nihil sibi deesse putat nihil curat amplius satiatus est aut contentus etiam pecunia. is vero dives est.

Seneca

Animum tuum oportet se videre divitem non hominum sermo [illegible] possessionibus tuis

Horatius

Cui satis est quod contingit nil amplius optat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
150 G 26